

**BINGO
CRAIG
RICE**

92

POLISYE

Orijinal adı :

The Sunday Pigeon Murders

Sayın Ahmet Yıldırım'a teşekkürlerimizle...

Dizgi, baskı : Hüsnuṭabiat Matbaası

Ciltler : TABES Ciltevi

Kapak baskısı : Vahdet Matbaası

BİNGO

Craig Rice

Çeviren :
Muharrem ATLIKAN

Mister PIGEON

Harkness PENNEYTH

Rufus HARDSTONE

June LOGAN

Leonara PENNEYTH

WILKINS

Misis HARRİGAN

Baby HARRİGAN

Rinaldo TİNAJA

Pazar Güvercini namile anılan
antika eşya satıcısı
: Pigeon'un ortağı
: Harkness'in avukatı
: Harkness'in kadın arkadaşı
(Mildred Muray)
: (Misis Fenley Gibbs Fuler) ...
Harkness'in kız kardeşi
: HARKNESS'in uşağı
: Bingoların ev sâhibesi
: Kızı. Bir gece kulübünde ves-
tiyerde çalışıyor
: (Rinaldo Juan Pablo Simon
Bolivar Tinaja) Bolivyalı va-
tansever bir şâir

Steve STONE	: Bir gangster
Art FRANK	: Diğer bir gangster
Marty BUCHOLTZ	: Bu da bir gangster
Lucy JAMES	: Çin'den gelen bir kız

VE

Milletlerarası Fotoğrafçılık, Sinemacılık ve Televizyonculuk Şirketinin (Kısaca şipşak fotoğraf çekme şirketi) kurucu ve ortakları

**BİNGO (Robert Emmet) RIGGS
HANDSOME KUZAK**

Sözlük :

Handsome = Yakışıklı

Pigeon = Güvercin

AKBA

YAYINEVİ

Bu kitap 1972 yılında Akba Yayınevi tarafından Modern Polis Romanları serisinin 92. kitabı olarak İstanbul'da yayınlanmıştır.

(A K B A) kelimesi, (KEDİBAŞI) monogramı ve PARALEL ÇİZGİLER (Bu çizgilerin kullandığımız ve kullanacağımız sağa eğri sola eğri düz ve dik şekilleri) Markalar Kanunu hükümleri dairesinde tescillidir. Aynen veya benzetilerek kullanılamaz.

BİR

Bir polis arabası siren çalarak Bolivar Tepesi'nden geçince, bir güvercin bulutu birden gökyüzüne doğru yükseldi. Ama bir iki dakika sonra aynı bulut yeniden yere çöktü. Gri elbiseli ufak tefek adam, kuşlara yeniden yem atmaya başladı.

Bingo Riggs, dallı bir elbise giymiş olan şişman bir kadının resmini çekti. Ortağı *Handsome* o sırada kadına sokulmuş ve: «Hanımefendi, alın şu fişi, lûtfen!» diyerek numaralı bir kâğıt uzatmıştı. «Böyle fırsat her zaman ele geçmez... Vücudunuzun güzelliğini, aktüali-te filminde seyredeceksiniz... Az şey mi bu?»

Kadın oralı bile olmadı ve eline tutuşturulan fişi yere attı. Sonra da uzaklaştı. *Handsome* fişi alıp cebine koydu.

— «Yahu, amma da sıcak var... Birer şişe bira içsek, nasıl olur acaba?»

Bingo, «Birer şişe bira mı?» diye sordu. «Saat birde mi? Hem de Pazar günü... Sen oynattın galiba?»

Sonra önünden geçen bir çiftin de resmini çekmek üzere kamerasını kaldırdı ama, nedense fikrini değiştirdi. Halbuki Bolivar Tepesi'nin eteklerinde piyasaya çıkan şehirliler ve turistler vardı. Lâkin havanın çok sıcak olmasından dolayı hiç kimse neş'eli görünmüyordu.

Handsome, «Kamerayı ben taşıyayım istersen.» diyerek yardım etmek istedi.

Bingo, başını iki yana salladı. Handsome, kusursuz bir fotoğrafçıydı. Bingo ile şipşakçılık yapıyorlar ve resimlerini çektikleri kimselere birer fiş vererek yirmi-beş sentlik ücretin fişte yazılı adrese gönderilmesini ricâ ediyorlardı. Bununla berâber, Handsome'dan fişlerini alan kadın ve kızlar ona uzun uzun bakıyorlar, dolayısıyla istenen ücreti bâzan iki misli olarak gönderiyorlardı.

Bingo, «Neme lâzım, ben onun gibi güzel resim çekmem.» diye itirafta bulunurdu. «Üstelik keratanın avantajı var bir de... Boyu bir metre seksnüç... Saçları kendiliğinden ondüleli... Bakışları ise, kadife gibi yumuşak...»

Handsome Kuzak, «Yok canım, sen de amma şişiriyorsun, benim bakışlarım kadife gibi değil!» diyerek itirazda bulunurdu.

— «Benim bakışlarım kadife gibi yumuşak bile olsa, bana yine de kimse bakmaz!»

Bingo çelimsizliğiyle zayıflığından, enikonu kısa boylu oluşundan ve saçlarının donukluğundan hep şikâyet ederdi.

Kamerayı önlerinden geçen kalabalık bir âileye doğru çevirdi ama, kendisine yüz verilmediğini görünce makineyi indirdi. İki daktilo kız ise poz vermeye râzı oldular ve fişi kırıtarak aldılar.

Handsome, «Ah, öteki kamera da yanımızda olsaydı, daha iyi iş çıkarırdık!» diye yakındı.

Bingo, «Ötekini gelecek hafta rehinden kurtarabileceğiz İnşallah!» dedi. Ortağının yüzüne bakarak elini cebine soktu ve orada unutulmuş bir banknot buldu: «Haydi bakalım, işin oldu, git şuradan iki şişe bira al-ver! Ben işi idâre ederim.»

Handsome sevinçle parayı aldı ve kayboldu. Bingo, bir turist çiftinin resmini çekip müessesenin fişini uzattı. O sırada arka tarafta bulunan bir kadın, «Bak, Elaine,» dedi, «*Mister Pigeon* son defâ burada görülmüş. Önümüzdeki Pazarla yedi yıl oluyor.»

Birden dönen Bingo o kadının da resmini çekip, eline fişi tutuşturdu. Sonra, «O halde bu, sizin için mü-kemmel bir hâtıra olacaktır, Hanımefendi!» dedi. «Zirâ *Mister Pigeon*'un son defâ görüldüğü yerde, resminiz çekildi!»

Kadın, «Oh, öyle ya, öyle ya!» diye mırıldandıktan sonra Bingo'ya baktı ve tetkik ettiği kartı çantasına koydu.

Bingo bu defâ da bir turist âilesine doğru döndü, resmi çekti ve fişi uzatırken, «Siz şimdi *Mister Pigeon*'un bundan yedi yıl önce son defâ görüldüğü yerde bulunuyorsunuz... Önümüzdeki Pazar, tam yedi yıl olacak... Resminiz, eşsiz bir hâtıra olacaktır... Bu hâdise, yirminci asrın en esrârengiz vak'asıdır...» dedi.

Sonra Bingo, «*Mister Pigeon* ne oldu acaba?» diye kendi kendine sordu. «Kaybolalı bir hafta sonra tam yedi yıl oluyor... Bir dakika Hanımefendi, güzel bir resminizi çekelim!»

Handsome iki bira şişesiyle birlikte görüldüğü zaman, Bingo alnını silip kamerayı omuzundan çekti ve tepenin zirvesinde bulunan Bolivar heykeline doğru yavaş yavaş yürüdü. Heykelin etrâfındaki çimenliğin

kenarlarına bir iki sıra serpiştirilmişti. Bingo sıralardan birine oturdu ve asfalt yolun üzerine İspanyolca olarak kim olduğu bilinmeyen biri tarafından yazılmış şiiri okumaya çalıştı. Ama sâdece «kurtarıcı» kelimesini anlayabildi. Sonra cebinden çıkardığı âletle bira şişesini açtı, ağzındaki ızmariti yere fırlatıp biradan birkaç yudum içti. Handsome da birasını içmeye başlamıştı.

— «İşler nasıl gitti acaba?»

— «Mükemmel, mükemmel... Kamerada topu topu iki pozluk film var. Fişlerin hepsini dağıttım. Şimdi sen söyle bana bakayım, Mister Pigeon denen bir adam var, kimdir bu ve kendisi ne olmuştur?»

— «Meseleyi sana tarihi tarihine îzah edeyim: Yedi yıl önce 17 Ağustos... Günlerden Cuma... TIMES'in ikinci baskısı. Sahife üç... Sütun iki. Ve bu işe dâir bir haber. Sonra gazetenin son baskısının birinci sahifesinde iki sütun üzerine konulmuş bir resim... Louie Jenks tarafından heykelin önünde çekilmiş...»

İçini çeken ve Handsome'un zekâsını takdir eden Bingo, sâkin sâkin dinliyordu. Yamandı şu Handsome doğrusu, hiçbir şeyi en ufak detayına kadar unutmuyordu!

— «Ben o tarihte NEWS'te idim... Ertesi gün, Tatlı Marie üzerine oynadığım otuz doları kaybettim... Mister Pigeon'un ortağı olan zat, onun kaçırılmış olabileceği hakkında konuştu. Adamın adı *Harkness Penneyth*'ti. Onun resmini çekmek ve kendisiyle konuşmak istedim, ama ellerim böğrümde kaldı. Telefon numarası, Columbus 7-4642 idi. Yazışleri müdürünün karısı aynı hafta Pensilvanya Eyâletinin Reading kasabasında vefât etti. Misis O'Sullivan'dı adı... Haa, az kalsın unutuyordum, Mister Pigeon, ortağı adına yarım mil-

yon dolârlık bir poliçe imzâlamıştı. Az para değil doğrusu!»

— «Sen beni şaşırtıyorsun be, Handsome! Yazışleri müdürünün karısının küçük adı neydi, bunu da biliyor musun?»

Handsome, «Elbette biliyorum,» diye cevap verdi. «Geraldine'di küçük adı. Ama ben senin bununla alâkalanacağını sanmıyordum... Dur bakayım, o gün bir vak'a daha oldu... Gangsterler Brooklyn'de zırhlı bir banka otomobilini çevirdiler ve 427 bin 950 dolâr aşırıdılar...»

Bingo, «Yamansın doğrusu, yamansın!» diyerek hayranlığını bir defa daha belirtti. «Hepsi iyi hoş ama, sen bana Mister Pigeon'un ne olduğunu söylemedin daha!»

— «Haa, bak, bunu kimse bilmiyor. Bilmiyorum ama, arada bir gazete okursun her halde. Bugünkü MIRROR'da bir yazı çıktı... Bir de Pigeon'un resmi... Onyedinci sahifenin soldan birinci, ikinci ve üçüncü sütununda... Mister Pigeon gelecek Pazara kadar meydana çıkmayacak olursa, ortağı yarım milyon dolârı kıvıracakmış...»

Bingo ayağa kalktı ve: «Eşsiz bir hâfızan var senin, dostum!» dedi. «Ama işden anlamıyorsun... Bütün bunları bana bu sabah anlatmış olsaydın, elimizdeki fişler çoktan biterdi!»

Handsome, «Yâni ne demek istiyorsun, herkes Mister Pigeon'un son defâ görüldüğü yerde resim mi çekti-rirdi diyorsun?» dedi.

— «Mektepte ne öğretmişlerdi sana? Neyse, neyse, bunu sonra konuşuruz... Haydi, gidiyoruz! Şişeler için depozito bıraktıysan, git al şunu!»

Central Park West'i geçerek bir iki dakika yürüdüler ve Morrie Gelberg'in meyhânesine bitişik olan kır-

rnızı tuğlalı mütevazı bir evin önünde durdular. Siyah saçlı güzel bir kız, giriş'in basamaklarında oturuyordu.

Bingo «Bugün hava çok güzel, değil mi?» diye konuştu.

Genç kız hafifçe pufladıktan sonra, «Sözlerinizi asıl anneme söylemelisiniz...» dedi.

Bingo, «Anlıyorum anlıyorum, ne demek istediğinizi anlıyorum!» diye mırıldandı. «Annenize haber verin, yarın bir şeyler yapabileceğiz her haide. Meselâ alelhesap bir para verebiliriz. Şunun şurasında bir iki haftalık kirâ borcumuz var. Anneniz pekalâ da biliyor ki, biz iş sâhibi iki kimseyiz. Yoksa bize itimat etmiyor mu?»

Genç kız, «Annem şâyet itimât üzerine hareket etseydi,» dedi, «biz şimdiye kadar açlıktan ölürdük!»

Bingo bir cevap vermek üzere ağzını açtı ama, birden başını çevirip holde bulunan posta kutularına doğru ilerledi. Bunlardan birinin üzerinde, RIGGS VE KUZAK. MİLLETLERARASI FOTOĞRAFÇILIK, SİNEMACILIK VE TELEVİZYONCULUK kelimeleri okunuyordu.

Handsome, «Boşuna ümitlenme,» dedi, «bugün Pazar, kutuda mektup filân bulamazsın!»

Bingo içini çekti. Birlikte üç kat çıktılar. Oturdukları iki odalık, banyolu ve mutfaklı dâire, o kattaydı. Bingo kamerayı Handsome'a uzattı. Handsome o sırada soyunmaya başlamıştı bile. «Hemen developman işine girişmeliyiz.» dedi. «Fişler sökün etmeye başlar.»

Sonra Handsome, karanlık oda olarak kullandıkları banyo dâiresine göz attı. Bingo onu gözleriyle tâkip ettikten sonra, elini cebine soktu.

— «Pekalâ!» dedi. «Sen önce bize bira getiriver! Dört şişe olsun! Ama serinde kalsın diye şişeleri geçen defâ olduğu gibi banyo dâiresine koyma sakın! Biranın

tadı değişiyor zirâ... (Ter içinde kalmış olan gömleğini çıkardı.) Ah, bir duş yapabilsem!»

Handsome, «Duş yapmana imkân yok...» diye atıldı. «Neden dersen, teknenin içinde bir sürü film var...» Sonra parayı alıp kayboldu.

Banyo dâiresinin içinde, kimyevî maddelere âit koku vardı. Bingo mutfağa geçerek delikli taşı suyla doldurdu. Sonra eline geçirdiği bir bez parçasıyla vücuduna friksiyon yaptı. Sırtına mâvili beyazlı bir pijama ceketini geçirdi, Handsome'un yere attığı gazeteleri aldı ve çökük kanepeye yerleşti. Handsome biraz sonra döndü ve Bingo'nun yanına iki şişe ve bir bardak koydu. Sonra karanlık odaya (!) girdi. Bingo hafifçe gerindi. Bira taze, kanepesi rahattı. İşler de kötü sayılmazdı... Kendi kendine, «Bende bu beyin, Handsome'da da bu fotoğrafçılık olduktan sonra, zengin olmak işden bile değil!» diye mırıldandı.

İkinci şişeyi açarak MIRROR gazetesini karıştırdı. Onyedinci sahifeyi aradı. Handsome'un söylediği resimde, başı şapkalı güleryüzlü ufak tefek bir adam görülüyordu. Resmin altında ise, *SON YEDİ YIL İÇİNDE, BU ADAMI GÖRDÜNÜZ MÜ?* kelimeleri okunuyordu.

Bingo, «Ben görmedim...» diye mırıldandıktan sonra yazıyı okudu.

Adamın adı, S.S. Pigeon'du. Ama Mister Pigeon her Pazar öğleden sonra Bolivar heykelinin bulunduğu yere gidip oradaki güvercinlere yem vermeyi bir âdet hâline getirdiği için, gazeteler ona «Pazar Güvercini» lâkabını takmışlardı. Haftanın diğer günlerinde, Mister Pigeon, uzak Doğu'dan antika eşya getirilmesi işleriyle meşgul oluyordu. Harkness Penneyth adında bir ortağı vardı. Birlikte, Pigeon ve Penneyth firmasını kurmuşlardı.

Sonra yirmi yıldan beri son defâ olmak üzere, yedi yıl evvel 17 Ağustos Cuma günü, Mister Pigeon, Bolivar

Tepesi'nde kanatlı dostlarına yine yem verirken görülmüş, sonra da onu bir daha gören olmamıştı.

Gelecek Pazar, yâni 17 Ağustosta, Pazar Güvercini'nin kanunî bakımdan ölmüş olduğuna karar verilecek ve Harkness Penneyth hakkı olan 500,000 dolârlık sigorta poliçesi karşılığını alacaktı.

Bingo ikinci bira şişesini devirdikten sonra gerinip esnedi. O zamana kadar tanımadığı Harkness Penneyth'e hitâben, «Ortağınızın kayboluşu, bize iyi iş temin etti.» diye söylendi. Gözlerini kapayarak düşünmeye başladı. Resimleri çekilen turistlerin yüzde yirmibeş, onlara hakları olan yirmibeş sentleri gönderirlerse, Handsome Bingo hem kirâ borçlarının bir kısmını ödeyebilirler, hem de rehinde olan diğer kamerayı geri alırlardı... Bingo'nun gözkapakları yavaşça kapandı.

Rüyasında kendisini çok büyük gri bir kuşun üzerinde görüyor ve durmaksızın resim çekiyordu. Ama bir elin kendisini dürtmesiyle birden uyandı.

Handsome, «Kalk, kalk, uyan!» diye heyecanlı bir sesle konuştu. «Kalk da şuna bir bakıver!»

Handsome ışığı yaktı. Güzel yüzü ter içinde kalmıştı. «Bak, bak!» diye tekrarladı. «Büyüttüğüm resme iyice bak!»

Resmi tetkik eden Bingo, gülümseyen zayıf bir kadınla yanında bulunan şişman bir adama baktı. Gerilerde, Central Park'ta gezinen halk topluluğu görüyordu.

— «Hay Allah, bu pis resmi ben mi çekmişim? Bunu imkânı yok kabul etmezler bak göreceksin!»

Handsome, onun omuzlarından tutup sarstı. «Yahu, kendine gel be! Uyan!» diye bağırdı. «Şuraya bak!» Sonra resmin arka plânında kalan kimselerden birini gösterdi.

Bingo resme iyice eğildi ve fevkalâde bir şey göremedi.

Bunun üzerine Handsome, «Bu adam var ya, odur işte!» diye âdetâ boğuluyormuş gibi konuştu. «O! Yâni Pazar Güvercini!»

İKİ

Islak fotoğrafı dostunun yü züne doğru tutan Handsome, «Lâf değil,» dedi, «elimizde Pazar Güvercini'nin yepyeni bir resmi var! Ve biz bunu bugün öğleden sonra çekmiş bulunuyoruz!»

Bingo, «Haydi canım!» diye gülümseyerek mırıldandı. «Olacak iş mi bu yâni. Yıllar sonra adam ne diye geri gelsin?» Ama birden doğruldu. Gözlerini ovuşturdu. Sonra, «Handsome! Handsome!» dedi. «Pazar Güvercini! Pazar Güvercini ha! Yaşadık, Handsome, yaşadık, zengin olduk!»

Handsome, «Ben de aynı şeyi düşünmüştüm.» diye derin bir nefes olarak konuştu. «Pittsburg'ta biri var, kendisini iyi tanıyın, durumu ona...»

Bingo, «Ver şu resmi bir daha bakayım!» diyerek dostunun sözünü kesti. Ortağının elinden çektiği resmi, kanepede bir defâ daha tetkik etti. Evet, hiç şüphe yoktu, Mister Pigeon'du bu! Gri kostümü, tatlı gülümsemesiyle Pazar Güvercini'ydi! Gazetelerde çıkan resmiyle şimdiki durumu arasında ancak yedi yıllık bir yaşlanma farkı vardı, hepsi o kadar...

— «Yahu, hakikaten o be!»

— «Elbette o! Söyle bakalım, Bingo, böyle bir resim için ne verebilirler? Evet, dostum, evet, biz bir ruh resmi çekmiş bulunuyoruz!»

— «Ne resmi, ne resmi?»

— «Bir ruh resmi dedim, anlamadın mı? Metroda unutulmuş bir mecmua geçmişti elime... Onda buna benzer bir şey okumuştum... Düşün. Bingo, düşün! Bu adamın yıllar önce ölmüş olması lâzımdı... Ama ne oldu? Biz onun ruhunun resmini çekmeye muvaffak olduk! (Handsome resmi gösterdi. Soluk soluğa konuşuyordu âdetâ.) Artık işimiz iş demektir! Zengin olduk gitti!»

Finco. «Sen çıldırdın mı be?» diye konuştu. «Bu, bir ruh resmi değildir. Mister Pigeon hayatta!»

Handsome, bir sandalyeye ilişti. «Ne söylüyorsun yahı.» diye hayal kırıklığına uğramış bir kimsenin acınacak hâliyle konuştu, «ben de iyi bir iş üzerine düştüğümüzü sanarak sevinmiştim!»

— «İyi düşünmüştün! Çünkü elimizde çok mühim bir doküman var demektir. Bunu bir basın ajansına okutabiliriz... İstersen yirmibeş sentine bahse girebilirim. elimize para geçecek... Kafanı çalıştırsana, Handsome, söyle adamakıllı düşünsene! Ortada bir adam var ve bu adam yedi yıldan beri kayıptır... Herkes onun öldüğüne inanmaktadır... Yahut da ne olduğu bilinmemektedir. Ama biz yedi yıl sonra onun resmini çekmiş bulunuyoruz. Eee, kimin aklına gelebilir bu?»

Handsome, «Vay canına! Sâhiden de öyle be!» diye mırıldandı. «Bak, bunu düşünmemiştim ben işte!»

— «Haydi, Handsome, hiç durma ve cilâlı kâğıt üzerine bu resmin birkaç kopyasını basıver! Ben de şu hikâyeyi yeniden okuyayım. Belki iyi bir kazanç temin etmenin başka yolunu buluruz.»

Karanlık odaya doğru yürüyen Handsome, «Bu, zavallı Mister Penneyth için büyük bir darbe olacak doğrusu!» dedi. «Önümüzdeki hafta, yarım milyon doları alamayacak...»

Bingo, birden doğruldu. Sonra, «Handsome!» diye bağırdı.

Öteki, «Ne oldu yahu, kötü bir şey mi söyledim yoksa?» diye sordu.

— «Hayır, Handsome, hayır! Zengin olduk, zengin olduk!»

— «Peki, istediğin resimler ne olacak? Yoksa...»

— «Bırak kalsın! Elimizdeki kâfi gelecektir. Sen Harkness Penneyth'in nerede oturduğunu biliyor musun?»

— «Yedi sene evvel Central Park West'e yakın bir yerde oturuyordu... Sarı boyalı küçük bir evdi bu. Yanında da bir terzi dükkânı var. Numarayı da söyleyeyim mi?»

— «Lüzumu yok. Oradan taşınmıştır her halde. Ama biz buluruz.»

— «Yoksa sen adamın resmi satın alacağını mı sanıyorsun?»

— «Onu değil ama, Mister Pigeon'u muhakkak satın almak isteyecektir! (Bingo düşünceli bir edâ ile etrafına bakındı). Biz önce Mister Pigeon'u bulmalıyız. Sonra da onu bir yere kapatarak kaçmasına mâni olmalıyız. Sonra Mister Penneyth'le bir pazarlığa gireriz. Bir hafta içinde 500,000 dolârı bizimle paylaşmaya yanaşırsa, Pazar Güvercini'ni salıvermeyiz. Ne dersin bu fikre?»

Handsome, heyecandan boğulur gibi oldu. «Yarım milyonun yarısı ha!» diye bağırdı. «Dur bir dakika bakayım... Hah, tamam, bu, ikiyüz elli bin dolâr eder be!»

— «Ne sandın yâni, elbette ikiyüz elli bin dolâr ya!»

Handsome iç geçirdi. O on dolârı, yüz dolârı düşünebilirdi ama, ikiyüz elli bin dolârı aklının ucuna bile getiremezdi. Birden kaşlarını çattı.

— «Dur bir dakika, Bingo, dur! Bence bize yakışır

bir iş değil bu! Yâni nâmuslu insanların işi değil demek istiyorum...»

Bingo, «Nâmus! Nâmus ha! Ulan, sen beni yanke-sici mi sandın yoksa? Penneyth denilen herif, bu para-nın ancak yarısını almalıdır. Davranışını ne çabuk da unutuyorsun, sigorta şirketini dolandırmaya kalkan bizzat kendisi değil midir? Hem biz ona şantaj yapma-yacağız ki!»

Handsome, «Pekalâ öyleyse!» diyerek boynunu bük-tü. «Şen mâdemki öyle diyorsun, öyle olsun ne yap-a-lım...»

— «Bizim ondan tek bir isteğimiz olacak, o da man-gırın yarısının Milletlerarası Fotoğrafçılık, Sinemacılık ve Televizyonculuk Şirketi'ne yatırılması... Emin bir yatırım olacaktır bu! Sermayemiz birkaç ay içinde ha-tırı sayılır bir kisveye bürünecek... Güzel bir stüdyo kiralar, en iyi malzemeleri alırız. Lâf değil, dostum, lâf değil, tam bir çeyrek milyonumuz olacak! Haydi giyin, dışarı çıkıyocruz!»

Bingo menekşe rengi bir gömlek giyip, kırmızı bir kravat taktı ve aynanın karşısına geçip kendini seyret-ti.

— «Hadi bakalım, Handsome, ileri! Artık zenginiz.»

Handsome, «Pantolonunu giymeyi unutmayasın sakın!» dedi. Kendisi de bir kravat taktı. «Şey... Bin-go...»

— «Söyle bakalım, yine ne diyeceksin?»

— «Nerede bulacağız onu? Yâni Mister Pigeon'u demek istiyorum...»

Bingo askılarını şaklattıktan sonra, «Sen üzülme, ben icâbına bakacağım!» diye cevap verdi. «İtimâdın yok mu bana?»

— «Olmaz olur mu hiç? Haydi adamı bulduk diye-

lim, kendisini nereye kapatacağız? Sonra... sonra onu nasıl yakalayacağız?»

Bingo sırtına ceketini aldı ve: «Merak etme dedik ya, ben bunu da düşüneceğim!» diye cevap verdi. Sonra beyazlı kahverengili ayakkabılarını fırçaladı, kareli ku-
maştan yapılmış takım elbisesinin üst cebine sarı bir mendil koydu ve birasının geri kalan kısmını içti. «Ya-
rın... Yarın bira değil, şampanya içeceğiz İnşallah!»

Siyah saçlı güzel kız, hâlâ peronun basamakların-
da oturuyordu.

Bingo, «Lâtif bir akşam, değil mi?» diye konuştu.

— «Evet, pek lâtif! Bir parkın tahta sırasında uyu-
mak için bire bir! Bakın, beni dinleyin, Bingo Riggs,
annem dedi ki...»

Bingo basamağa oturarak genç kızın elini elleri
arasına aldı. «Bak bakalım bana Baby!» dedi. «Hah şö-
le... Şimdi dinle! Yarın aynı saatte bizim çok paramız
clacak... Değil kira borçlarımızı vermek, annen arzu
ettiği takdirde, bu evi olduğu gibi satın alabiliriz... Pek
tabii, bu arada sana şöyle kürklü bir manto ve birkaç
da elmaslı mücevher hediye olarak alınacak...»

Handsome, «Evet, evet, Baby, sözlerimizin marta-
valla alâkası yok!» diye perçinledi.

Genç kız ona bakarak gülümsedi. Ama başını Bin-
go'ya doğru çevirince, yeniden ciddileşti. «Kürklü man-
toyu şimdilik düşünemeyiz.» dedi. «Bu sıcakta manto
mu giyilirmiş? Ben zümrütlü mücevherleri tercih ede-
rim.»

Bingo genç kızın elini samimî bir şekilde sıktı ve
gitmeye hazırlandı.

— «Sen çok iyi bir kızsın, Baby!» dedi. «Zengin ol-
duğum zaman... (Birden durdu ve birkaç basamağı bir
iki saniye içinde indi.) Neyse, bunu sonra konuşuruz.»

Baby, «Siz yarın sabah anneme alelhesap beş dolâr-

cık verin de ondan ötesi kolay!» diye seslendi. «Zümrüt-lü mücevherleri de unutmayalım!»

İki ahbap oradan uzaklaştılar. Bingo gözlerini Handsome'a doğru kaldırarak, «Ne şeker kız şu Baby!» dedi. «Bir gün, yâni zengin olduğun zaman, yâni yarın...»

Handsome, «Neler düşündüğünü anlıyorum, dostum ama,» dedi, «Baby evlenmek istemiyor... Biliyorsun, kendisi Elli-ikinci Sokağın en temiz gece kulüplerinden birinin vestiyercisi... İnsan zengin bile olsa, böyle bir yeri terketmesi için bir genç kıza teklifte bulunamaz. Pek tabii, ne de evlenme teklif edebilir. (İçini çekti) Söylesene, Bingo, sen Pazar Güvercini'ni nerede bulacağını ümit ediyorsun?»

Bingo, «İlkin kuş seslerini taklit ederek dolaşacağız.» diye takıldı. Sonra başını kaldırıp gökyüzüne baktı. «Otellere de göz atabiliriz.» dedi. «Ama hepsine telefon edemeyiz. Çünkü paramız yok. Sonra Mister Pigeon'un her hangi bir otele kendi adını kaydettirerek indiği de isbat edilmiş değil.»

Handsome, «Tanıdığım birkaç meyhâneci var. Bunlardan bir ikisine de sorabilirdik.» dedi.

— «Yo, yo, Mister Pigeon'un meyhâne meyhâne dolaşan bir adam olmadığı muhakkak!»

Gecenin sıcağı altında Central Park'a doğru yollandılar. Bingo, «Neme lâzım, şu Baby çok zekî ve sempatik bir kız...» diye düşündü.

Handsome onun neler düşündüğünü anlamış gibi, «Baby, güzel bir kız, değil mi?» diye sordu.

Bingo «Yahu ne biçim adamsın sen be?» dedi. «Böyle bir zamanda kadın kız düşünülür mü hiç? Sen önce Pazar Güvercini'ni nerede ele geçirebileceğiz, onu düşün hele!»

Hakikaten tam y irmi yıldır Bolivar Tepesi'ndeki

güvercinlere her zaman yem veren Mister S. S. Pigeon ne olmuştu acaba? Yedi yıl evvel 17 Ağustos Cuma gününü neden o tepenin eteklerinde görünmüştü? Sonra dönmesine sebep neydi? Yedi yıl içinde de ne yapmış, nerelerde dolaşmıştı?

Bingo, «Adeta bir çıkmazdayız.» diye mırıldandı. «Nerede bulunduğu bilinmeyen bir adamı nasıl ele geçirebilir insan?»

Handsome şişman adamla zayıf kadının resmini cebinden çıkardı ve: «Amma da yaptın ha,» dedi, «onu nerede aramamız gerektiğini biliyoruz ya! Daha ne istiyorsun? Adam bugün öğleden sonra orada değil miydi?»

Bingo, «Ulan yamansın be!» diye konuştu. «Sahiden de öyle. Onun son defâ görüldüğü yerden işe başlarız. Haydi, yürü, yürü!»

Handsome, «Adam belki oradadır daha.» dedi. «Tam yedi yıl New York'tan uzak kaldı.»

— «Nereden biliyorsun?»

— «Eğer New York'ta olsaydı, onu biri görebilirdi. Eh, mâdemki dönmüş bulunuyor, güvercinlerinin yanından ayrılmayacak demektir. Mister Pigeon bu kuşlara gönül vermiş âdeta! Bir resmini görmüştüm, tek ayaklı bir güvercini besliyordu.»

— «Haydi be sen de! Tek ayaklı güvercin olmaz.»

Handsome, «Kim demiş olmaz diye?» diyerek itirazı bastırdı. «Var işte, bir tane var... Resmi de sekiz yıl evvelki 13 Mayıs tarihli NEWS'ta çıktı... Dördüncü sahife... Üstte... Sağ tarafta... İki sütun üzerine verilen bir yazıydı bu. Yandaki sütunda da, Mac Dermott'ların boşandıkları bildiriliyordu.»

Bingo, tek ayaklı güvercinin de boşanmış olup olmadığını sormadı! O sırada parka girmişlerdi. Handso-

me, «İşte geldik.» dedi. «O resmi sen burada çekmiş olacaksın...»

Ne var ki, Handsome'un gösterdiği yerde kimseler yoktu. Sâdece ay ışığı altında kalan ağaçların siyah silüetleriyle küçük patikalar görölüyordu. Handsome birden durdu ve hayret dolu bakışlarla etrâfına bakındı.

— «Çok garip! Burası olduğundan eminim.»

Bingo, «Olabilir, olabilir.» dedi. «Yapmamız gereken bir iş var şimdi: O da adamın buradan ne tarafa gitmiş olabileceğini kestirmek ve aynı yolu tâkip etmektir... Yo, yo, salak gibi sağa sola bakınma öyle! Düşünelim, Mister Pigeon ne tarafa gitmiş olabilir, onu anlamaya çalışalım... (Derin bir nefes aldıktan sonra hasır şapkasını çıkardı ve alnını sildi.) Gel bakalım, yukarı doğru çıkalım da bir yere oturalım! Düşünmeye ihtiyâcım var.»

Taş basamaklara doğru yönelip Bolivar heykeline baktı. Heykelin etrâfındaki sıralar boştu. Ama birinde... birinde...

Bingo, dostunun kolunu tuttu. Nefesini keserek, Herkes güverteye! diye fısıldadı.

Heykelin karşısındaki sırada oturan ufak tefek adam, onların ayak seslerini duyunca başını kaldırdı. Ay ışığı, sevimli yüzünü aydınlatıyordu. Pazar Güvercini'ydi bu!

ÜÇ

Mister Pigeon bakışları tatlı, mavi gözlü, saçları kırlaşmış bir adamdı. Gözlüğünün camlarını itinayla sildi, gözlüğü yeniden taktı ve iki yabancıya gülümseyerek baktı, Handsome da endişeli bir tavırla Bingo'ya bakıyordu. Mister Pigeon'u bulmuşlardı. Kabul. Bul-

muşlardı ama, işin içinden nasıl çıkacaklardı? Fakat Bingo bu işin de bir çâresine bakardı elbette.

Bingo, «Ne lâtif bir akşam!» diye mırıldandı. «Rüz-gâr da yok.»

Mister Pigeon, «Evet, öyle...» diye onun sözünü doğruladı.

Handsome derin bir nefes aldı ve kendi kendine, «Bizim Bingo ne yapacak bakalım?» diye düşündü. Sonra iki adamın havalar hakkındaki konuşmasını dinledi.

Bingo birdenbire, «Sizin bu parkta tek ayaklı bir güvercininiz olacak...» diye konuştu.

Handsome, hafifçe irkildi. Bingo ne yapıyordu böyle yahu? Sözü nereye getirmek istiyordu?»

Mister Pigeon «Evet, tek ayaklı bir güvercin... Tek ayaklı bir güvercin!» diye mırıldandı. «Öyle bir kuş vardı. Ama şimdi yok! Hayatta olacağını sanmıyorum... Sağ ise, görmek isterdim doğrusu!»

Bu sözler üzerine Bingo, tek ayaklı güvercinin her akşam on'a doğru evinin penceresine gelip konduğunu ve gündelik istihkakı olan yemi yediğini söyledi. Ne zamandan beri mi oluyordu bu? Oh! Dört beş yıldan beri... Âilenin bir âzâsı olmuştu âdeta sakat kuş. Tuh! Saat de dokuz buçuğa geliyordu... Bingo nasıl olmuştu da pencerenin kenârına yiyecek bir şeyler koymayı unutmuştu!

— «Kuşu görmek isterseniz, biz buraya pek de uzak olmayan bir yerde oturuyoruz... Gelip görebilirsiniz.»

Birden ayağa kalkan Mister Pigeon, «Oh! Çok iyi olurdu.» dedi. «Nasıl söyleyeyim bilmem ki, siz pek nâzik bir insansınız! Ben burada biriyle buluşacaktım ama, kalsın artık ne yapalım Buluşacağım kimse, beni bekleyebilir...»

Mister Pigeon yolda sâdece tek ayaklı güvercinle alâkalanmadı. Bingo'yla Handsome'un adlarını öğren-

di, sonra da Milletlerarası Fotoğrafçılık, Sinemacılık ve Televizyonculuk Şirketi hakkında bilgi aldı.

Bingo, «Bizim mesleğimiz aslında şipşakçılıktır...» diye izahat verdi. «Yürüyüş hâlinde olan kimselerin resimlerini çeker, sonra da ellerine bir fiş tutuştururuz. Bize yirmibeş sentle birlikte fişlerini gönderirlerse, resimleri hemen postalanır... Ama gayemiz, kurmuş olduğumuz şirketi adına uygun bir hâle getirmektir.»

— «Çok güzel! Çok güzel!»

— «Pek tabii, çok güzel bir mevkide şöyle iyi bir stüdyo açabilirsek, şipşakçılığa paydos diyeceğiz. Ötekinin berikinin önünü kesip, zorla resim satmaya çalışmak, bir nevi dilenciliğe benziyor. Lâkin düşüncelerimizin tahakkuk ettirilebilmesi için, en azından bir çeyrek milyona ihtiyaç var. Bu işin ilerisi epey parlak... Ve biz ümitliyiz.»

Mister Pigeon «Evet, evet, haklısınız...» dedi. «Ben de aynı fikirdeyim. Başarılar temenni ederim sizlere!»

Bingo, adama minnet dolu bir bakışla baktı. Atılan her adımda, Bingo'nun içi huzurla doluyor ve genç adam ufak tefek Mister Pigeon'a karşı sempati duyuyordu. Ne tatlı, ne sâkin ve ne kibar bir adamdı bu! Elli yaşında var mıydı acaba? Belki de altmışındaydı... Onun gibi bir adamı sevmemenin imkânı yoktu. Bingo, Handsome'un da adama karşı aynı sevgiyle bağlanmaya başladığını hissetti. Ama onlara büyük bir itimatla bağlanan Pazar Güvercini'ne öyle bir oyun oynadıkları için, utanç duyuyordu. Fakat hiç de belli olmazdı yâni, belki de cnlar adamın tehlikede olan hayâtını emniyet altına almış oluyorlardı... Hakikaten Mister Pigeon'a başka biri el attığı takdirde, adamın hâli nice olurdu? Ne de olsa ortada bir hayat sigortası poliçesi vardı... Durumu iyi bilen biri, bundan faydalanmayı düşünebilirdi. Evet, evet, Mister Pigeon'un serbest olmaması,

kendi lehine bir hareketti. Bingo'nun içi ferahladı. Nâ-mussuzca bir davranışta bulunmadığına inanmıştı.

Hele şükür, peronun basamaklarında ne Baby vardı, ne de annesi...

Bingo, «Kusura bakmayın,» dedi, «evimizin manzarası kötücedir ama, gerek ben, gerekse dostum zevk sahibi insanlarız... Üçüncü kat olduğu gibi bizim... Geri kalan dâireleri de kirâya veriyoruz. (Handsome'la gözgöze gelmemek için başını çevirdi.) Ne yaparsınız, geçim meselesi!»

Evin holüne girdikleri zaman, Mister Pigeon posta kutusunu gördü. «Yo, yo, gerek ev, gerekse civarı hoşuma gitti...» dedi.

Bingo, «Birkaç odamız daha var ki,» diye perçinledi, «biz bunları yeni stüdyoya kavuşuncaya kadar ticarî işlerde kullanıyoruz.»

Mister Pigeon'un merdivene doğru yöneldiğini gören Handsome, Bingo'nun kolunu tuttu ve: «Şşşt, bana bak!» diye fısıldadı. «Elli sent versene bana!»

— «Ne yapacaksın elli senti?»

— «Ne yapacağımı sonra söylerim. Sen parayı uçlan önce!»

Bingo parayı verdikten sonra, «Söylesene, nereye gidiyorsun?» dedi.

— «Dışarda işim var. Bir iki dakika sonra geliyorum.»

Handsome uzaklaştı. Omuzlarını silken Bingo, Pigeon'un yanına koştu. Kapıyı açarak, «Dağınıklığın da kusuruna bakmayın, lûtfen!» diye mırıldandı. «Temizlikçi kadın, Pazar günleri gelmiyor.»

Zâten kadın Pazarları değil, hemen hemen diğer günlerde de görünmüyordu pek! Bingo kirli çamaşırları, eski gazetelerle bulaşık kapları bir yere sokuşturdu.

— «Oturun, rica ederim! Şu yeşil sandalyeyi alın!

En rahat sandalyemizdir. (Pencereyi açıp gökyüzüne baktı.) Bizim tek ayaklı dostumuz, neredeyse görünür.»

Bir sessizlik oldu. Bingo, büyük bir hayranlıkla Mister Pigeon'a bakıyordu. Yedi yıldan beri ufak tefek adam hakkında kimse bir şey bilmiyordu. Fakat adam şimdi orada, Bingo'nun odasındaydı. İlk iki problem gayet kolay bir şekilde çözülmüş, adamı ele geçirmek ve evlerine getirmek zor olmamıştı.

Ama şimdi her ne pahasına olursa olsun, Mister Pigeon'u orada tutmak lâzımdı ki, bu da kolay olmayacağı benzerdi. Adamcağızın kafasına bir şeyle vurmak, sonra da kendisini bir koltuğa bağlamak, Bingo'nun yapacağı bir iş değildi. Diğer taraftan, Mister Pigeon'un orada kendi rızasıyla kalacağı da şüpheliydi... Hayâtını kurtarma pahasına da olsa, adamın böyle bir şeyi kabul etmesini düşünmek kadar abes bir şey olamazdı...

Bingo bu içinden çıkılması zor probleme bir çâre aramakla meşguldü ki, Handsome elinde bir tepsi olduğu halde içeri girdi. Tepsinin üzerinde, bir buz kovası, bir şişe ve bir sifon vardı.

Bingo, «Yahu, bunu iyi akıl ettin işte!» dedi. Sonra Mister Pigeon'a doğru dönerek, «Bizimle birlikte bir şeyler içersiniz, değil mi?» diye sordu.

— «Oh, teşekkür ederim, teşekkür ederim! Ama bana vereceğiniz içki az olsun, lûtfen!»

Mutfığa koşan Handsome, biraz sonra üç bardakla berâber göründü. Bardaklara birer buz koydu. Sonra içki boşalttı.

Mister Pigeon, «Mmmmmmm... Enfesmiş meğer!» dedi.

Bingo, «Afiyet olsun!» diye konuştu. «Bugün hava çok sıcaktı.»

Mister Pigeon, «Evet, Ağustos ayı için oldukça sıcak...» dedi.

— «Yarın da sıcak olacak her halde. Hem bana öyle geliyor ki, New York müthiş bir sıcak dalgasına mâruz kalacak! Biliyor musunuz, zavallı güvercinciklerin hallerine acımamak elde değil...»

Viskisinden bir yudum aldı. Hayretti doğrusu! Handsome, elindeki elli sentle bütün bunları nasıl alabilmişti? Ama birden bardakları da, tepsiyi de, sifonu da hemen tanıyıverdi. Bunların hepsi, Baby'e aitti. İyi bir nottu bu Handsome için! Peki ama, elli sentçikle ne yapmıştı Handsome acaba?

Uyandırıcı saate göz attı: Onu beş geçiyordu. Mister Pigeon, neredeyse tek ayaklı güvercini soracaktı her halde.

Vakit kazanmak için, «Nasıl da unuttuk.» dedi. «Kendimizi size takdim etmedik biliyor musunuz... Benim adım Riggs'tir... Bu da ortağım Mister Kuzak...»

Mister Pigeon, «Benim adım da Pigeon... Yâni Güvercin!» dedi. «Durun yahu, güvercin dedim de aklıma geldi, şu sizin tek ayaklı kuş kendini göstermeyecek mi daha?»

Bingo, «Neredeyse gelir, neredeyse gelir...» diye cevap verdi. «Anlaşıldı,» diye içinden geçirdi, «bu adamı mümkün olduğu kadar burada tutmamız gerekiyor... Gerekirse başına bir şey vurmak suretiyle sersemletir, sonra da bağlarız...» Sonra yüksek sesle, «Ben de merak etmeye başladım,» dedi, «kim bilir bir randevusu vardı belki de!»

Mister Pigeon, «Olabilir...» dedi. «Ne var ki, beni de bekliyorlar. (Ayağa kalktı.) Sizlerle tanıştığım için memnunum... Gitmeden önce şunu bilmenizi isterim, bundan sekiz yıl önce çekilen resimde yanımda görülen tek ayaklı güvercin, çoktan ölmüştür... Central Park'ta yaşayan güvercinlerin o kadar zaman yaşayacaklarını sanmam. (Ellerini ceplerine sokarak, şaşkın şaşkın ba-

kınan iki arkadaşı gülümsedi.) Sizin bir oyun çevirdiğinizi derhal anlamıştım ama, bunun ne olduğunu öğrenmekten kendimi alamadım ve sizleri tâkip ettim... Çevirdiğiniz oyunun mahiyetini anlatırsanız, memnun olurum.»

Bingo, «Çok iyi tahmin etmişsiniz...» dedi. «Hakikaten biz sizi buraya bir bahâneyle getirmiş bulunuyoruz. Ama tek gayemiz, sizi korumaktır. Çünkü hayâtınız tehlikede.»

— «Ama aziz dostlarım, ben kendi kendimi korumasını bilirim! (Ufak tefek adam bir eliyle kapının tokmağını çevirdi. Diğeriyle de cebinden çıkardığı bir tabancayı doğrulttu. Üzgün bir tavır takındı.) Bu gözyaşı vâdisinde, insan her şeyi düşünmelidir.»

Bingo, «Durun, bir dakika bekleyin!» diye atıldı.

Hay Allah kahretsin! Üçüncü probleme bir hal çaresi bulunmadığı takdirde, ikiyüz elli bin dolâr şu kapıdan uçup gidecekti! Şu Handsome de alık alık ne bakınıyordu sanki? Neden bir şey söylemiyor, bir müdahâlede bulunmuyordu? Bingo, yumuşak bir tavır takındı.

Mister Pigeon, «Yo, yo, boşuna uğraşmayın!» dedi. «Beni burada daha fazla alakoyamazsınız! (Gülümse-di.) Tek ayaklıb aşka bir güvercin bulursanız, bir Pazar günü parka getiriniz! Allah Allah! Ne oluyor bana böyle?»

Bingo, «Mister Pigeon, Mister Pigeon, neyiniz var?» diye endişeli bir tonla sordu.

Bir iki defâ hıçkıran Pazar Güvercini'nin bacakları gevşedi. Sonra adam yere kayıverdi. Parmaklarının arasındaki tabanca, eskimiş halının üzerine düştü.

Bingo, hiç kımıldamadan Mister Pigeon'a bakıyordu. Ne olacaktı şimdi? Cesedi başlarından nasıl atacaklardı? Ama birden adamın nefes aldığını görünce, içi rahatlayıverdi. Hele şükür, Mister Pigeon ölmemişti! Uyuyordu.

Handsome adamın üzerine doğru eğildi. Sonra Bingo'ya bakarak, «Merâk etme, merâk etme, bir şeyi yok!» dedi. «Sâdece uyuyor. Bana verdiğin elli sentle bir uyku ilâcı aldım ve onun içkisine koydum. Ne yapayım, gitmesini önlemek için bir şeyler düşünmemiz gerekiyordu. Kötü mü ettim yâni?»

Bingo, Mister Pigeon'un hareketsiz vücuduna baktı, baktı ve: «Yo, yo,» dedi, «elinden geleni yapmışsın! Bir risk yok ya işin içinde?»

— «Ne riski yahu? Hayır, hayır, öyle bir şey yok... İyi hatırlıyorum sekiz sene evvelini...»

— «Pekalâ, pekalâ, tıraşı kes! Adamcağızı yatağıma yatırırver!»

Bingo, yeniden kötümser bir şekilde düşünmeye koyuldu. Hepsi iyi hoştu ama, iki arkadaşın Mister Penneyth'le anlaşması gerekiyordu. Sonra sigorta şirketi poliçe karşılığını ödeyinceye kadar, Mister Pigeon'un kimselere gösterilmemesi lâzımdı. Handsome bir kenara çekilmiş düşünüyor, Mister Pigeon ise Bingo'nun yollu pijamasını giymiş olarak mışıl mışıl uyuyordu.

Bingo daha fazla bekleyemedi ve kalemi eline alıp Mister Penneyth'e bir mektup yazdı:

Aziz Mister Penneyth,

Bir yerde, sizce değeri büyük olan bir kuş var. Öyle ümit ederim ki, siz bu kuşu hiç olmazsa bir hafta için

bir kafese kapamak istersiniz... İşte ben ve ortağım, sözü geçen kuşu yakalamış bulunuyoruz. Her halde bizimle bâzı meseleleri görüşmeye râzı olursunuz. Ben de güvercinleri pek severim, bunun için de sizin bu kuşlara karşı olan sevginizden haberim var. Bize hemen telefon etmek, menfaatiniz icabıdır.

Saygılarımla.

Mister Harkness Penneyth, bu mektubu alır almaz hemen faaliyete geçer ve onlarla temas kurmaya bakardı her halde. Bingo, mektubun altına imzâsını attı, sonra birinci kata inerek telefon rehberinde Penneyth'in adresini buldu. Sonra da sokağın köşesindeki bara giderek mektubu Harkness Penneyth'e götürecek bir adam aradı. Saat o sırada altıyı onyediyi geçiyordu. Mister Penneyth, Bingo'yle Handsome'un oturduğu yere yakın bir apartman dâiresinde oturmakta idi. Mesajı alır almaz, derhal telefona sarılacağı muhakkaktı.

Handsom o sırada, Bingo'nun yatağında yatmakta olan Mister Pigeon'un yanına oturmuştu. Ufak tefek adam, hâlâ yorgun bir çocuk gibi uyuyordu. Bingo biraz sonra göründü ve yaşlı adama kalbi burkularak baktı. Zavallı Pazar Güvercini! Bingo, onu babasına benzetti.

Handsome örtüyü yaşlı adamın üzerine koydu. Sonra, «Yahu ne dersin,» dedi, «ben bu adama bayağı bayağı ısındım!»

Bingo, «İnsana bir altın mâdeni bahşedecek olan bir kimseye, kim ısınmaz?» dedi. «Böyle birini kim sevmeyiz?»

Bir yere oturdu ve bir sigara tellendirerek tam bir sessizlik içinde telefonun çalmasını bekledi. Sonra Handsome'a baktı. Handsome pek şirin, fakat o nisbette de saf bir gençti. Bingo onu kendisiyle işbirliği yapması için CLARION'dan ayarttığına pişman olurdu ara-

da bir... Yeniden Mister Pigeon'a göz attı, sonra başını çevirerek, «Aman canım,» diye içinden söylendi, «biz bir kötülükte bulunmuyoruz ki bu adama... Hattâ hayâtını kurtarmış oluyoruz. Ne garip, babamı ne kadar andırıyor! O da ufak tefekti... Benim gibi. Ama neme âzım, babamı sevmeyen yoktu. Çünkü herkesle iyi geçinirdi.»

Handsome, «Her şeyin yolunda gittiğinden emin misin sen?» diye oturduğu yerden sordu.

Bingo ona muhabbet dolu bir nazarla baktı. Evet, Handsome'a pek zeki biri denemezdi ama, kalbi temizdi. Aslen Polonyalı bir genç olan Handsome'un sekiz erkek, beş de kızkardeşi vardı. Erkekler kamyon şoförlüğü yapıyorlar, kızlar da tezgâhtar olarak büyük mağazalarda çalışıyorlardı. Handsome enikonu yakışıklıydı da. Bir Hollywood simsarının dikkatini çekebilirdi pekalâ da. Ama meziyetlerinin en mükemmeli, yaman bir hâfıza ya sahip olmasıydı. Handsome, fotoğrafçılıkta da usta idi.

Bingo, «Tabiî, tabiî, her şey yolunda...» diye konuştu. «Police karşılığına yapışabilmek için, ortağının onu öldürmeye kalkışmasını önlemeliyiz. Zâten bunun için alakoyacağız onu.»

Handsome, Mister Pigeon'un başı hava cereyanına mâruz kalmasın diye küçük bir paravanayı o şekilde ayarladı.

Tam o sırada telefonun sesi duyuldu. Bingo, hemen merdivene doğru koştu. Bir ses, «Mister Riggs'le mi görüşüyorum?» diye sordu. «Ben Penneyth. Meseleyi sizinle konuşmak isterdim. Hemen gelebilir misiniz?»

— «Pekalâ bir çeyrek saat sonra oradayız!»

Bingo merdivenin basamaklarını dörder dörder tırmandı. Oturup geniş bir nefes aldı. Sonra, «Teklifimiz, adamı hemen alâkadar etti!» dedi. «Haydi durma,

ceketini geçiriver sırtına! Gidiyoruz! (Eşiği aşacağı sırada durdu.) Ne yapsak acaba, birimiz Mister Pigeon'un yanında mı kalsak?»

Handsome, «Bence buna hiç lûzum yok.» diye mırıldandı. «Tonton, yarın sabahdan önce uyanamaz...»

Aşağı inerlerken, Bingo yakında bu basamakları ikiyüz elli bin dolârla birlikte çıkacağını hayal ediyordu. Mister Penneyth parayı belki ödeme vâdesinin sonunda ödemek isteyecekti... Ama yine de bin, yahut iki bin dolârlık bir avans vermeye râzı olurdu. İki bin dolâr! Az para mıydı bu? Geçikmiş olan ev kirâsını ödemek suretiyle, Baby'nin annesinin ağzını bir karış açık bırakabilirlerdi! Ayrıca ikinci kamera rehinden kurtarılır, her iki arkadaş çoktandır gördükleri, fakat bir türlü alamadıkları elbise, gömlek ve ayakkabılara kavuşabilirlerdi...

İki ortak, Baby'yi merdivenin dibinde buldular. Beyaz dantel yakalı siyah elbisesi içinde, genç kız ne kadar hoş, ne kadar güzeldi! Bingo, «Tamam, tamam,» diye düşündü, «hele bir zengin olayım, ondan ötesi kolay!» Sonra kızın önünde eğildi ve, «Bana şöyle alıcı gözüyle bakar mısın Baby!» dedi. «Bir değişiklik görüyor musun bende?»

— «Yoo, hiçbir değişiklik görmüyorum! Hattâ kravatınız bile aynı.»

— «Sen öyle bil. Ben zenginim, Baby, zenginim! Daha doğrusu ikimiz de zenginiz! Lâf değil, yarım milyon dolâr! Yâni milyonun yarısı!»

Baby, «Siz neler söylüyorsunuz be!» dedi. «Cebinizde beş dolâr yok, tutmuş yarım milyon dolârdan bahsediyorsunuz!»

Bingo, uzaklaşmakta olan kızın arkasından baktı ve: «Bâzı şeylerden haberi olmayan insan, istediği gibi konuşur.» diye söylendi. «Nereden bilsin zavallı bizim

ikiyüz elli bin dolâra sahip olacağımızı! Fakat bu Baby yine de iyi bir kızdır!»

Mister Penneyth'in oturduğu yere metro ile gittiler. Gerçi yanlarında bir çek olduğu halde döneceklerdi ama, Bingo yine de bir taksi tutmak istemedi.

Handsome, sarı tuğlalı bir evi göstererek, «İşte aynı yerde oturuyor!» dedi. «Değiştirmemişlerse, holde kırmızı bir halı olacak.»

Kırmızı halı yerindeydi. Zili çaldılar. Bir ses, akustik tüpte, «Giriniz!» dedi. Asansör kabine giren Handsome, «İkinci kat!» diye mırıldandı. Biraz sonra hafifçe aralık bırakılmış bir kapının önünde idiler. Kanada yapıştırılmış bir kartta, Harkness Penneyth'in adı yazılıydı.

Mamafih Bingo kapıyı tıkırdattı. Ne var ki, kimse cevap vermedi. İkinci vuruş da cevapsız kaldı.

— «Haydi girelim!»

Bingo kanadı itti ve içeri girdi. Mister Harkness Penneyth'in salonunun bir dekoratör elinden çıktığı belliydi. Tavana resmedilmiş sayısız bulutlar, oraya üstü açık bir yer manzarası veriyordu. Duvarlarda da Doğu memleketlerine âit resimler vardı. Mermer şöminenin etrafında, üç tâne büyük divan duruyordu.

Bingo, «Vay canına, çok güzel bir yer burası yahu!» diye konuştu.

— «Evet güzel bir yer... Güzel bir yer ama, Mister Penneyth nerede?»

Bingo da alt dudaklarını sarkıtarak etrafına bakındı. Garip şeydi doğrusu! Mister Penneyth onları çağırıyor, sonra da ortalarda görünmüyordu...

Ortağına doğru dönerek, «Gecikmez, neredeyse gelir.» dedi.

Ama apartman dâiresinin içinde en ufak bir ses duyulmuyordu. Bingo, «Dâireye bir göz atsak, iyi olur...» diye fikrini belirtti.

Yedi yıldır kendisinden hiçbir haber alnamayan Mister Pigeon, birdenbire ortaya çıkmıştı. Onun görünmemesi hâlinde ise, ortağı Mister Penneyth bir hafta sonra tam yarım milyon dolâr almış olacaktı. Mister Penneyth'in dâiresinde ses sedâ yoktu. Bir ölüm havasıydı bu.

Bingo, «Evet, evet, adamın buradan uzakta olması lâzım.» dedi.

Handsome birden, «Doğru... Doğru!» diye atıldı. «Adam burada! İşte!»

Bingo'dan daha uzun boylu olduğu için, Handsome şöminenin tam karşısında bulunan divanın üst kısmında birine âit saç görmüştü. Bingo, divana doğru yürüdü. Handsome, onu tâkip etti.

Mister Penneyth, divanın bir köşesindeydi. Dizlerinin üstünde bir kitap vardı. İki arkadaş kendisine doğru yaklaşırlarken, başını kaldırmadı.

Bingo, «Amma da iş ha!» diye söylendi. «Ziyâretçi beklediği sırada, insanın kitap okurken uyuması mı lâzım yâni?»

Eliyle Mister Penneyth'in omuzuna dokunur dokunmaz, adam Bingo'nun ayakları dibine yığılıverdi. Yere düşen kitap, halının üzerinde kapandı. Bingo kitabı alıp baktı. Bu, HAYAT KIRKINDA BAŞLAR adında bir şeydi.

— «Bu adam şâyet kırk yaşındaysa, böyle bir şey değil de, başka kitap okusaydı daha iyi ederdi!» dedi.

Adam ufak tefekti. Burnunun dip tarafında, bir gözlük izi görölüyordu. Aina gözlük meydanda yoktu. Yüzünde, şaşkınlığa uğramış bir insanın hâli vardı.

Bingo alnında peyda olan soğuk ter damlalarını sildi ve cesede bakarak, «Elveda ikiyüz elli bin dolâr!» diye yakındı.

Handsome, «Adam belki de bir kalb krizi geçirmiştir.» dedi.

Bingo, «Hayır, hayır, kalb kirizi malb krizi diye bir şey yok.» dedi. «Adam öldürülmüş. Nasıl öldürülmüş bilmiyorum ama, ben eminim... Gözlük kullanan bir kimse, tutup da gözlüksüz kitap okumaya kalkmaz. Nerede kaldı ki, adamda öldürülmüş bir insanın hâli var... Bana kalırsa, holde zili çalmamızla apartmandan içeri girmeye hazırlandığımız zaman arasında haklamışlar onu... Katil, işini iyi bilen ve elini çabuk tutan biri. Ama adamı nasıl öldürmüş, burası meçhul... Vücudun her hangi bir yerinde yara var mı?»

— «Ben bir şey göremiyorum. Eence Penneyth, üç dört saat önce öldürülmüş olacak. CLARION'da çalıştığım sıralarda, böyle ölümlerle sık sık karşılaştım. Eminim, böyle olmuştur bu.»

— «Öyle midir dersin? O takdirde, gönderdiğimiz mektubu alamamıştır. Pek tabii bize telefon da edemez, zile de cevap veremezdi. Eee, kim yapmış olabilir bütün bunları?»

Şaşkın şaşkın birbirlerinin yüzüne baktılar. Nihâyet Handsome, «Kim bilir belki de katilin işidir bu.» diye süpheli bir şekilde konuştu. «Hiç belli olmaz, katil belki de buradadır, bir yerde saklanıyordur...»

Omuzlarını silken Bingo, «Budalaca konuşmasana be!» dedi ama, arkadaşının sözlerini de pek yabana at-

madı. Bununla berâber, salonda her hangi bir kimsenin saklanmasına imkân yoktu. Bingo bir kapıyı yavaşça açtı. Bir an etrâfı dinledi, biraz bekledi, sonra da elektrik düğmesini çevirdi. Harkness Penneyth'in odasıydı bu.

— «Burada kimseler yok.»

Yatak odası da, salon gibi lüks bir şekilde döşenmişti. Karyolanın ayak ucunda iki valiz duruyordu. Soluk yeşil renkli halının ve mobilyaların üzerine birkaç elbise, gelişigüzel bir şekilde atılmıştı. Mister Harkness Penneyth bir yolculuğa çıkmak üzereydi her halde. Valizlerin birini açan Bingo, oraya çamaşır ve tuvalet eşyâsının aceleyle tıkılmış olduğunu gördü.

Handsome, «Adamın acele olarak gitmeye hazırlandığı muhakkak.» diye mırıldandı.

Bingo valizi kapattı ve: «Ne dersin, mektubumuz onu telâşa mı düşürmüştü yoksa?» diye sordu. «Ama olamaz, mektubu almadan ölmüş bulunuyordu...»

Yatağın üzerinde, gri renkte tüvit takım bir elbise vardı. Bingo, pantolonu tetkik etti. Pantolon, en azından on santimetre uzundu. Ceketini de giyen Bingo, kendini Hardy'nin elbisesini giymiş olan Stan Laurel'e benzetti. Ama elbisenin usta bir terzi elinden çıktığı belliydi. Bingo içini çekerek yatak odasından çıktı ve bu defâ da karanlık bir banyo dâiresine girdi. «Güzel bir yer doğrusu!» diye mırıldandı. Fakat banyo dâiresinde de kimse yoktu. Başka bir kapıya doğru yöneldi ve orada bir gardrop gördü. Portmantolardan birinde, bir kadının sabahlığı vardı.

— «Allah Allah! Adam evli miydi acaba? Yoksa tanıdığı kadın arkadaşları mı vardı?»

Handsome, «Hayır, ne o, ne de beriki...» diye atıldı. «Adam duldu... (Bir an düşündü.) Yedi sene evvel Ekim ayında, dur bakayım, hah buldum, Ekim ayının yirmi

ikisinde *Lucy James* adında bir kızla evlenmişti... Her ikisinin resmi gazetelerde yer almıştı. Hattâ gayet iyi hatırlıyorum, gazetelerden birinin üçüncü sahifesinde, o gün Ohio Eyâletinin East Liverpool kasabasında ölen *Pretty Boy Floyd*'un portresinin yanındaki sütunda görmüştüm resimlerini. Sonra Misis *Penneyth*, ertesi yılın Temmuz ayında apartmanının penceresinden atlamak suretiyle intihar etti.»

Bingo bir yıl önce 4 Temmuz günü neler olup bittiğini sormak üzereyken, bundan vazgeçti. Lâtife etmenin sırası değildi şimdi. Arkasında Handsome olmak üzere, dar bir koridora doğru yürüdü. Misâfir odasında olsun, büyük dolaplarda olsun, kimsecikler yoktu. Ama mutfaktaki masanın üzerinde bir pusula göze çarpıyordu.

Wilkins, ben gelecek hafta burada olmayacağım! Sen istediğin gibi hareket edebilirsin.

H. Penneyth

Handsome, «*Wilkins de kim acaba?*» diye sordu.

— «*Harkness Penneyth'in uşağı olacak... Vaktimizi boşu boşuna harcıyoruz. (O sırada salona girdiler.) Bu adam şâyet üç dört saat önce öldürülmüşse, katilin şimdi uzaklarda olması gerekir.*»

Handsome, «*İyi ama,*» dedi, «*zili çaldığımız zaman, biri bize cevap vermişti. Sonra... sonra biri de mektubumuzu almış bulunuyor.*»

Sonsuz bir itimatla Bingo'nun yüzüne baktı. Bingo her halde bir şeyler yapmanın çâresini arardı artık. Ne var ki, Bingo kararsız gibi görünüyordu.

— «*Evet, dostum, haklısın! Bizi buraya çağırmakla kalmadılar, içeri girebilmemiz için de kapıyı aralık bıraktılar... Niçin öyle yaptılar acaba? Bana kalırsa, biri,*

bizim cesetle karşılaşmamızı istiyordu! Evet, evet, köyledir bu. Başka bir şey olamaz. Ama yağma yok, biz cesetle karşılaşmamış gibi yapacağız! Katil, burada daha fazla kalamazdı. Netice olarak, ben şöyle diyorum: Bize telefon eden, zili çaldığımız zaman da bize cevap veren kimse, Mister Penneyth değildi.»

Handsome, «Eh, akla yakın bir fikir.» diye mırıldandı. «Pek ama, kimdi bu? Sonra yukarı çıktığımız sırada, nasıl sıvışabildi?»

Bingo, «Eeeh, amma da sual soruyorsun be!» diye çıkıştı.

— «Sorarım elbette... İşte bir sual daha: Bize cevap veren kimse cesetle karşılaşınca, durumu neden polise bildirmedi?»

— «Kim bilir, bunu mahzurlu bulmuştur belki de. Biz de öyle düşünmüyor muyuz?»

Bingo kapiya doğru yöneldiği sırada, birden durdu. «Dur, dur,» diye konuştu, «yanlış bir iş yapmayalım! Aynasızlar, bizim mektubu ele geçirmemeli!»

Handsome, «Sâhiden de öyle be!» dedi. «Dünyâda aklıma getiremezdim bunu!»

Bingo, üzerinde mektupluk kâğıt ve zarf bulunan yazı masasına doğru yürüdü. «Mektup burada olmalı.» dedi.

Ama mektubu aramaya vakit bulamadı. Çünkü giriş kapısının zili duyuldu. Bingo, arkadaşının yüzüne baktı ve: «Bir ziyâret var!» dedi. «Çabuk yoket şu cesedi!»

— «Peki ama...»

— «Çabuk ol diyorum sana! Ceset, salonun ortasında kalmamalı.»

Handsome kararsız bir şekilde bakınarak Penneyth'in cesedini yakalayıp hole götürdü. Bingo divanın yastıklarını düzeltti. Kulağını kapiya dayayarak asan-

sörün yukarı çıktığını duydu. İki dakika sonra, biri yavaşça kapıyı tıkırdattı. Sonra da, «Benim, sevgilim!» diyen bir kadın sesi işitildi.

Bingo ne yapacağını şaşırılmış bir haldeydi. Kilide bir anahtarın sokulduğunu duyunca, kapıyı açtı.

Karşısında çok güzel bir kadın vardı. Saçları uzun ve siyahtı. Mâvi gözlüydü. Fevkalâde biçimli bacaklara ve muntazam hatlı bir vücuda sahipti.

Bingo'yu görünce şaşırdı. «Kimsiniz siz?» diye sordu. «Penneyth nerede? Zili çaldığım zaman, neden cevap vermediniz?»

Bingo, «Veremezdik, çünkü zil bozuk...» dedi. «Mister Penneyth ise bir yolculuğa çıktı. Bir hafta sonra gelecek.»

Genç kadın kaşlarını çatarak, «Vay canına!» diye endişeli bir tonla konuştu. «En sonunda onu şehri terke zorladılar... Hiç hayret etmedim buna doğrusu! (İçeri doğru bir iki adım attı.) Eee, siz kim olduğunuzu söylemediniz bana daha!»

— «Ben Mister Penneyth'in bir dostuyum. Valizlerini gara götürmek üzere buraya gelmiştim. Adım... adım MacDonald... Bu da Mister Floyd.»

— «O da mı Mister Penneyth'in dostu?»

Genç kadın, Handsome'a alıcı gözü ile bakıyordu. Bingo içini çekti. İşte aynı hikâye yeniden tekrarlanıyordu... Bingo ne zaman güzel bir kız, yahut kadınla karşılaşsa, dikkati üzerine çeken Handsome oluyordu hep!

Genç kadın «Benim adım da *June Logan*.» dedi. «Mister Penneyth'in kadın arkadaşlarından biriyim.»

Salona girip divana oturdu. Bingo, sabahlığın ona âit olup olmadığını düşündü. Mâdemki apartman dâiresinin bir anahtarı onda bulunuyordu, böyleydi bu... Doğrusu ya, Harkness Penneyth mobilyalardan iyi anladığı gibi, güzel kadın seçmesini de iyi biliyordu!

Genç kadın, «Siz mâdemki Mister Penneyth'in bir dostusunuz,» dedi, «o halde bir mesajımı ona ulaştırırsınız... (Bir sigara yaktı.) Ona söyleyin, ömrümde kendisi kadar kaba, kendisi kadar iğrenç bir mahlûk görmedim! Sonra şunu da ekleyin, günün birinde karşıma çıkacak olursa, hemen gözlerini oyacağını!»

Bingo, «Rica ederim, sinirlenmeyin öyle!» diyerek kadını teskine çalıştı.

— «Sinirlenmemek mi? Ben sinirlenmeyeyim de, kim sinirlensin? Elime geçerse, bilirim ben yapacağımı ...Ama başka biri onu al aşağı etmezse tabîi...»

Bingo, hafifçe ürperdiğini hissetti. Handsome'ın yüzü ise, sapsarı olmuştu.

Handsome, «Şey... Siz neden onun ölmesini istiyorsunuz?» diye çekine çekine konuştu. «Onun için neden böyle bir âkibet temenni ediyorsunuz?»

— «Ah, ah! Siz bir kadın olsaydınız, bunu izah etmekte bir mahzur görmezdim. Ama şunu söylemeden geçmeyeyim, onunla ahbaplık eden her kadın benim gibi düşünmüyor!»

Misis Penneyth'in intiharını hatırlayan Bingo, «Yerinizde olsam, o kadar bağırmazdım...» dedi. «Bana öyle geliyor ki, onu biri al aşağı ettiği takdirde, sizin canınız sıkılacak...»

Genç kadın ona baktıktan sonra, bir kahkaha koyuverdi.

— «Tavsiyeniz için teşekkürler. Fakat hiç üzülmeyin, Harkness Penneyth gibileri kendilerini al aşağı ettirmezler. Ancak öldürürler.»

Bingo, «Bu defâ öyle değil!» diyecek oldu ama, kendini tuttu.

Genç kadın ayağa kalktı. «Benim burada bir iki eşyam var.» dedi. «Ama birçoğunu yerimi alan kadına ter-

kedeceğim. Bir iki parça lüzumlu eşya alacağım, sonra da gideceğim. Benimle bir şey içmek ister misiniz?»

Handsome, «Evde içecek bir şey olmasa gerek...» diye atıldı.

— «Haydi canım, nereden bileceksiniz siz? Buz dolabında birkaç şişe içki bulunur her zaman. Bir de sifon vardır... Ben evi iyi bilirim zirâ.»

Handsome, «Durun durun, bir dakika durun!» diye bağırdı.

Genç kadın durdu. Bingo, onun mutfağa girmemesi için bir çâre düşünüyordu. Bereket versin Handsome, beceriklilik gösterdi. «Bırakın da,» dedi, «ben bir kadeh içki getireyim size!»

— «Neden siz getirecek misiniz?»

— «Neden olacak, çünkü güzel bir kadına hizmet etmek, her erkeğin vazifesidir de ondan!»

Genç kadın gülümseyerek yeniden oturdu. Handsome'un atletik silüetinden gözlerini ayırmayarak, «Pekâlâ öyleyse!» dedi. «Sulu bir viski alırım!»

Bingo o sırada mendilini çıkarmış, alnında biriken ter damlalarını siliyordu.

Onbeş dakika sonra salonun ortasında bulunan masada, üç boş kadeh vardı. June Logan onlara adresini ve telefon numarasını yazdırdı. İki arkadaş, bir süre sonra onu ziyâret edeceklerini söylediler.

Genç kadın dışarı çıkacağı sırada, birden döndü. «Penneyth'in anahtarını yanımda götürüyorum...» dedi. «En biçimsiz bir zamanda kendisini rahatsız edeceğimi bilmelidir.»

Bingo, kadehleri mutfağa götürdü.

— «Biz şurada burada parmak izlerimizi bırakmışsınızdır muhakkak. Bununla berâber, evin her tarafını silemeyiz.»

Mutfağın kapısı önünde birden duraklayıverdi. Ma-

sanın üzerinde bir sürü şişe vardı. Fakat ceset meydan-
da yoktu.

Handsome, «Bereket versin, adamın büyükçe bir buzdolabı varmış.» diyerek koltuklarını kabartarak konuştu. «Dolapta bulunan şeyleri raflarla birlikte ekmek dolabına koydum... Ne var ki, şişeleri yerleştirmeye vakit bulamadım. (Başını kaldırıp Bingo'ya baktı. Onun konuşmasını bekliyor gibiydi.) Kötü mü ettim yâni?»

Bingo, «Yo, yo, iyi ettin, iyi ettin!» diye mırıldandı. «Onu şimdilik orada bırakmamız lâzım. (Dolaba doğru eğildi.) Bak, bu iyi işte, dolabın asma kilidi varmış bir de! Bunu kapadık mı, hiç kimse Mister Penneyth'i burada aramayı akıl edemez. Ama dur, kilidi kapadığımız takdirde, anahtarı yanımıza almamız gerekecek galiba!»

— «Peki, anahtarı nerede bulacağız?»

— «Ne demek nerede? Cesedin ceplerinden birindedir. Bana yardım et bakayım!»

Birlikte cesedi yere yatırdılar. Bingo alnından ter aka aka, cesedin ceplerini karıştırdı ve bird emet anahtar çıkardı. Bunlardan biri, buzdolabının asına kilidini açıyordu. Cesedi yeniden dolaba yerleştirdiler. Sonra Bingo kapağı hızla itti.

— «Şu anahtarlardan biri, muhakkak ki dâirenin giriş kapısına âit anahtardır. Belli olmaz, buraya tekrar gelmemiz gerekir. Onun için anahtarı yanımıza alacağız...»

Handsome kilidi kapadı ve: «Okey!» dedi. «Ama bir hususu unutuyoruz: Wilkins gelir de buzdolabını açarsa, ne olacak o zaman?»

— «Gelebilir gelmesine ama, buzdolabını açamaz. Mister Penneyth buzdolabını kilitlediğine göre, bir şey düşünüyor demektir. Belki de uşağının bir şeyler tırtık-

lamasını önlemek istemiştir... Hem Wilkins'te anahtar ne arar ki?)»

Handsome, «Eh, sen mâdemki öyle diyorsun, öyle olsun ne yapalım...» diye konuştu. Şişeleri bir dolaba yerleştirdi. Bingo, gözlerini viski şişesinin üzerinden ayıramıyordu. «Yo, yo, bir ölünün viskisine el sürmemeli insan! Hele o ölü ikiyüz elli bin dolâr değerinde olursa...»

Yeniden salona döndüklerinde, mutfaktaki dağınıklık giderilmişti.

Handsome, «Eee, söyle bakalım şimdi, Bingo!» dedi. «Mister Penneyth ölmüş bulunuyor... Mister Pigeon'u ne yapacağız?»

— «Ben de bunu düşünüyordum zâten. Her ne olursa olsun, önce Mister Penneyth'in buzdolabında bırakılması gerekiyor. Bizden başka onun orada olduğunu kimse bilmemekte. Dolayısıyla, yerini kimse keşfedemez. Mister Pigeon'a gelince; o şimdilik emniyettedir. Şimdi yapmamız gereken bir iş var, o da Mister Penneyth'in ölümünden sonra yarım milyonu alacak olan kimseyi bulmak... O zaman aynı şartları ona da koşarız. Yâni onun da bizim şirkete bir yatırım yapmasını temine çalışırız...»

Handsome, «Ne yalan söyleyeyim, bu ölümün bütün bu parayı bana temin edeceğini bilsem, hiç tereddüt etmez Mister Penneyth'i öldürürdüm!» dedi.

Bingo, «Yavaş ol, oğlum, yavaş ol!» dedi. «Bilirim, arada bir böyle saçma fikirler atarsın ortaya... (Salonun şurasına burasına bakarak kaşlarını çattı.) Polis, Mister Penneyth'in öldürülmüş olduğunu haber almamakça, bizim ses çıkarmamamız gerekiyor. Adamlar bunu anladıkları takdirde, katili bizden önce enseleyebilirler... Pek tabii, biz de ağzımızı havaya açarız. Bununla beraber, biz adalet mekanizmasına çelme takan insan-

lar değiliz. Aksine polise hizmet ediyoruz... Bu arada kendi menfaatimizi de düşünüyoruz tabii. Katilin elde edeceği paranın yarısını biz alıyoruz... Diğer taraftan da, onun Mister Pigeon'u ele geçirmesine mâni oluyoruz. Penneyth'e gelince; anladığımıza göre adam alçakça öldürülmüştür. Bir de bize Penneyth'in mirasından faydalanacak kimseyi bulma işi düşüyor. Aynı zamanda da mektubumuzu ele geçirip yoketmeliyiz... Haydi bakalım, göster kendini!»

Handsome ve Bingo, onbeş dakika içinde apartmanın dâiresinin aranmadık yerini bırakmadılar. Sonra cesâretleri kırılmış bir halde birbirlerinin yüzüne baktılar.

Handsome, «Ama yine de bir şeyler öğrendik.» dedi. «Mister Penneyth'in birçok kadın dostu varmış ve bu kadınlar ona ihtiras dolu mektup donatıyorlarmış...»

Bingo, «Evet, bir de avukatının adını öğrendik.» diye ekledi. «*Rufus Hardstone*... Adamın adını bir yere not ettim. Fakat bizim mektuptan eser yok.»

— «Bilir miyiz, belki katil almıştır.»

— «Olmaz çünkü cinâyet işlendiği sırada, mektup buraya gelmemiştir. Ama bunu başka birinin ortadan kaldırdığı muhakkak... Şimdi ister istemez mektubu buluncaya kadar biz bu adamın öldürülmüş olduğunu kimseye söylemeyeceğiz... Yoksa bu iş mahkemeye gider. Haydi, haydi, alık alık bakınma yüzüme! Üzülmemi istemem, ben bu işin bir çâresine bakacağım!»

— «Teşekkür ederim Bingo! Sana itimâdım var, zâten sen neye çâre bulmadın ki? Haydi, tüyelim!»

Aşağı indiler. Bingo, problemdeki esrarı çözmeye çalışıyordu. Yapılması gereken bir çok iş vardı. Meselâ sigorta poliçesinden faydalanacak kimseyi bulmak... Onunla bir anlaşmaya varmak... Buzdolabında uzun zaman kalmasına imkân olmayan Mister Penneyth'in cesedi hakkında bir karara varmak... Ama Bingo ken-

disini binânın dışında bekleyen başka bir şeyle karşılaşacağından habersizdi.

Siyah arabayı gördü ama, üzerinde pek durmadı. Handsome'la birlikte parka doğru yöneldiler. Bingo, arkasında bir ayak sesi hissetti. O anda da bir tabancanın namlusu yan tarafına dayandı.

Bir ses, «İkiniz de şu arabaya girin bakalım!» diye emretti. «Uslu uslu oturun! Sizi ne zamandan beri bekliyoruz.»

ALTI

Bingo, «Doğrusu ya, arabayla yapılacak bir gezinti için güzel bir akşam!» dedi.

Tabancalı adam, «Kapa çeneni be!» diye konuştu. «Söyle bakalım, o nerede?»

Bingo, «Buzdolabında.» demek üzereydi ama, birden kendini toparladı ve: «Detroit'te.» diye cevap verdi. «Yoksa siz o kadar enâyî mi sandınız bizi? Karıları kocaları evdeyken mi ziyâret edecektik yâni?»

— «Ne karıları be? Neden bahsediyorsun sen?»

— «Kuzum, söylesenize bana, siz ne hakla sorguya çekiyorsunuz bizi? Daha birbirimizin kim olduğunu bile bilmiyoruz.»

Adam, «Bana Mac derler.» diye homurdandı. «Söylesenize, kimdir bu bahsettiğiniz karılar?»

Handsome, «Aslında biz bir kadını ziyâret ettik.» dedi. Bingo, ayağıyla Handsome'un ayağını dürtüyordu.

Bingo, «Tanır mısınız siz Mabel'i?» diye sordu.

Adının Mac olduğunu söyleyen adam, eliyle Bingo'nun ağzına vurdu.

Bingo, «Siz çok kötü bir insansınız.» diye bağırdı.

— «Yeter be! Ben Mabel diye bir karı tanımıyorum, tanımak da istemem!»

Handsome, «İyi bir kızdır Mabel.» diye atıldı. «O da... o da sizinle tanışmak istemeyecektir...»

— «Kes dedik, ulan! Kaybedecek vaktim yok. Nerede o?»

Bingo, «Kim, Jane'in kocası mı?» diye saf bir tavır takınarak sordu.

— «Jane mi? Jane de kimmiş, ulan?»

— «Mabel'in bir arkadaşı.»

Arabayı süren öteki adam, «Hay Allah kahretsın!» diye başını çevirerek mırıldandı. «Aradığımız adamlar bunlar değil galiba!»

Bingo, «Elbette ya... Siz bizi başkalarıyla karıştırıyorsunuz.» dedi. «Ama söyler misiniz bana, lûtfen, bütün bunlar ne demek oluyor? Saygıdeğer kimseler, bir çift gangster tarafından kaçırılmadan kadın dostlarını ziyâret edemezler mi bu memlekette?»

Arabayı süren adam, «Bahsettiğiniz kadınlar neredeydi?» dedi.

Bingo, «Nerede olsunlar istiyorsunuz, elbette ki evlerinde.» diye karşılık verdi. «Mabel yalnızdı. Derken Jane geldi... Oturduk, muhabbet ettik. Dışarı çıktığımız zaman, siz ortaya çıktınız ve bizi arabanıza aldınız...»

Mac, «Anladık, anladık... Kafa ütölemeye kalkma şimdi.» dedi. «Dediğiniz karılar apartmanın hangi katında oturuyorlar?»

— «En son katta.»

Mac, «Ulan, hakikaten aldanmışsınız be!» diye homurdandı. Tabancasının namlusunu bir iki santim geriye çekti.

Arabayı süren, «Söylesene bana bakayım, ahbap, adın ne senin?» diye sordu.

— «Mac Gillicuddy. J. Mac Gillicuddy... Siz kimi arıyorsunuz?»

— «Harkness Penneyth'in evine gitmesi gereken Riggs adında birini.»

Bingo, «Penneyth... Penneyth.» diye tekrarladı. «Haa, anladım, anladım, ikinci katta oturan adam. Orta boylu, oldukça kuvvetli bir kimse... Kıvrırcık siyah saçları var... Siz her halde ondan bahsediyorsunuz.»

— «Ondan bahsediyorum ama, verdiğiniz eşkâl onunkine uymadı. Uzun boylu, ince yapılı ve saçları kırlaşmış biridir bu.»

— «Öyle mi? O halde yanılmışım. Ama bir gün ikinci kattaki dâireye siyah saçlı dolgunca bir adam girmişti... Ötekini hiç görmedim. Kimdir bu Penneyth?»

Mac, «Antika eşyâ satar.» diye cevap verdi.

Direksiyonun başındaki adam, «Hey, kısa kes be!» diye müdâhale etti. «Bütün gece bu heriflerle mi uğraşacağız?»

Bingo, derin bir nefes aldı.

Mac, «Özür dilerim, arkadaşlar!» dedi. «Eos yere canınızı sıktık. İstediğiniz yere bırakabiliriz sizi?»

Bingo, «İyi olur.» dedi. «Bizi Central Park West'in köşesine bırakabilirsiniz...» Sonra da bu haydutlara başka sual sormanın yersiz olacağını düşündü.

Arabadan incekleri sırada, Mac yeniden konuştu. «Siz tam da Penneyth'in üst katında bulunuyordunuz.» dedi. «Pencereden adamın evine girip çıkan kimseleri görmüş müydünüz acaba?»

Bingo, «Delirdiniz mi siz, kuzum,» diye öfkeleni, «Mabel'le Jane gibi iki güzel parça dururken, vaktimizi pencere önlerinde mi geçirecektik yâni?»

Araba biraz sonra uzaklaştı. Bingo şapkasını çıkarıp terini sildi.

Handsome, «Sen heriflere Seksen-Birinci Sokakta

oturduğumuzu söyleyebilirdin pekalâ da!» dedi. «Benim ayaklarım ağrıyor.»

Bingo, «Sen öyle diyorsun ama,» diye başını çevirerek konuştu, «herifler ortada ne Mabel, ne de Jane olmadığını anladıkları takdirde, bizi aramaya kalkabilirlerde...» Birden durdu. Çünkü üstü açık gri renk spor bir araba, yavaş yavaş onlara doğru ilerliyordu. June Logan, direksiyonun başındaydı.

— «Hey çocuklar, atlayın bakalım! Sizi gideceğiniz yere götüreceğim.»

Bingo, «Teşekkür ederim.» dedi. Arabaya bindiler. Handsome, kapıyı çekti. Sonra, «Biz buraya yakın bir yerde oturuyoruz.» diye konuştu.

— «Çok güzel, çok güzel! Sizi yeniden görmek, memnun etti beni.»

Bingo, «Peki ama, sebep neydi buna?» diye sordu.

Genç kadın, «Haydi diyelim ki, sizi yeniden görmeyi arzu ettim.» diye mırıldandı. «Sizi görmek zor olmadı. Zirâ iki dostunuzun arabasını tâkip ettim.»

Bingo, «Hey, hey, nereye gidiyorsunuz?» diye bağırdı.

Kadın Central Park'tan uzaklaşarak, «Korkmayın canım,» dedi, «sâdece bir tur atacağız!»

— «Olur şey değil! Bugün tam iki defâdır aynı şey başımıza geliyor!»

June Logan, «Garip tesâdüf doğrusu!» diye alaycı bir tonla mırıldandı. «Adamlar, Penneyth'in dostlarıydı, değil mi? Yahut size öyle dediler. Halbuki aşağılık adamın erkek arkadaşı yoktur. Mâdemki bir yolculuğa çıkmak üzereydi, valizlerini kendisi alacağı yerde ne diye sizi gönderdi?»

Bingo, «Biliyor musunuz, siz bazan cansıkıcı oluyorsunuz!» dedi. «Bunda anormal ne var anlamıyorum ki... Biz Mister Penneyth'i ziyâret etmiştik. Ama o ye-

rinde yoktu. Derken siz geldiniz... Ne yapalım yâni, ister istemez bir bâhâne uydurmak zorunda kaldık.»

June Logan «Dünyada sizden beter yalancılar da vardır ama, ben bunları tanımıyorum.» dedi. «Şimdi söyleyin bakalım, yanınızdaki adamlar Mac ve arkadaşındı, değil mi? Benden size tavsiye, onlardan çekinin! Er yahut geç, sizi temizleyeceklerdir.»

— «Emin olun, onlarla ilk defâ karşılaştık!»

— «Peki, ne istiyorlardı sizden?»

— «Ortada bir anlaşmazlık varmış. Beni Riggs adında biri sanmışlar.»

— «Riggs mi? Yâni şantaj mektubunu yazan adam mı?»

Handsome, «Anlayın artık, biz öyle kimselere benziyor muyuz yâni?» dedi.

İçini çeken genç kadın, «Orasını bilmem artık.» diye gülümseyerek mırıldandı. «Sizi evinize götüreceğim. (Yeniden Central Park West'e doğru direksiyon çevirdi.) Kendinizi aptal yerine koyuyorsunuz ama, hiç de öyle değilsiniz. Hırsızlık edeceğinize neden başka bir iş sâhibi olmuyorsunuz?»

— «Ama... ama...»

— «Susun, rica ederim! Gelecek konuşmamızda, bu mevzua yine temas edeceğim. Nerede oturuyorsunuz?»

— «Nerede mi, şeyde... Tabiat Müzesinde! Central Park West'le Yetmiş-Dokuzuncu Sokağın köşesinde... Bizi Avustralya devekuşlarının vitrinine koydular!»

Genç kadın, «Demek öyle?» diye öfkeli öfkeli mırıldandı. Gaza bastı ve onları müzenin önünde bıraktı. «İyi geceler, çocuklar! Devekuşlarına da selâmlarımı söyleyin!»

Gri araba, biraz sonra Yetmiş-Altıncı Sokağın köşesini dönerek kayboldu.

Bingo, «Bahse girebilirim,» dedi, «kadın bizi tâkip

etmek üzere köşede bekliyordur! Ama neme lâzım, ben pek hoşlandım bu kızıdan!»

Handsome, «Sen zâten bütün kadınlardan hoşlanırsın!» dedi.

YEDİ

Gri spor araba, Altmış-Sekizinci Sokakla Central Park West'in köşesinde duruyordu. İki arkadaşın oradan geçmesiyle, kadın motörü çalıştırdı ve onları tâkiye başladı.

Hadsome, «Ne garip, değil mi?» diye sordu. «Bizi yeniden tâkip etmesine sebep ne olabilir?»

— «Kim bilir Harkness Penneyth'i belki de o öldürmüştür... Bunun için de adamın öldürüldüğünün tarafımızdan anlaşılıp anlaşılamayacağını öğrenmek ister. Yahut Penneyth'in öldürülmüş olduğunu öğrenmiştir de bizden şüphe etmektedir... Yahut da Mister Pigeon'un döndüğünü haber aldığından mangırı düşünmekte ve hissesine düşecek payı hesap etmektedir...»

Handsome, «Doğru, doğru, mümkündür...» diye başını salladı.

Bingo bir sigara yakarak, «Biz bir de şunu düşünebiliriz.» dedi. «Kız belki de ikimizden birine abayı yakmıştır! Doğrusu ya, bana vurulmuş olmasını isterdim!»

Karşı yayakaldırımında, kapıları ardına kadar açık bir otel vardı. Bingo, bir milyarder edâsıyla otelin holüne girdi. Handsome de onu bir umum müdür tavrıyla tâkip etti. Spor araba, binânın önünde durmuştu.

Bingo, «Oynadığımız oyun belki sökmeyecek ama,» dedi, «belli olmaz kızı atlatabiliriz!»

Otelin barından geçip arka kapıya doğru yöneldiler. Sonra da sokaklardan birine daldılar. Bingo, ayağı-

nın ucuna gelen bir taşı uzaklara doğru fırlattı. Amma da belâlı bir işe çatmışlardı ha! Mister Pigeon'un dönüşüyle şirketlerine ikiyüz elli bin dolârlık bir yatırım imkânı bulmuşlar, fakat beklenmedik hâdiselerle karşılaşmışlardı. Bilhassa Mister Penneyth'in öldürülüşü, oldukça şaşırtıcı bir vak'aydı. Hiç şüphe yoktu: Onlara telefon eden, sonra da Penneyth'in dâiresine çıkmaları için yukardan cevap veren kimse, ya Mac, yahut da arkadaşıydı. Bingo, ses tonunu hatırlamaya çalıştı. Başını iki yana salladı. İki gangsterin bu işle ne alâkası olabilirdi? Her halde Mister Penneyth tutup da vasiyetnâmesinde yer vermemişti onlara! Mamafih, söyle de olabilirdi: Durumu iyi bilen haydutlar, paranın paylaşılacağı gün paylaşma yerinde hazır bulunmayı kararlaştırmışlardı... Olur mu olurdu...

Handsome, «Bilirsin, Bingo, ben gördüğüm yüzü bir daha imkânı yok unutmam!» diye birden konuştu. «Arabayı süren herifin adı, *Marty Bucholtz*'dur. Üç sene evvel cinayet işlemek suçuyla mahkemeye verilmiş, Los Angeles'in sel baskınına mâruz kaldığı 2 Mart günü de beraet etmişti... NEWS PAPER muhabiri John Masters, herifin arkadaşlarının jüri hey'etini nasıl satın aldıklarını anlatmıştı bana...»

Bingo, «Marty'nin kravatının rengi neydi?» diye sordu.

— «Beraet ettiği gün kullandığı kravat mı? Dur bakayım hah hatırladım, mâvi bir kravattı bu... Şöyle gri ve kırmızı çizgileri olan bir kravat... Genç kız ise, aynı renkte bir şapka giymişti. Mahkemeden çıktıkları sırada, güzel bir enstane yakalamıştım. Ama sonra birbirlerinden ayrıldılar.»

— «Genç kız mı? Kimdi bu genç kız?»

— «Kimdi bu genç kız ne demek? Anlamadın mı daha, bu akşam karşılaştığımız kızdan bahsediyorum!

O zamanlar adı *Mildred Murray*'di ve bir revüde oynuyordu. June Logan'ın da hakiki adı olduğunu sanmam. O zamandan beri kendi kendime sorarım kız Marty'den niçin ayrıldı diye?»

— «Evet, haklısın... Bende bunu düşünüyorum şimdi. Belki sen Mac adındaki adamı da tanıyorsun?»

— «Elbette değil mi ya! Ama Mac değildir adı... Art Frank derler ona. Kumarhâne sendikalarının fedâîliğini yapar. Fakat kendisini bize neden Mac olarak tanıttı anlayamadım...»

— «Kim bilir, adını saklamak istemiştir belki de. Peki ama, sen bundan bana daha önce niçin bahsetmedin?»

— «Seni alâkalandıracağını nereden bileyin? Kötü mü ettim yâni?»

Bingo birkaç dakika hiç konuşmadı. Sonra, «Yo, yo, iyi ettin, iyi ettin!» diye arkadaşının سوالini cevaplandırdı.

Sonra ev sahibinin ağzını kapatmak için ertesi gün beş dolârlık bir avans temin etmenin çârelerini düşündü. Bu takdirde, Mister Pigeon'un bir süre daha evde alakonulması mümkün olabilecekti. İş o zaman Mister Penneyth'in vârisini bulup ona mâkul bir teklifte bulunmaya kalıyordu. Ne de uzun yoldu bu, Allahım! Bitmek bilmiyordu. Hele hakları olan parayı alsınlar, Bingo biliyordu yapacağını... Yaya yürümek mi? Artık paydostu buna! Mükellef evinden çıkınca, siyah arabasına atlayacaktı! Ama birden durakladı. Zirâ gri spor arabayı görmüştü.

Gaza basan June Logan, «İyi geceler, çocuklar!» diye seslendi. «Uslu uslu evinize gidip gitmediğinizi öğrenmek istemiştim...»

Bir şey söylemeden oturdukları binâyâ doğru kıvrıldılar. Birinci katın sofasına çıktıkları zaman, Baby'-

nin sesi duyuldu. Üzerinde güzel bir pijama vardı. Yüzündeki makyajı henüz silmemiştir.

Bingo, «Vay vay!» dedi. «Doğrusu ya, eve bu saatte döndüğünüzü bilmiyordum!»

— «Fazaları işim geceyarısı biter. Bunu siz de biliyorsunuz... Şimdi beni dinleyin, Bingo Riggs!»

Bingo, «Biliyorum, biliyorum, ne diyeceğinizi biliyorum.» diye atıldı. «Yarın beş dolar vereceğiz size. Bir de çayımızı içerdiniz...»

— «Bakın, Mister Riggs, annem kiracıları ziyaret eden misâfirlerin evde gecelemeğini istemiyor. Bu hususun tarafınızdan bilinmesi gerekirdi. Kimdir o adam?»

— «Nasıl? Haa, anladım, anladım, Joe Amca'dan bahsediyorsunuz.»

Handsome, «Yaaa, Joe Amca...» diye lâfa karıştı. «Bingo'nun amcası.»

Genç kız, «Amca, yahut dayı, bu bizi alâkadar etmez.» dedi. «Annem böyle şey istemiyor diyorum anlasınıza...»

Bingo, «Ama Baby, Joe Amca çok tatlı bir ihtiyardır!» dedi. «Kendini iyi hissettiği zaman, size tanıştırmırım...»

Baby, «Hasta mı bu adam yoksa?» diye sordu.

Bingo, «Yo,yo, sâdace sıcaktan müteessir olmuş.» diye başını iki yana sallayarak mırıldandı. «Biliyor musunuz, bizi görmek için çok uzaklardan geldi... Mışıl mışıl uyuduğunu görünce uyandırmaya gönlümüz râzı olmadı... Annenize söyleyin, amcam burada kaldığı süre içinde kiraya bir miktar fark tanırım.»

— «Siz kendi kiranızı verebilseniz, annem sesini çıkarmayacak ama, neredede o günler? Neyse annem, amcanızın burada olduğundan habersiz.»

— «Yaşa be, Baby, ömürsün doğrusu! Merak etme, annene bir şey söylemediğin için, seni mükâfatlandır-

mayı unutmayacağız biz! Beş dolârlık avansı da vereceğimizi unutmadık! Vereceğiz, vereceğiz, onu da vereceğiz, onu da vereceğiz!»

Baby gülmemek için kendini zor tuttu. Sonra, «Okey! Size itimâdım var...» diyerek çekildi.

Bingo kızın arkasından baktı. Kabul etmek lâzımdı yâni, onun gibi bir kız, elbette ki Handsome gibi geniş omuzlu, yakışıklı bir erkekten hoşlanır, öyle birini tercih ederdi... Elbette ki onun gibi Mahatma Gandhi'ye benzeyen bir erkeği, hiçbir kadın ve kız beğenmezdi...

Kendi kendine, «Amaaan canım, dünyada kadın olarak sâdece Baby mi var sanki?» diye düşündü. Ayaklarının uçlarına basarak dâirelerine girdiler. Pazar Güvercini, hâlâ küçük bir çocuk gibi uyuyordu.

Handsome «Sen ne dersin de. Bingo,» dedi, «ben bu ufak tefek adamı pek sevdim!»

— «Ben de... ben de.»

Mister Pigeon, Bingo'nun yatağını işgal ettiğine göre, geriye Handsome'un yatağından başka ayağı kırık kanepede kalıyordu. Bir ara Bingo arkadaşının yatağında yatmayı ona da kanepeyi vermeyi düşündü ama, Handsome'un uzun ayaklarını hatırlayarak bu fikri uzaklaştırdı. Kanepeye geçip uyumaya çalıştı. Lâkin gözlerine uyku girmiyordu bir türlü. Bir sigara yakarak dâirenin şurasına burasına baktı. Hayatında ilk defâ, Bingo büyük bir servete kavuşmak üzereydi. Ama ilk defâ da bir cinâyetle kaşı karşıya gelmişti. Böyle bir şey ise, onu cesâretsizlendiriyordu.

500,000 dolârın yeni sâhibini bulursan, Harkness Penneyth'in katilini de bulmuş olursun! Hakikaten böyleydi bu. Bir katil Mister Pigeon'u da öldürmeye kalkışır, hattâ hak iddia eden başkalarını da ortadan kaldırmayı düşünürdü... Bingo, birden ürperdiğini hissetti.

Mister Pigeon'a doğru dönerek, «Merak etmeyin, merâk etmeyin, biz sizi koruyacağız!» dedi.

Yaşlı adamın uykusunda, «Lucy... Lucy!» diye sayıkladığını duyan Bingo, ona doğru eğildi. Sonra yeniden kanepesine döndü. «Allah Allah! Bu Lucy de kim olabilir?» diye mırıldandı. Biraz sonra da uyuyabildi.

SEKİZ

Bingo, rüyasında amcası Herman Kutz'u gördü. İhtiyar adam kaşlarını çatmıştı. Ona, «Bak oğlum,» diyordu, «Bir insan parasız kalırsa, ümidini kırmamalı. Nâmuslu olduğu takdirde, günün birinde zengin değilse bile paraya kavuştuğunu görecektir böyle biri... Haa, bir de şunu unutmamalısın, evlât, sakın ha başkalarının parasına göz dikme!» Sonra adam ondan yirmibeş sent ödünç para aldı ve bulutların arasında kayboldu.

Birdenbire uyanan Bingo, «Ver, ver, yirmibeş senti ver!» diye kanepenin üzerinde dikiliverdi. Handsome, kapının yanındaydı. Birden durdu.

— «Kusura bakma, Bingo, seni rahatsız etmek istemezdim! Ama kahvaltı için bir şeyler almamız gerekiyor. Şu yirmibeş senti pantolonundan almayacak olsaydım, seni zorla uyandırmak zorunda kalacaktım. Kötü mü ettim yâni?»

Bingo, «Hayır, hayır, iyi ettin, iyi ettin!» dedi. Sonra yeniden kanepeye uzandı. İçi rahat eden Handsome, dışarı çıkıp kapıyı kapadı.

Bingo ellerini ensesinde kenetleyerek gözlerini tavana dikti ve öylece bir süre kaldı. Yo, yo, bu böyle olmayacaktı, içinde bulundukları problemlere çâre aramalıydılar. Ama her şeyden önce Handsome'un dönüşünü beklemek gerekiyordu. Handsome, sabah postasını

da berâberinde getirecekti belki. Kuryede, bir gün önce çekilmiş resimlere âit talepler bulunacaktı muhakkak.

Yavaşça doğrulup uyuşmuş olan bacaklarını bir iki defâ hareket ettirdi. Pazar Güvercini'ne bakmak üzere odanın dip tarafına gitti. Adam hâlâ uyumaktaydı. Gayet sâkin bir şekilde uyuyordu. Yüzünde, mes'ut insanların ifâdesi vardı. Elbette rahat uyurdu ya... Neden uyumasındı, evin en rahat yatağında yatan o değil miydi?

Bingo kimyevî madde kokan banyo dâiresinde tıraş olup yüzünü yıkadı. Daha ciddî hâdiselerle karşılaşacağını düşünerek koyu bir elbise giymeye karar verdi ve ilkin kolacıdan yeni gelmiş olan yeşil renk bir gömlek giydi. Sonra her hafta yetmişbeş sent taksit ödediği fûme rengindeki elbisesini sırtına geçirdi. Yeşilli, pembeli kravatını takmıştı.

Handsome yanında içi yiyecek dolu bir kesekâğıdı ve kurye olduğu halde biraz sonra göründü. Bingo mektup ve gazeteleri alarak kanepeye oturdu. Eline geçen iki faturayı bir tarafa fırlattı. Dikkatini çeken bir kravat fabrikası prospektüsünü cebine soktu. Mektupları birer birer açtı. «Yedi yıl önce Pazar Güvercini'nin kayb olduğu yerde resimleri çekilen» otuziki kişi, fişleri göndermiş bulunuyordu. Pek tabîî, mektupların içinde yirmibeşer sent vardı.

— «Bir dakika bakar mısın, Handsome, talepleri karşılayabilmemiz için, elimizde yeteri kadar malzeme var mı?»

— «Var mı ne demek? Elbette var. Hattâ pul ve zarfımız da var...»

— «Çok güzel! O halde bu paralar, olduğu gibi kazanç demektir!»

Ev sâhibine verilmek üzere, yirmi tâne yirmibeş

sentliğı bir kenara koydu. Geri kalan parayla cebinden çıkardığı parayı birleştirdi.

Hepsi beş dolâr, altmışdört sent ediyordu.

Handsome, «Ne dersin,» diye çekine çekine konuştu, «bu parayla öteki kamerayı rehinden kurtarabilir miyiz acaba?»

— «Hayır, şimdilik değil. Daha altmış dört sent lâzım. Hem bugün iki kamera ile çalışmamıza lûzum yok. Mamafih, bu akşama kadar elimize biraz daha para geçecek olursa, bu akşamdan tezi yok, kamerayı alırız...»

Bingo, Handsome'un endişe dolu bakışları karşısında paraları cebine koydu. Sonra, «Eee, Mister Pigeon'u uyandırma zamanı geldi her halde.» dedi.

— «Evet, evet, öyle yapmamız gerekiyor. Söylesene, Bingo, uyandığı zaman, ne diyeceğiz adama?»

— «Bilmiyorum, bilmiyorum... Burada kalmak istemeyeceği, âşikâr... O takdirde zor kullanmamız lâzım. Ama biz onun iyiliği için yapıyoruz bunu, değil mi? Her halde adamcağızın öldürülmesini istemezsin, değil mi, Handsome?»

— «Elbette ki istemem... (İçini çekti). Peki ama, nasıl tutabileceksin onu?»

Bingo, ona uzun uzun baktı. «Söylesene, Handsome, senin bana itimâdın yok mu?» dedi. «Ben hangi iş olursa olsun, gerektiği zaman ne yapılması gerektiğini bilmiyor muyum? (Durdu. Handsome'un başıyla doğrulama işâreti yaptığını gördü.) Eee, gördün mü bak, işte ben bu defâ da işin içinden çıkmasını bileceğim. Sen bunun için tatlı canını sıkma! Hiç durma ve developman işine hazırlan, ben bir tur atacağım. Düşünmeye ihtiyâcım var zirâ!»

— «Kahvaltı etmeden mi yapacaksın bu işi?»

— «Dönünce karnımı doyururum. (Kenara koyduğu paraları aldı.) Geçerken bunları Baby'nin annesine

vermek istiyorum. Pigeon uyanırsa, sakın bir tarafa gitmesine müsaade etme!»

Bingo aşağı indi. Kapıyı tıkırdattığı zaman, karşısında Baby'yi bulacağını ümit ediyordu. Ama genç kızın annesini gördü. Oturma odasının bir köşesinde duran Baby, onu eliyle selâmladı.

Yaşlı kadın, «Buyurun, ne istiyorsunuz?» diye sordu.

— «Günaydın, efendim! Biliyor musunuz, sizi bu sabah çok güzel buldum!»

Bu sözlerden pek hoşlanan Baby'nin annesi, «Oh! Mister Riggs!» dedi. «Benim gibi şişman ve yaşlı bir kadın, nasıl olur da böyle bir komplimanla karşılaşır? Beni şaşırttınız doğrusu!»

Bingo, onun kirâdan bahsetmesine meydan vermedi.

— «Ricâ ederim ricâ ederim, amcam Herman gerçek güzel diye sizin gibi kadınlara dendiğini söylerdi hep... Şey, kiraya mahsuben bir avans vermek istiyordum size. (Beş dolârı masanın üzerine koydu.) Geri kalan kısmı, size bir iki gün içinde ödeyeceğim. Başımıza bir tâlih kuşu kondu da!»

Yaya kaldırımında yürürken, Bingo kendi kendini tebrik etti. Onyedî dolâr borçları vardı ama, bunu pek yakında ödeyebileceklerdi. Hele şu ikiyüzelli bin dolâra kavuşsunlardı, ötesi kolaydı! Kendi kendine, Amcam ne düşünürse düşünsün, vız gelir bana! Hem canım bir şantajı başvurmuş değiliz ki biz! diye düşündü. İşin zor tarafı, uyandığı zaman Mister Pigeon'a durumu kolay bir şekilde anlatmaktı... Gerekirse, «Boşuna uğraşma, babalık, sen burada bir süre daha kalacaksın! Sual sorma, rica ederiz!» deyiverirlerdi... Ama böyle bir hal çâresi, belki de bir gürültü kopmasına sebep olabilirdi. Bu takdirde, meseleyi Baby'nin annesine du-

yurmamak lâzımdı. Anlaşıldığına göre, Baby, «Bingo'nun amcasından» annesine hiç bahsetmemişti. Bingo, «Aferin şu cici kıza!» diye içinden mırıldandı. Her şeye rağmen, evlerinde bir başka kirâcının bulunduğunu ev sâhibesi bilmemeliydi. Gel gelelim, daha mühim bir mesele vardı: O da Mister Pigeon'un onların yanında kalmaya râzı olması... idi. Evet, oldukça zor bir işdi bu. Bu arzuya, adamın boyun eğeceği şüpheliydi. Aksi takdirde, onu serbest bırakmak gibi kötünün kötüsü bir durum çıkıyordu ortaya, pek tabîî, ikiyüzelli bin dolârın üzerine de şöyle hararet kesici birer bardak soğuk su içmek gerekiyordu!

Bununla berâber, Allah büyüktü! Milletlerarası Fotoğrafçılık, Sinemacılık ve Televizyonculuk Şirketi için başka yatırım çâreleri bulunurdu her halde! Bingo kendi kendine kızarak, Yahu, ne biçim adamsın sen be? Kendine güvenin yok mu? diye düşündü.

Eve döndüğü zaman, içerde iki kişinin konuşmakta olduğunu duydu. Pazar Güvercini, nihâyet uyanmıştı her halde... Genç adam içindeki tereddütleri uzaklaştırarak, kapıyı açtı. Kollarını sıvamış olan Mister Pigeon, Handsome'un karanlık odadan getirdiği ıslak resimleri masaya yaymaktaydı. Kahve pişirmeye mahsus çaydanlık, havagazı ocağının üzerindeydi.

Handsome, «Her şey yolunda.» dedi. «Ben ona her şeyi izah ettim. Mister Pigeon durumu kavramış bulunuyor. Aynı zamanda da bizim bu paranın yarısını alacağımıza inanıyor.»

Yaşlı adam, «Ve ben bana verdiğiniz uyutucu ilâç için, sizlere kızmıyorum.» diye konuştu. «Şimdi çok iyiyim. Kendimi rahat hissediyorum.»

Bingo, eline geçirdiği bir sandalyeye âdetâ yığıldı. Elleri titriyordu.

Yavaşça, «Söylesene Allahaşkına,» dedi, «ona ne anlattın sen?»

Handsome, yeniden karanlık odaya gireceği sırada durdu. Mister Pigeon, resimleri itinâ ile yaymaya devâm ediyordu.

— «Ne anlatacağım, hakikatı anlattım! (Handsome kaşlarını çattı. Yüzünde endişeli bir hava belirdi.) Kötü mü ettim yoksa?»

— «Hayır, hayır... Ama birazcık da olsa plânlarımı altüst ettin! Ama haklısın. Tamâmiyle haklısın! Ben de aynı şeyi yapardım...»

DOKUZ

Tatlı bir şekilde gülümseyen Mister Pigeon, «Ben girişken gençleri çok severim.» diye konuştu. İkinizi de tebrik ederim! (Alt dudaklarını hafifçe sarkıtarak dilini saklattı. Elindeki son resmi boş bir yere koydu.) Bravo doğrusu! Haydi bakalım, şimdi müsaade edin de, kahvaltının hazırlanmasında size yardımcı olayım! Mutfak işlerinden benim kadar anlamadığınızı sanırım.»

Bingo, «Yoo, biz güzel kahve yapıyoruz...» diye itirâz etti. «Handsome, alâkok yumurta yapmakta ustadır. Ben de sosis pişiririm.»

Mister Pigeon, «Bravo öyleyse!» dedi. Gömleğinin sağ yenini biraz daha sıvadı. «Evde yumurta çırpmaya mahsus bir âletiniz var mı?»

Evet, evde öyle bir şey olduğu gibi, dört yumurta, biraz tereyağ, bir tüp süt hulâsası ve bir iki soğan da vardı. Kahve, şeker, tuz ve biber de dolapta duruyordu. Handsome da bir ekmek almıştı.

Bingo, «Kahvaltı için elimizin altında fazla bir şey yok.» diye sıkılğan bir tavırla mırıldandı. «Sizin gibi

hayâtı yarım milyon dolâra sigorta ettirilmiş bir zat, tahmin ederim daha besleyici ve daha iyi kalite gıda maddelerine alışıktır...»

Mister Pigeon o sırada yumurtaları kırmış ve akları sarılarından ayırmaya hazırlanmıştı. «Ne münâsebet canım ne münâsebet!» dedi. «Krallara lââyik bir kahvaltı hazırlıyoruz biz şimdi!»

Bingo şaşırmıştı. Hayretle adamı seyretmekteydi. Sofranın başına geçtikleri zaman, «Kim derdi ki, dört yumurta ortaya böyle mükemmel bir omlet çıkarılmasına yarayacak!» diye takıldı.

Omlet hakikaten çok lezzetli olmuştu. Ama Mister Pigeon yine de memnuniyetsizliğini belirtti. Dostları ona bir kutu domates konsantresi getirdikleri takdirde, bundan sonraki omlet daha güzel olacaktı... Bingo bir sigara yaktı. Bir fincan kahve daha içti. Durum yalnız anormal olmakla kalmıyor, aynı zamanda da huzur bozucu bir havaya bürünüyordu.

— «Bakın, ne diyeceğim, Handsome size neler anlattı bilmiyorum ama...»

Mister Pigeon, «Biliyorum, biliyorum, her şeyi biliyorum.» diyerek onun sözünü kesti. «Siz benim hayatta olduğumu anlamış ve bir hafta içinde meydana çıkmazsam, Harkness'in yarım milyon dolâr alacağını öğrenmişsiniz... Sonra da beni kaçırmaya ve Harkness'i bu parayı sizinle paylaşmaya zorlamayı düşünmüşsünüz... Emin olun, dostum, plânınızla övünebilirsiniz!»

— «Ama Mister Pigeon...»

— «Rica ederim, bırakın da konuşayım, Harkness umduğunu bulamayacak!»

Bingo arkadaşının yüzüne bakınca, onun Mister Pigeon'a işlenmiş olan cinâyetten bahsetmediğini anladı. Arkadaşının hareketini gülümseyerek tasvip etti.

— «Durumun nezâketini anlamış olsanız gerektir,

Mister Pigeon! Biz sizin hayâtınızı kurtarmak istiyoruz. Şehrin sokaklarında serbestçe dolaşırsanız, beşyüz bin dolâr yüzünden al aşağı ederler sizi!»

Pazar Güvercini, «Evet, doğrudur.» dedi. «Sizlere karşı ziyâdesiyle minnettarım. (Fincanı bir yere koydu.) Ama şunu bilmenizi isterim, yakalayacağım ilk fırsattan faydalanacak ve buradan kaçacağım... Sonra ben bir şeyin farkına vardım, uyuduğum sırada küçük tabancamı almışsınız.»

Bingo, «Evet öyle yaptık.» diye cevap verdi. «Bir tabancayla dolaşmanıza göz yumamazdık tabîî. Basınız belâya girebilir... (Ellerini ceplerine sokup oturduğu sandalyeye yaslandı.) Neyse, bize darılmamış olduğunuzu sevindim...»

Handsome da, «Ben de öyle, ben de öyle...» dedi.

Mister Pigeon, «Nasıl darılmak mı dediniz?» diye sordu. «Aslında ben çok eğlendim. Bulaşık işine yardım etmemi ister misiniz?»

Handsome'la Mister Pigeon sofrayı toplamaya başladılar. O sırada kapıya vuruldu. Bingo, kapıyı açtı. İçeri giren Baby, iki eliyle onu itti. Sonra kanadı hızla kapayıp. «Bingo Riggs!» dedi. «Beni dinleyin lûtfen! Bu beyin dışarı çıkmasına derhal müsaade edeceksiniz! Aksi takdirde, polise telefon ederim. Hem söylesenize, kuzum, bu bey hakikaten amcanız mıdır?»

Handsome, «Elbette, elbette, benim amcam!» diye atıldı.

— «Hey Allahım, ne biçim iş bu böyle? Dün akşam, Bingo'nun amcasıydı. Şimdi de sizin... Rica ederim, oyun oynamaya kalkmayın bana, merdiveni süpürürken her şeyi işittim!»

Bingo gözlerini tavana doğru kaldırarak hayıflandı. Servete, yeni stüdyoya, yeni malzemeye ve geleceğe

dâir düşüncelere elvedâ demek gerekiyordu işte! Ve bütün bunlar, bir kadının yüzünden uçup gidiyordu.

Mister Pigeon delikli taşa iki kahve fincanı koydu, sonra çiviye asılı olan bir bulaşık bezini çekti. Gülerek, «Kim bu hanım kız?» diye sordu.

Baby, ona doğru döndü. «Aman Allahım, bir de bulaşık mı yıkatıyorlar size?» diye bağırdı.

— «Yo, yo, aksine bu işi onlara ben teklif ettim. Mutfak işlerinden nasıl anlamıyorlarsa, bulaşık yıkama işini de beceremeyecekleri muhakkak. Eh, mâdemki bizi birbirimize takdim eden yok, bâri bu işi de ben yapayım... Adım Pigeon'dur. Sizin adınız nedir?»

— «Baby Harrigan... Ben her şeyi duydum. sizi kaçırmışlar. Sizi burada kalmaya zorluyorlar... Ama avuçlarını yalasınlar! Gitmenize müsaade etmek zorunda kalacaklardır... Aksi takdirde, ben polis çağıracağım.»

— «Ama hanım kızım, ben buradan ve bu beylerden şikâyetçi değilim ki!»

Bingo, «Biz bir cinâyet işlemiyoruz...» diye araya girdi. «Aksine işlenecek bir cinâyeti önlüyoruz... (Mister Pigeon'u gösterdi.) Bak, Baby, bak, şu muhterem insana bak! Biz onu çok seviyoruz. Sen de kendisini iyiden iyiye tanırsan, bizim gibi yapacaksın, çok seveceksin onu!»

Handsome, «Hem Mister Pigeon öyle güzel omlet yapıyor ki, bir bilsen!» diye mırıldandı.

Baby kollarını göğsüne doğru götürüp kavuşturdu.

— «Bana bir oyun oynadığınızı sanıyorsanız, aldanıyorsunuz!»

Bingo, «Hayır canım, hayır, sana oyun moyun oynayan yok! Sana Mister Pigeon'un ne muhterem bir kimse olduğunu ve zamanı gelince senin tarafından da sevileceğini söyledik... Ne yâni adamcağız sokağa çıksın da, öldürülsün mü? Sen bunu mu istiyorsun yoksa?

(Hayal kırıklığına uğramış bir insan tavrı takınarak başını yan tarafa çevirdi.) Yazık, yazık, senin böyle bir şey düşünebileceğini sanmazdım, Baby!»

Handsome, «evet, Baby, arkadaşımın hakkı var,» dedi, «durumun vahametini anlamam gerekiyor!»

Mister Pigeon'a bakan genç kız, gülümsemekten kendini alamadı. Sonra yaşlı adama doğru sokuldu ve: «Bu adamlar sizi kaçırdılar mı, kaçırmadılar mı?» diye sordu. «Sonra siz gazetelerin bahsettiği Mister Pigeon musunuz?»

— «Evet, kızım, ben Mister Pigeon'um! Ve bu adamlar da beni kaçırdılar.»

— «Tamam! O halde durumun polise bildirilmesi gerekiyor.»

Mister Pigeon, «Haa, bakın, buna müsaade edemem işte!» dedi. «Neden dersiniz, hayatta olduğumu öğrenen ortağım, sigorta parasını almak için beni öldürtecektir... Siz böyle bir şeyi arzu etmezsiniz her halde?»

Bingo «Gördün mü, Baby, sözlerimizin doğruluğu meydanda!» dedi.

Genç kız bir süre düşündü. Sonra Bingo'ya doğru dönerek, «Şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz?» diye sordu.

— «Yapacağımız iş gayet basit: Hafta sonuna kadar onu burada alakoyacağız. Sen de bize yardım edeceksin, Baby! Sensiz bir şey yapamayız.»

Baby ilkin Bingoya baktı, sonra da Handsome'un yalvarıcı bakışlarını ve Mister Pigeon'un tatlı gülümsemesini gördü.

— «Ben ne yapabilirim ki?»

Bingo, «Söyleyeyim, söyleyeyim... Annene, hasta bir amcayı evimizde misâfir ettiğimizi söyleyecek, biz dışarda olduğumuz zaman da Mister Pigeon'un yanında bulunacaksın!»

Handsome, «Evet, evet, öldürülmemesi için gitme-
sin mâni olmak lâzım!» diye ekledi.

Baby ve Mister Pigeon, kararsız bir şekilde birbir-
lerine baktılar.

Mister Pigeon, «Şey... Bir sarı cüce oyunu vardır,
bilir misiniz acaba bu oyunu?» diye çekine çekine sordu.

Baby, «Elbette bilirim.» diye cevap verdi. «İsterse-
niz bir deste kâğıt getireyim?»

— «Evet, iyi olur...»

Baby, bulaşık işinde Mister Pigeon'a yardım etti.
Handsome o sırada fotoğrafları zarflıyor, Bingo ise pul
yapıştırıyordu. Biraz sonra iki arkadaş, Mister Pigeon'-
la genç kızı başbaşa bıraktılar.

Yolda Handsome birden durdu ve: «Biliyor musun,
Bingo,» dedi. «yapmamız gereken bir iş var!»

— «Neymiş o?»

— «Biz ne yapıp edip Penneyth'in katilini meyda-
na çıkarmalıyız. Bunu bir an önce yapmak lâzım. Ceset
eninde sonunda meydana çıkacak. Mister Pigeon'la
Baby cinâyetin tarafımızdan işlendiğini düşünebilirler.
Pek tabîî, böyle bir şey düşündükleri takdirde, bana öy-
le geliyor ki bundan hoşlanmayacaklar!»

ON

Bingo düşünmeye başladı. Harkness Penneyth'in
öldürülmüş olduğunu, ne Mister Pigeon biliyordu, ne de
Baby. Bunu öğrendikleri takdirde, mesele bambaşka bir
şekil alabilirdi.

— «Gel, parka geçelim! Bütün bunları düşünmek
istiyorum.»

Mâcerâlarının başlangıç yeri olan Bolivar heyke-

linin dibindeki bir sıraya oturdular. Tam da Mister Pigeon'un her Pazar günü sevgili kuşlarına yem verdiği yerde bulunuyorlardı.

Bingo, «Biliyor musun, ne düşünüyorum, Handsome,» dedi, «yedi yıl boyunca, Mister Pigeon neredeydi acaba?»

Handsome, «Ben de onun neden döndüğünü soruyorum kendi kendime...» dedi. «Sonra gönderdiğimiz mektubun kim tarafından alındığı da zihnimi kurcalayıp duruyor... Nasıl elde edeceğiz bunu? Sonra şu iki gangster var... Bu adamların da ne istediği belli değil... Bir de June Logan'ın bizi niçin tâkip ettiğini soruyorum kendi kendime... Ya beşyüz bin dolâra ne demeli? Bu okkalı para kimin olacak ve biz onun kim olduğunu nasıl anlayabileceğiz? Sonra... sonra zavallı Penneyth'i kim öldürmüş olabilir?»

Bingo, «Sen çok tuhaf bir çocuksun, be, Handsome!» diye homurdandı.

— «Ama Bingo, neden öyle konuşuyorsun? Bu sualleri bir insanın kendi kendine sorması, bir suç mu sanki? Yoksa kötü mü...»

— «Hayır, hayır, iyi ettin, iyi ettin! Sen sualleri kendi kendine sormaya devâm et, cevâbını elbette bulursun!»

— «Şüpheliyim Bingo, şüpheliyim! Ne dersin, Penneyth'i belki de o iki gangster öldürmüştür... Olamaz mı yâni?»

— «Öyle bir şey olacağını sanmam. Mektubumuz onlarda... Bizi çağıran da onlardan başkası değil. Yoksa ne diye civarda dolaşıp Riggs adında bir adamı aramaya kalksınlar? Pek tabî, bu da onların katil olmadığını isbat eder.»

Handsome, «Peki ama, nasıl olur?» diye itirâz etti.

— «Nasıl olur var mı ya? Olur işte, bal gibi olur...

Çünkü Mister Penneyth üç dört saat önce öldürülmüş bulunuyordu. Cinâyeti onlar işlemiş olsaydı, tutup da orada mı kalırlardı yâni? Sen ne dersen de ama, adamlar cinâyet işlendikten sonra oraya gittiler, telefonumuza cevap verdiler, sonra da bizi dâvet ettiler...»

— «Hâlâ anlayamıyorum, bizim oraya gitmemizle, adamlar neden uzaklaştılar?»

Bingo, «Ben bu hususları gerektiği zaman ele alıp düşüneceğim.» dedi.

— «Pekalâ! Israr etmeyeceğim ama, zihnimi kurcalayan bir husus var yine: Haydi diyelim adamlar bizden önce oraya gittiler, peki o takdirde cesetle karşılaşmış olmaları gerekmez miydi? Karşılaşmış olduklarını kabul etmemiz gerekiyor. O zaman da yeni bir sual çıkıyor ortaya: Durumu polise neden bildirmediler?»

Bingo, «Bu da sual mi yâni?» diye sordu. «Durumu biz neden bildirmedik? Hiç belli olmaz, Mister Penneyth'i öldüren kimse, belki de June Logan'dır. Yahut da bu cinâyetin Pigeon meselesiyle hiçbir alâkası yoktur. Genç kadın orada bir şey unutmuş olabilir. Bizi orada görünce işin içinden sıyrılmak için blöfe başvurmuş da olabilir.»

— «Ama Bingo, onun gibi bir kızdan böyle şeyler beklenemez!»

Bingo, «Sen öyle bil!» dedi. «Bu da senin kadınları ne derece tanıdığını gösteriyor!»

— «Kız bizi ne diye tâkip etmişti acaba?»

— «Bilemem... Kim bilir, yalnızlıktan sıkılıyordu belki de. (Sigarasının ızmaritini on, onbeş metre öteye fırlattı.) Haydi bakalım Handsome, yaptığı dâveti kabul edip kızı ziyâret edeceğiz!»

Bingo adresi ararken, Handsome, «İyi olur, iyi olur...» diye mırıldandı. «Peki ama niçin?»

— «Niçin? Niçin? Yahu sual sormaktan başka şey

bilmez misin sen be! Ben de... ben de kendimi yalnız hissediyorum. Sonra kadın Harkness Penneyth'i iyi tanıdığına göre, sigorta poliçesi karşılığının kim tarafından alınacağı hakkında bize bilgi verebilir...»

Genç kadın, Yetmiş-İkinci Sokakla Riverside Drive'nin köşesindeki büyük bir evde oturuyordu. Bingo'yla Handsome, oraya otobüsle gittiler. Hava sıcak ve rutubetli olduğundan, otobüsün içinde boğucu bir hava vardı. Gidecekleri yere vardıklarında, Bingo her tarafının ter içinde kaldığını hissetti. Asansörün aynasında, kendine çekidüzen vermeyi ihmal etmedi. Ama kadının ona değil de, Handsome'a bakacağını bildiğinden içinde bir tereddüt vardı yine de!

Bir zenci hizmetçi, Mis Logan'nın onları biraz sonra kabul edeceğini söyleyerek serinletici şeyler ikram etti. Salon, Penneythin salonuna nazaran zevkle döşenmemişti. Bununla beraber, Bingo alt tarafları lâmbrili yeşil boyalı duvarları uzun uzun tetkik etti. Kırmızı tuğlalı şöminenin üstünde, porselen biblolar görünüyordu. Maun ağacından yapılmış bir kitaplıkta, Sör Walter Scott'un eserleri bulunuyordu.

Bingo, Baby'de para olsa, o da evini güzel bir şekilde dekore eder... diye düşündü.

June Logan, nihâyet göründü. Saçları, koyu bir bulut gibi omuzlarına dökülmüştü. Yeni kalkmış olsa gerekti. Zirâ sırtında vücudunun bâzı yerlerini örtmeyen mavi bir sabahlık vardı.

— «Günaydın, çocuklar!» dedi. «Geleceğinizi biliyordum. (Şöminenin karşısındaki koltuklardan birine oturdu. Kendine bir içki doldurdu.) Pek tabîî, geleceğinizi bir kuş söylemedi bana!»

Bingo, kadının ne demek istediğini derhal anladı. Kuş demek, Mister Pigeon demektir. Yoksa June, kaçırılma vak'asını duymuş muydu?

Genç kadın, «Sonra ben yuvarlak kristale de bakmış değilim!» diye ekledi. «Kadınlara has bir sezîş hâ-lı bu. Buraya gelip, gerçeği bana olduğu gibi söyleyeceğinizi tahmin ediyordum. (Koltuktan kalkıp divana uzandı.) Evet, sizi dinliyorum!»

Bingo, «Evet, iyi anlamışsınız, Mis Logan!» dedi. «Size gerçeği söylemek için geldik buraya...»

— «Bana sâdece June diyebilirsiniz... Yanılmıyorsa, dost bir üçlü olacağız sizlerle!»

Kadehindeki içkinin son yudumunu bir hamlede diken Bingo, «Yalnız şunu bilmelisiniz ki, biz Harkness Fenneyth'in dostları değiliz.» diye konuştu. «Kendisini hiç görmedik.»

Bingo, «Onu sağ olarak hiç görmedik...» diyecekti ama, kendini toparladı.

June Logan, «Pekalâ, pekalâ! Devâm edin, sizi dinliyorum!» dedi.

— «Biz avukatız... Kendisini Mister Penneyth'in vârisi olarak gören birini temsil ediyoruz... Dün akşam Fenneyth'in evinde bulunmamızın sebebi buydu. Vâsiyetnâmeğe bir göz atmaktı niyetimiz... Ne var ki, Mister Fenneyth'i göremedik. (Genzini temizleyerek arkadaşına baktı.) İşte biz bugün buraya bu mesele hakkında sizden bilgi almak için geldik.»

Genç kadın, «Penneyth hayatta olmuş, yahut olmamış, bunun ehemmiyeti yok...» diye atıldı. «O öyle bir adamdır ki, değil bir defâ, oniki defâ fikir değiştirir...»

Bingo, «Ama bizim müvekkilimiz, ileriye gören bir kimsedir.» diye kuru bir tonla konuştu.

— «Belli, belli, yoksa avukatlarını ne diye hırsızlığa sevketsin!»

Bingo, kadehi sert bir şekilde masanın üzerine koy-

du ve: «Bizim meslekten olanlar, hayatta her şeyi hesap ederler.» dedi.

Birden ayağa kalkan June Logan, sabahlığını düzeltti.

— «Ben size bir şey söyleyeyim mi,» dedi, «siz şimdiye kadar gördüğüm yalancıların en beceriksizisiniz!»

Sonra şömineye doğru kalçalarını sallaya sallaya yürüdü.

Handsome, «Vay canına be! Siz çok güzel bir kadınmışsınız meğer!» diyerek hayranlığını belirtti.

June Logan, «Hah, hele şükür, şimdiye kadar söylediğiniz sözler içinde, en doğrusu bu olsa gerek!» diye gülümseyerek konuştu. Sonra Handsome'un çenesinden tutup dudaklarını onun dudaklarına değdirdi. Onu rahat bir şekilde öptü. «Ama çok garip doğrusu! Bu hallerinize rağmen, size karşı büyük bir sempati besliyorum! Söyler misiniz bana, ne diye fotoğrafçılık mesleğinizle yetinmiyorsunuz?»

Bingo, «Kuzum, ne demek istiyorsunuz siz?» diye sordu.

— «Ne diyeceğim, üzerine bastığınız tahtanın çürük olduğunu söylemek istiyorum... İkiniz de aktörlükte sıfırsınız! Ben sizi Central Park West'te şipşakçılık yaparken görmeyi ve bilhassa kadın müşterilerinize, «Ne güzel bir silüete sahip olduğunuzu aktüalite filmlerinde göreceksiniz! Buyurun, fişinizi alın!» diye konuşurken duymayı arzu ederdim!»

Bingo, «Fakat... fakat siz nereden biliyorsunuz bunu?» diye sordu.

Genç kadın omuzlarını silkerek, «Ben sizi orada görmedim mi sanki?» dedi.

Handsome, «İyi ama, biz sizin resminizi çekmedik ki.» diye müdâhale etti. «Çekmiş olsaydık, hemencecik

hatırlardık. Bir defâ oralarda başka kılıkla geziyorduk. Sonra...»

— «Peki, peki, öyle olsun! (Ellerini beline dayadı.) Şimdi beni iyi dinleyin! Nasıl bir oyun oynadığınızı bilmiyorum ama, bunu başka yerde oynasanız iyi olur. Marty Bucholtz'la Art Frank gibileri, kendilerine kafa tutan, yahut da işlerine burunlarını sokan kimselerden pek hoşlanmazlar. Şakacılıktan, lâtifecilikten de zevk almazlar.»

Bingo, «Biz de öyleyiz, biz de öyleriz.» dedi.

June onun sözlerini duymazlıktan geldi ve: «Demek Harkness Penneyth'in vasiyetnâmesi ha!» diye mırıldandı. «Siz birer alacaklı olsaydınız, onun nasıl bir adam olduğunu anlardınız. Bu adamın neredeyse bütün şehirliye borcu var... Hele kumar kulüplerine olan borcu, en azından yüzbin dolâr. Pek tabîî, hepsi bu kadar değil...»

Bingo, bir sigara yaktı ve konuşmadan önce bir iki nefes çekti.

— «Görüyorum ki, birbirimizi anlamaya başladık. Size cinâyetten bahsedebiliriz artık. Siz meseleyi bilmiyorsunuz her halde?»

— «Kim demiş bilmiyorum diye? Ben cesedi gördüm!»

ONBİR

Sigarasını küllüğe bastıran Bingo, «Nasıl? Gördünüz mü?» diye sordu.

Bir şeyler daha söylemek istiyor, fakat kelime bulamıyordu.

Sigarasının izmaritini küllüğe bastırdı ve sâdece, Yok canım! diyebildi. Fakat Handsome ondan daha atik

davrandı. «Demek onu gördünüz, öyle mi?» diye sordu. «Ne zaman gördünüz peki? Gördünüzse, ne şekilde gördünüz?»

June Logan, «Gördüm işte, basbayağı gördüm...» dedi. «Öldürülmüş olarak gördüm. Banyo dâiresindeydi... Yerde boylu boyunca yatıyordu. Çırılçıplaktı... Sırtına bir bıçak saplamışlardı. Bu muydu öğrenmek istediğiniz? Hem söyler misiniz bana, bu sizi niçin alâkadar ediyor?»

Bingo, «Biz yaradılış itibâriyle meraklı insanlarız.» dedi. «Siz onu saat kaçta doğru görmüştünüz?»

— «Dün, akşama doğru saat beşde filân... Zili çaldı. Ama bir cevap alamadım. Yanımdaki anahtarı kullanarak içeri girdim. Harkness'in odası, karnakarıştı. Bir yolculuğa çıkacakmış gibi, valizleri hazırlanmıştı. (Hafifçe sarardı). Nihâyet banyo dâiresine bakınca, cesedi gördüm... Her taraf kan içindeydi. Korkuya kapılıp oradan kaçtım .. Lâkin yeniden döndüğümde, siz oradaydınız... Ceset, banyo dâiresinde değildi. Her taraf temizlenmişti. Ne oldu acaba?»

Bingo, «Her halde biri her şeyi yerli yerine koyup temizlemiş, sonra da cesedi saklamış olacak!» dedi.

— «Siz yapmış olmayasınız sakın bütün bunları?»

Handsome, «Biz içeri girdiğimiz zaman, banyo dâiresinin içinde her hangi bir ceset yoktu.» diyerek izahat verdi.

Bingo, «Evet, arkadaşım doğru söylüyor.» dedi.

— «Bakın, dostlarım, size bir tavsiye: Burnunuzu bu işe sokmaktan çekinin! Zirâ Marty Bucholtz bu işi ele aldı... Yâni o da burnunu soktu. Yaptıklarınızdan hoşlanmayacaktır...»

Bingo, «Peki ama, ona ne oluyor anlayamıyorum?» dedi. «Baksanıza Mister Penneyth'in parası yokmuş...

Aynı zamanda da gırtlığına kadar borç içindeymiş... Siz söylemişsiniz.»

— «Olabilir. Ama Harky'in çok parası olacak... Hem de pek çok parası... Marty bunu biliyor. Pek tabii, patronu da.»

— «Kimdir Marty'nin patronu?»

Genç kadın, «Siz açıkgöz bir gençsiniz.» diye omuzlarını silkerek konuştu. «Patronun kim olduğunu kendiniz keşfedin! »

— «Okey, keşfetmeye çalışırız tabii! Bir sual daha, bu para nereden gelecek peki!»

— «Noel Baba getirecek!»

Handsome, «İyi ama, bir cevap değil ki bu!» diye mırıldandı.

— «Olabilir. Sizinki de sual değildi. Yâni sorulması gereken bir sualdir. Bunu siz benden de iyi biliyorsunuz. Parayı bir kuş... bir güvercin getirecek!»

Bingo, «Çok garip!» diye söylendi. «Şu kuşun hikâyesini anlatır mısınız bize, lûtfen!»

Sonra genç kadının bileğini tuttu. June Logan, elini çekmedi ve: «Harky'nin alacaklıları birden dost oluverdiler onunla... Öteki bileğimi de tutmak istiyorsanız, buyurun, tutun!»

Bingo, utanır gibi oldu ve kadının bileğini bıraktı. Sonra birkaç adım gerileyerek, «Evet, sonra, sonra?» diye sordu.

June, Handsome'a bakarak, «Arkadaşınız kurnazlık ediyor, değil mi?» dedi. «Ayol, buna ne lûzum var sanki? Siz de biliyorsunuz ki, Harky'nin bir ortağı vardı. Mister Pigeon adındaki bu ortak, birden kayboldu... Ben de amma tuhafım ha, tutmuş bildiğiniz şeyleri size anlatmaya çalışıyorum. Zirâ siz sigorta poliçesi hikâyesini de biliyorsunuz, geri kalan şeyleri de...»

Bingo, «Evet, doğrudur.» diye atıldı. «Her vatandaş gibi biz de gazete okuyoruz.»

— «O halde suallerinizle canımı sıkmayın, lûtfen! Çünkü sizin verilecek cevapların ne olacağından da haberiniz var. Marty'nin yolundan çekilin!»

— «Peki, peki, teşekkür ederiz... Yalnız bir سوال daha sormak isterdim: Cesetle karşılaştığınız zaman, durumu neden polise bildirmediğiniz?»

— «Çünkü aklıma kaçırmadım da ondan.»

Bingo, «Pekalâ...» dedi. «Sizi tekrar gördüğümüz için memnuniyetimizi bildirmek isterim. Aramız pek iyi değil ama, yine de ben sizden memnunum!»

Genç kadın, «Ben size gerekli tavsiyelerde bulundum.» dedi. «Mamafih beni yine görmeye gelebilirsiniz.»

Bingo, «Bakın, bu, tavsiyelerin en mükemmeli işte!» diye genç kadına sokuldu. Elini kadının siyah saçlarına doğru götürdü, sonra da gayet serbest bir şekilde onu öptü. June, sesini bile çıkarmamıştı.

Handsome, «Bingo, Bingo, böyle bir şey yapmamalıydın!» dedi.

Bingo, «Aman canım,» diye homurdandı, «Mildred ne derse desin, vız gelir bana! (Genç kadının sarardığını farkettiler.) Öyle değil mi, Mis Murray?»

Genç kadın bu defâ biraz önceki gibi davranmadı. Bingonun yüzüne bir tokat indirdi. Ama Bingo ikinci tokadı önledi. June, onun elini ısırıldı, yüzünü tırmaladı. Hırçın bir kediden farksızdı. Bingo, onun saçlarından yakalamıştı.

Handsome, «Ama Bingo ama Bingo, nâzik olsana biraz!» diye bağırıldı.

Bingo, «Kime karşı nâzik olayım?» dedi. «Kime? Buna mı?»

Sonra kadını divana itti. June Logan, ona hışımla bakıyordu.

Birden, «Adımı değiştirmiş olmam, gizli kapaklı bir iş değildir.» diye bağırdı. «Ama, June Logan adını tercih ediyorum. Aktrisim ben!»

Bingo, «Muhakkak, muhakkak...» diye alaylı bir edâ ile konuştu. «Ama Marty Bucholtz, bu isim değiştirme işinden memnun oldu mu acaba? Sonra adam geceliklerinizden birkaçının Harkness Penneyth'in gardrobunda bulunmasına ne der? Ben bunu da bilmek isterdim doğrusu! Dünyada öyle insanlar var ki, bu gibi şeyler için birbirinin gözünü oyarlar.»

— «Ben ve Marty, birbirimizden çoktandır ayrılmış bulunuyoruz.»

Bingo, «Vay vay, demek öyle ha?» dedi. «Gel, Handsome, gidiyoruz! Burada yapılacak işimiz kalmadı!»

Handsome'a geçmesini işâret etti ve kapıyı kapayacağı sırada, «Ben pek yakında yine geleceğim...» dedi. «Size Mildred mi diyeyim, June mi?»

Genç kadın bir cevap vermemişti ama, elindeki kadehi kapının kanadına doğru fırlatmıştı.

Koridora çıktıkları zaman, Handsome, «Söylesene, Bingo,» diye çekine çekine konuştu, «kusura bakma, bir şey sormak istiyorum, beğendin mi yaptıklarınızı?»

— «Ne olmuş yâni?»

— «Ne olmuşu var mı ya, karşındaki bir kadını nihayet! Eve neyle dönüyoruz, otobüsle mi?»

— «Bunu biraz sonra düşünürüz. Şimdilik yürüelim. Ama zengin olduğumuz zaman, yürümeye artık paydos! Bana kalırsa, bu kadın Penneyth hakkında martaval attı galiba... Bana öyle geliyor.»

Handsome, «Ama Bingo, adam ölmüştü!» dedi.

— «Kabul, kabul... Lâkin biz onun hakikaten bıçaklanmış olup olmadığını bilmiyoruz ki. Ne dersin, bu ak-

şam oraya dönüp bu işi anlamaya çalışsak, nasıl olur acaba? Mister Pigeon'a suçlu olmadığımızı isbat edebilmek için, adamı öldürenin kim olduğunu muhakkak öğrenmeliyiz. Böylece de bu hal, payımızı almaya yardımcı olacaktır. Yapılacak ilk iş, adamın ne şekilde öldürülmüş olduğunu anlamaktır.»

—«Peki ama katil parayı bizimle nasıl paylaşacak? Sonra Mister Penneyth'i öldürme suçundan içerde olacağına göre, parayı nasıl alacak? Parayı alıncaya kadar beklesek sonra da onu polise ihbar etsek, bu da nâmusluca bir hareket sayılamaz.»

Bingo, «Telâs etme, telâs etme, sırası gelince, bu nokta üzerinde dururuz!» dedi.

Yetmiş-Dokuzuncu Sokak'ta, Handsome, «Bir de şu nokta benim zihnimi kurcalayıp duruyor...» diye yeniden konuştu. «Mister Penneyth'e elbiselerini giydiren, sonra da etrâfın dağınıklığını yokeden kimse şâyet katilse, adamın yeniden dönmesine sebep ne olabilir? Eğer bunu yapan o değil de, bir başkası ise, bu mizansene neden lûzum görülmüştür?»

— «Şimdi bana böyle sualler sormanın zamanı değil, dostum!»

—«Sen istersen cevap verme yahu! Ama ben sualleri sormaktan kendimi alamıyorum, ayıp değil ya... June bize Mister Fenneyth'in cesedini beşe doğru banyo dâiresinde bulduğunu söylemişti, değil mi? Ama biz oraya vardığımızda, kendisi orada değildi. Bu ne demek oluyor? Penneyth'in evine neden dönmüş olabilir?»

ONİKİ

Bingo, Mister Harkness Penneyth'in evine yürüyerek gitti. Baby, çalışmaya gitmiş, Handsome da Pige-

on'un yanında kalmıştı. Gerçi Handsome böyle bir işe tek başına girişmenin doğru bir şey olamayacağını söylemişse de, Bingo bunda hiçbir tehlike görmediğini söyleyerek onu kandırabilmişti.

Central Park West'te arkadaşından ayrılmış ve biraz sonra Harkness Penneyth'in kırmızı tuğlalı evinin karşısında durmuştu. Her ihtimale karşı, ilkin Penneyth'in zilini çaldı. Bir cevap alamayınca sokak kapısından girip merdiveni sür'atle tırmandı. Sonra Penneyth'in dâiresine süzüldü. Sokağın ışıkları, mobilyaları insanı ürküten birer silüet hâline getirmişti. İçerisi toz kokmaktaydı. Dolaplardan birinde bir kimse olmadığı takdirde Bingo yalnız demekti. Bingo korkmamak gerektiğini düşünerek, elektrik düğmesini çevirdi.

İçerde kimsenin bulunup bulunmadığını anlamak için ilkin her odayı dikkatle kontrol etti. Sonra mutfığa girerek buzdolabının asma kilidini açtı. Mister Penneyth'i oraya tıkmış olmaktan dolayı, içinde bir pişmanlık duyar gibi oldu. Nitekim, «Kusura bakmazsınız artık, o şekilde hareket etmek zorunda kaldık.» diye yüksek sesle mırıldandı. «Ama söz veriyorum, her şey halledilince gerekeni yapacağız!»

Buz dolabının kapağını açtı ve Mister Penneyth'in cesedini yere indirdi. Bir çeyrek saat sonra, her şey yerli yerindeydi. Bingo, dolaplardan birini açarak eline geçirdiği bir viski şişesinden bir kadehe içki doldurdu.

June Logan, yalan söylememişti. Harkness Penneyth, sırtından bıçaklanmıştı. Sonra biri ona çamaşırlarını, elbisesini giydirmişti. Adamın çıplak olduğu sırada bıçaklandığı belliydi. Zirâ elbisenin hiçbir yerinde bir bıçağın açabileceği delik görülüyordu. Elbisenin şurasında burasında da kan lekesine benzer bir şey yoktu. Sâdece ipek gömleğin üzerinde ufacık bir leke vardı.

Bingo, June Logan'ın sözlerini hatırlayarak banyo

dâiresine geçti ve her tarafa baktı. Her yer tertemizdi. Havlularda bile en küçük bir kan lekesi görmek imkânsızdı. Pek tabii, kauçuk halınırı üzerinde de göze böyle bir şey çarpmıyordu.

June Logan apartman dâiresini dolaştığı sırada, katil nerede saklanmıştı acaba? Sonra katil yeniden oraya dönmek suretiyle Mister Penneyth'i neden giyimli bir hâle sokmuş ve neden banyo dâiresini temizlemişti? Yoksa bu mizansen, başka birinin eseri miydi? Bu takdirde durumu polise bildireceği yerde, bu büyük zahmette katlanmaya neden lûzum görmüş olabilirdi?

Bingo, Penneyth'in viskisinden bir miktar daha içmek ihtiyacını hissetti. Cinâyet işlenen bir yerde, umumiyetle ne aranabilirdi? Bunlar olsa olsa ayak ve parmak izleri koparılmış düğmelerle kumaşlara âit iplikler olabilirdi...

Bingo bir ara, «Ulan, durup dururken belâ mı arıyorsun be!» diye söylendi. «İşin mi yok yâni? Çek git buradan, Atlantic City'ye atla! Aç kalacak değilsin ya, elbette bir iş bulursun...» Ama birden Handsome'u hatırladı. Üstelik bir de Mister Pigeon vardı işin içinde... Serbest kaldığı takdirde, onu muhakkak öldürürlerdi. Sonra sermâyesini arttırmaya çalıştıkları şirketi ve yarım milyon dolârı aklına getirdi. Başını kaşıdı. Yo, yo, iki arkadaş mâdemki bir mâcerâyâ atılmışlardı, ne olursa olsun işi sonuna kadar götüreceklerdi. İşte o sırada kulağına bir gürültü çarptı. Kulaklarını kabartıp dinledi... Kapının kilidine bir anahtar sokuluyordu. Bingo yatak odasının karanlığına doğru seğırtti. Ses çıkarmaya dikkat eden biri, içeri girdi. Bingo, birkaç dakika kadar içeri girenin kim olduğunu anlamak istemedi. Ama merak ediyordu yine de. Kim olabilirdi bu? Belki Marty Bucholtz, belki June Logan ve Art Frank'tı...

Yahut da katilden başkası değildi... Pek tabîî, başka biri de olabilirdi...

Mamafih, Bingo odanın kapısını yavaşça aralayıp baktı. Eve giren bir kadındı. Ama Bingo onu yalnız arkasından görebiliyordu. Sapsarı saçlar, enseye doğru dökülmüştü. Kadın, başını çevirdi. Bingo o zaman, saçların sarıya boyanmış olduğunu müşâhede etti. Kadın, onbeş yıl önce herhalde güzelmış... Ama şimdi çene hafifçe sarkmış, gözlerin altı torbalaşmış ve ağzın iki yanını buruşmuştu.

Kadın, salonun şurasına burasına baktı. Ama aradığını bulamamış olacak ki, bir süre salonun ortasında durdu. Sonra kararlı bir şekilde yatak odasına doğru yürüdü.

Bingo yan kapıyı açıp misâfir odasına daldı. Kadın, yatak odasını da araştırdı. Sonra misâfir odasına doğru yöneldi. Bingo o sırada ilkin yemek salonuna, sonra da mutfığa geçti. Sığınacak başka yer kalmamıştı artık. Fakat kendini heyecana kaptırmadı. Şapkasını ve ceketini çıkardı, beline bir önlük bağladı. sağ tarafta gördüğü kirli kapları delikli taşa koydu, musluğu açtı ve ılık çalmaya başladı. Bir iki sâniye sonra, sarışın kadın da mutfığa giriyordu. Bingo gayet sâkin bir tarzda, «Hoşgeldiniz, Hanımefendi!» dedi.

Kadın, «Ne yapıyorsunuz siz burada.» diye sordu.

Bingo, başıyla bulaşık kapları işâret etti.

— «Wilkins nerede?»

— «Mister Penneyth, Wilkins'e yol verdi, efendim!»

Sarışın kadın, «Merak etmeyin, size de yol verir!» diyerek gülümsedi.

— «Mister Penneyth şehirde değil, efendim! Bir yere gitti.»

— «Ne zaman gitti?»

— «Dün gitti, efendim!»

— «Ve siz de bugün bulaşık yıkıyorsunuz, öyle mi?»
Bingo, bir cevap veremedi.

Kadın, «Garip şey!» dedi. «Wilkins dün bana t ele-
fon ettiği zaman, kovulmuş olduğundan bahsetmemiş-
ti...»

— «Bahsetmemiş olabilir, Hanımefendi, çünkü Mis-
ter Penneyth ona yolvermiş olduğunu telgrafla bildir-
di.»

Sarışın kadın, «Aman canım, bana ne...» diye söy-
lendi. «Ne yaparsa yapsın, beni alâkadar etmez.» Sonra
bir dolaptan çıkardığı kadehe iki parmak konyak koy-
du. Bingo, kadının konyağı buzsuz olarak içmesini te-
mennî etti. Lâkin yabancı kadın her zaman buzlu kon-
yak içmeyi tercih ediyordu aksi gibi!

— «Buzdolabının anahtarını size bırakmadılar mı?»

— «Bırakmadılar, Hanımefendi!»

Kadın omuzlarını silkerek, «Zarar yok, ben yedek
anahtarın nerede olduğunu biliyorum...» dedi. Sonra
süpürge koymaya mahsus dolabı açarak elini sağ ta-
rafta gezdirdi.

Hay Allah kahretsin, işler sarpa sarmıştı işte! Mut-
fağın bir ikinci kapısı yoktu ki, Bingo sıvışabilsin...

Sarışın kadın, «Buzdolabına kilit vurmayı, Hark-
ness'ten başkası düşünemez.» diye söylendi. Elinde bir
anahtar vardı.

Bingo sırtını çevirip bulaşık işiyle meşgul olmaya
koyuldu. Anahtarın asma kilitle döndüğünü, sonra da
buzdolabının açıldığını duydu. Bir sessizlik oldu. Bin-
go, başını yavaşça çevirebildi. Sarışın kadın gayet sâkin
bir tavırla anahtarı dolaba koydu.

Sonra, «Demek onu öldürmeye karar vermiş...» di-
ye mırıldandı.

Bingo «Kimdir onu öldüren?» dedi. «Tanıyor mu-
sunuz kendisini?»

— «Elbette tanıyorum. Ama onu buzdolabına koymayı nereden akıl etmiş, bunu anlayamadım. Her halde onun uzun bir süre orada aranmayacağını hesap etmiş olacak... (Dudaklarındaki gülümseme kayboldu.) Şimdi sıra bende... Ama ben ondan kuvvetli olacağım! (Birden Bingo'yu hatırladı.) Kuzum, kimsiniz siz? Burada ne arıyorsunuz? (Sustu. Âdetâ nefes almıyordu.) Bir şeyler duymuş muydunuz?»

Belli belirsiz bir ses, yeni bir kimsenin kapının önünde bulunduğunu Bingo'ya haber verdi. Sarışın kadın birden elini uzatıp Bingo'nun kolunu tuttu. Sonra kapıyı birden açıverdi.

Art Frank, elinde bir tabanca olduğu halde içeri girdi. Bingo'yla bakıştılar. Gangsterin yüzünde kötü bir gülümseme peyda oldu.

— «İşte biz bu adamı arıyorduk!» diye homurdandı.

Kadın, «Demek tanıyordunuz onu?» dedi.

Art Frank, «Tanımıyorum ama, kim olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum.» diye cevap verdi. Bingo'ya doğru döndü. «Mabel'le Jane üst katta oturuyorlardı galiba, öyle değil mi?»

— «Evet. Ama buradan taşındılar.»

— «Öyle mi? O halde günün birinde bizi onlara takdim edersiniz... Bu hanımı da getirdiğiniz için teşekkür ederiz size... (Eliyle sarışın kadını işâret etti). Şimdi doğruca aşağı! Araba bizi bekliyor.» Gözleri gri bilyeler gibi parlıyordu.

Kadın, «Budala, sen ne yaptığını bilmiyorsun!» dedi.

Art Frank, «Eee, yeter be!» diye bağırdı. «Ben ne yaptığımı biliyorum. Haydi, sallanmayın, yürüyün!»

Holün karanlığında, bir şeyler kımıldadı. Sonra bir şey parıldar gibi oldu. Gangsterin sesi kesiliverdi. Dizleri

büküldü. Kapının önüne yığılıverdi. Sırtındaki bıçağın kabzası, iki yana sallanmaktaydı.

Sarışın kadın Bingo'yu içeri doğru çekerken, diğer eliyle kapıyı kapadı. Sırtlarını kanada dayayarak öylece kaldılar.

Bingo, merdivene doğru birinin koştuğunu duydu. Sokak kapısının sert bir şekilde kapandığı işitildi. Sonra evin içini yeniden bir sessizlik kapladı.

ONÜÇ

Nihâyet Bingo yanındaki kadına bakabildi. Kadın hiç de korkulu değildi. Bingo, «Yoo, ben daha fazla dayanamayacağım.» diyerek kapıyı açtı. Art Frank'ın cesedi, eşige doğru kaydı. Bıçak, sırtında değildi artık!

Bingo, sarışın kadının omuzlarından tuttu. «Siz biraz önce, birinin Penneyth'i nihâyet öldürmeye karar verdiğini söylemiştiniz...» dedi. «Kimden bahsetmiştiniz acaba? Söyler misiniz bunu bana, lûtfen!»

Sarışın kadın, «Şey...» diye konuşmaya başladı ama, birden durdu. Derin bir nefes aldı. Bingo'ya kötü kötü baktı. Sonra, «Ben sizin kim olduğunuzu ve bu işde ne gibi bir rol oynadığınızı bilmiyorum ama,» dedi, «şu leşin icabına bakma hususunda bana yardım etmezseniz, polisi arar ve bu adamın tarafınızdan öldürüldüğünü gördüğümünden bahsederim!»

— «Bakın, Hanımefendi, ben de sizin kim olduğunuzu bilmiyorum ama, size yardım etmeye hazırım! İşe neresinden başlayacağımızı söyleyin de, icâbına bakalım!»

— «Şâyet polis sofada bir ceset bulursa, ister istemez bu dâirede bir araştırma yapmaya kalkar. O zaman da buzdolabındaki ceset meydana çıkar.»

— «Doğru, doğru, ben de aynı fikirdeyim... Haydi, söyleyin bakalım, ne yapacağız?»

Sarışın kadın, «Söyleyeceğim, söyleyeceğim...» dedi. «Arabam, sokağın köşesinde duruyor. Ben otomobilli kapının karşısına getireceğim. Siz cesedi aşağı indirir ve arabaya koyarsınız...»

— «Peki, ya ben dediğinizi yapmayacak olursam? O zaman ne olacak? Meselâ aynasızları çağırır ve onlara işlenmiş olan cinâyetten bahsedebilirim.»

— «Öyle bir şey yapacak olursanız, işiniz bitik demektir. Mister X!»

Bingo, Art Frank'ın tabancasının kadının elinde bulunduğunu gördü. Tabancayı kadının elinden almak, zor bir iş değildi. Ayak bileğine bir tekme, midenin üzerine de bir yumruk yapıştırdın mı, tamamdı bu iş! Ama Bingo böyle bir şey yapmak istemiyordu. Üstelik kadından, da polisten de korkmuyordu... Tek endisesi, Harkness Penneyth'in cesedinin vaktinden önce bulunmasıydı. Omuzlarını silkerek, «Okey, okey!» dedi. «Emrinize âmâdeyim!»

Kadın onu yalnız başına bırakıp gidince, Bingo bütün lâmbaları söndürdü. Sofaya çıkarak kapıyı kilitledi. Faspası yerde görülmekte olan kana doğru itti.

Sokak kapısının önünde bir araba durmuştu. Sarışın kadın merdivenin dibinden. «Haydi, inin, inin!» diye boğuk bir sesle konuştu. Bingo, gangsterin cesedini sırtlandı. Kadın bu defâ da, «Çok güzel çok güzel!» dedi. Bingo'nun kolayca geçmesi için, kapıyı tuttu. Sonra cesedin sol kolundan yakaladı. «Ah, ah, yok musun sen! Harold'a bu kadar içki vermenin âlemi mi vardı? Beğendin mi yaptığını?»

Oradan geçmekte olan bir adam alaycı bir tavırla onlara baktı, sonra yoluna devâm etti.

Art Frank'ı muhteşem bir Buick'in ön kısmına

koydular, sonra da yanına oturdular. Buick, biraz sonra Columbus Caddesi'ne doğru yollandı.

Bingo, «Uzağa mı gidiyoruz?» diye sordu.

— «Evet, oldukça... Sesinizi çıkarmayın, lûtfen!»

Bingo, denileni yaptı. Araba ilkin Dokuzuncu Cadd'e'ye çıktı, sonra Ondördüncü Sokağa saptı. Kadın arabayı o kadar hızlı sürüyor. ve dönemeçleri de o kadar sür'atle dönüyordu ki, Bingo nerelerden geçtiklerini lâ-yikiyle anlayamadı. Biraz sonra bir binânın önünde durdular. Aşağı inen kadın, kapıyı hızla örttü.

— «Siz bekleyin! Ben kim var, kim yok anlamaya çalışacağım.»

Art Frank'ın cesedi, Bingo'nun omuzuna yüklenmişti. Genç adam hafifçe ürperiyor ve kıasmamak için kendini zor tutuyordu. «Ulan, eşek herif! Aldın mı belâyı başına şimdi! Servet sâhibi olmak, senin neyine?» diye düşündü. Herman Arnca'nın hakkı vardı demek... Para, sâhiden de kötülöklere sebep olabiliyordu. İnsan gecenin onbirinde hiç bilmediği bir sokakta, fazla enerjik bir kadın ve bir cesetle berâber olmaktansa, yine şipşakçılık yapsa daha iyiydi. Varsın fakir kalsındı öyle bir kimse ne çıkardı bundan... Nümunesi meydandaydı işte: Art Frank da fazla para kazanmak istiyordu. Ne var ki, ölmüştü! Aynı âkibet belki onu da, Handsome'u da ve zavallı Mister Pigeon'u da bekliyordu... Fakat geriye dönüş, imkânsızdı artık... Zâten sarışın kadın da yeniden görünmüştü.

Sâkin bir şekilde, «Okey, getirin bakalım şu sarhoş herifi!» dedi.

Kapı, döşemesi sun'i halılarla döşenmiş bir koridora açılıyordu. Bingo ve sarışın kadın, Art Frank'ın cesedini bir asansöre kadar taşıdılar. Asansör, üçüncü katta durdu. Sofada iki kapı görölüyordu. Sarışın kadın, Bingo'ya yardım etti. Ceset, kapılardan birinin

önünde duran paspasın üzerine oturur gibi konuldu. Cesedin sırtını kanada dayadılar. Sonra da hemen arabanın yanına döndüler. Kadın otomobili Ondördüncü Sokağın köşesindeki tütüncü dükkânına kadar götürdükten sonra durdu ve aşağı indi. Bingo da onu tâkip etti. Telefon kabinine giren kadın, polis karakolunu aradı.

— «Polis karakolu mu orası? Güzel. Onüçüncü Sokak'taki Bellevue Apartmanının 3-B numaralı dâiresinin kapısı önünde bir ceset var... Evet, evet, bir insan cesedi! 3-B numaralı dâire... 3-B numaralı dâire, tamam mı?»

Kabinden çıkan kadın, biraz önce oradan kaçmayı düşünen Bingo'yu gördü.

Bingo, «Yanımda sigara yoktu da, bir paket alayım demiştim...» diye mırıldandı.

Sarısın kadın, «Öyle mi?» diye mânâlı bir şekilde sordu. «Ama dostum, siz beni dinleseydiniz, endişe etmeye lûzum olmadığını anlardınız! (Onu sokağa doğru itti.) Marty Bucholtz, bu işe ne diyecek bakalım!»

— «Marty Bucholtz mı? Ne alâkası var onun bu işle?»

— «Daha ne alâkası olsun istiyorsunuz, arkadaşının cesedini onun kapısı önüne koyduk!»

Arabaya atladılar. Gerçi Bingo'nun beyni işlemekteydi ama, genç adam kendini iyi hissetmiyordu. Kadın, «Aldırmayın onun için, aldırmayın!» dedi. «Bir şey içmek ister misiniz?»

Bingo'nun başıyla müsbet bir işâret yapması üzerine, torpito gözünden bir konyak şisesi çıkardı. Kendisi bir yudum aldı, sonra da şıseyi Bingo'ya uzattı.

— «Dedim ya, onun için hiç üzmeysin kendinizi! Art gebermiş bulunuyor. Ama siz sağsınız. Çok şükür ben de öyleyim...»

Araba şimdi yavaş yavaş ilerlemekteydi. Bingo başını eyip Waverly Meydanı'nı gösteren ışıklı levhayı gördü.

Kadın, «Biliyor musunuz,» dedi, «biz daha birbirimizi tanımıyoruz bile... Ama bana öyle geliyor ki, siz buna pek ehemmiyet vermiyorsunuz... Ben de aynı fikirdeyim. Fakat samimî olarak söylüyorum, sizi pek sevdim. Eminim, siz de beni sevdiniz. (Şişeyi Bingo'nun eline tutuşturdu.) Yanılmıyorum, değil mi?»

Araba Waverly Meydanı'yla Yedinci Cadde'nin köşesinde durdu. Bingo, sarışın kadının dizinin sıcaklığını bacağında hissediyordu. Kadın, «Evime gelmez miydiniz acaba?» diye sordu.

Bingo aslında böyle bir teklifi kabul etmeyip, oradan hemen uzaklaşmayı düşünüyordu ama, kadının kim olduğunu öğrenmek ve nerede oturduğunu bilmek de iyi olacaktı hani! Kararlı bir şekilde kapıyı açıp aşağı indi.

Kadın onu sokak kapılarından birine doğru götürdü. Bingo, onun biraz çakırkeyif olduğunu farkettil. Mamafih, halıyla lüks bir şekilde döşenmiş merdivende onu tâkip etti. Biraz sonra da kadının dâiresine girdi. Işıkların hemen yakılmasını bekledi. Lâkin kadın bu işi geciktirdi. Bulunduğu yerde burnuna tatlı bir parfüm çarpıyordu. Bingo, lûzumu hâlinde kaçabilmek için kapının bulunduğu yere göz attı. Kadın, onun hâlini farketmişti.

Gülerek, «Ne o, korkuyor musunuz yoksa?» diye sordu.

Bingo, «Korkmuyorum, korkmuyorum ama, amcam Herman bana her zaman tedbirli olmamı söylemiştir!» dedi.

— «Okey... Ben de ışığı yakıyorum.»

Bingo'nun yanından sürtünerek geçti. Pembemsi

ışık altında, Bingo etrafına bakındı. Böyle bir yerin geceleri pembemsi bir ışık altında bulunması gerekiyordu!

Bingo'nun tereddüt içinde bulunduğunu gören kadın, onu elinden tutup bir divana doğru sürükledi. «Her halde benim gibi bir kadından korkmuyorsunuz...» diye tatlı bir tonla konuştu.

— «Korkmak mı? Ne münâsebet, ben hayatta kimseden korkmam! Ama evime dönsem, iyi olacak.»

Sarışın kadın gülümsedi, başını erkeğin göğsüne dayayarak gözlerinin içine baktı.

— «Beni çekici bulmuyor musunuz, darling?» diye sordu.

— «Oh, elbette, elbette... Hem güzel, hem de çekicisiniz!»

— «Bana öyle geliyor ki, biz herkesin kıskanacağı bir çift dost olacağız...»

Bingo, «Tabiî değil mi ya, tabiî değil mi ya!» dedi. «Mâdemki dostuz, o halde soracağım bir iki suale cevap verirsiniz her halde?»

— «Ne demek, şekerim, ne demek, istediğini sorabilirsin!»

Ayağa kalktı. Odanın dip tarafında bulunan bir bara doğru yöneldi. Kendi kendine konuşur gibi, «Benim sevgili dostum, bir şeyler içmek istiyor.» dedi. «Ben de şöyle güzel bir kokteyl hazırlayacağım ona.»

Hazırlamış olduğu kokteyli iki kadehe koydu. Sonra Bingo'nun yanına giderek yere, divanın dibine oturdu. Başını Bingo'nun dizine dayadı. «Söyle, Allahaşkına söyle!» dedi. «Benden hoşlanıyorsun, değil mi?»

Bingo, «Oh, elbette, elbette! Senden hoşlanıyorum tabiî...» diye cevap verdi. «Hem de pek çok hoşlanıyorum senden! Şimdi söyle bakalım, cinâyeti işleyen kim senin adını biliyor musun?»

Kadın, «Maalesef bilmiyorum.» dedi.

Bingo elini kadının saçlarına doğru götürerek, «Yo, yo, biliyorsun, biliyorsun!» diye mırıldandı. «Söyleyeceksin bunu bana!»

Sarışın kadın, başını iki yana salladı. Utangaç bir tavır takındı. Bingo onun çakırkeyif değil, enikonu sarhoş olduğunu farketti. Kalkıp gitse miydi acaba? Fakat sarhoşluğuna rağmen, kadını yine de konuşturabileceğine inanmaktaydı.

Kadın, «Bak şekerim,» dedi, «ben kötü bir kız değilim! Ama içkiye bayılıyorum... Bu bana anadan babadan geçme bir hal... Kardeşim, benden daha beterdin. (Eliyle evin içini gösterdi.) Ben başka yerde oturuyorum. Evli bir kadınam ben... (Kollarını Bingo'nun boynuna doladı.) Seni buraya getirmemeliydim. Ama ne yapayım, gözlerimin önünde öldürülen adamın yüzünden böyle yapmam icâbetti... (Bingo'yu kendine doğru çekti.) Haydi, sevgilim, sarıl bana, sıkı sıkı sarıl! Beni öp!»

Bingo, onun arzusunu yerine getirdi. Sarışın kadın ayağa kalktı ve: «Ben şimdi geliyorum, sevgilim!» diyerek yandaki odaya geçti.

Bingo onun arkasından baktı. Yokluğundan faydalanarak, yavaşça kaçsa mıydı acaba? Sarışın kadın, belki de polise telefon ediyordu... Bingo bir süre bekledi. Sonra, «Haydi, gelin de, bildiklerinizi anlatın bana!» dedi. «Ama durun, durun, şimdi gayet iyi anlıyorum, siz bu mesele hakkında tam bir şey bilmiyorsunuz! İyi geceler!»

Elini kapının tokmağına götürdüğü sırada, odada bir kımıldama oldu. Sonra kapı açıldı ve sarışın kadın çırılçıplak olarak eşikte görüldü.

Bingo sokak kapısının önünde durarak, titreyen elleriyle bir sigara yaktı. Sonra Yedinci Cadde'ye doğru ilerledi. Kadının arzusunu yerine getirmediği için, herhangi bir pişmanlık hissinin tesirinde bulunmadığını müşâhede etti.

Ne kadar yürüdü, bilmiyordu pek. Sür'atle geçen bir otomobil biraz sonra onun önünde duruverdi. Sarışın kadın, başını uzattı. Sonra,» «Binin bakalım,» dedi, «sizi yerinize götüreyim!»

Bingo, «Şey... teşekkür ederim,» diye kekeledi, «yürümek hoşuma gidiyor!»

— «Haydi, uzun etmeyin de binin! Ne diyorsam onu yapın!»

Art Frank'ın tabancasının kadında bulunduğunu hatırlayan Bingo, arabaya atladı. Sarışın kadın gaza basarak, «Siz kaba adamın birisiniz ama,» dedi, «yine de hoşuma gidiyorsunuz! Söyleyin bakalım, oturduğunuz yer neresi?»

— «Oh, siz de çok nâzik bir insansınız! Beni Central Park West'le Seksen-Birinci Sokağın köşesinde bırakın, lûtfen!»

Kadın, «Evde söylemiştim, yine de söylüyorum,» diye mırıldandı, «siz ve ben iki mükemmel dost olabilir-dik!»

Bir dönemecin iki tekerlek üzerinde alınışı, Bingo'yu kapıya yapıştırdı. Genç adam, «Dost olmasak bile,» dedi, «birbirimize düşman olmayacağımız muhakkak. Siz şimdi onu bunu bırakın da, karşılaştığımız zaman Harkness Penneyth'in evinde ne aradığınızı söyleyin bana! Ben sizi gördüm, apartman dâiresinde bir şeyler arıyordunuz... Neydi aradığınız?»

Sarışın kadın, «Allah kahretsin sizi emi!» diye söylendi.

Bingo, kadının sözleri karşısında kendini öfkeye kaptırmadı. Zirâ onbeş yaşındayken, hiçbir kadına kötü muamelede bulunmayacağına dâir teyzesi Kate'e söz vermişti!

— «O gangsteri öldüren adam, doğrusu çok güzel bıçak kullanıyor. Bu işi neredede öğrenmiştir acaba?»

Kadının bir cevap vermediğini görünce, Bingo enikonu kızmaya başladı. Ne tatsız bir işdi bu böyle... Bu sırnaşık kadınla karşılaşmamış olsaydı, Bingo evinde daha rahat olabilir ve giyeceği şortla serinlemenin kolayını bulurdu. Yahut da Handsome'a yardım eder ve Mister Pigeon'la tatlı bir muhabbete girişirdi. Pek tabîî, Baby'yi sinemaya götürebilir, yahut da June Logan'ı ziyaret ederdi. Lâkin bütün bunları bırakmış ve Harkness Penneyth'in bıçaklanıp bıçaklanmadığını tesbite kalkışmıştı. Bu yetmiyormuş gibi, bir de herifin birinin öldürülmesine şahit olmuştu. Sonra bir de hiç tanımadığı sarışın bir kadın çıkmıştı ortaya...

— «Haydi söyleyin, Art Frank'ı kim öldürdü? Sonra siz nasıl oluyor da, Marty Bucholtz'un oturduğu yeri bilebiliyorsunuz? Kimsiniz siz?»

Kadın yine bir şey söylemedi. Bunun üzerine, Bingo riskli bir konuşma yapmayı kararlaştırdı: «Siz Pigeon adında birini tanıyor musunuz?» dedi.

Nihâyet kadın, «Eeeh, fazla konuşuyorsunuz!» diye homurdandı. Sonra sür'ati azalttı ve: «Kim olduğunuzu tam olarak bilmiyorum ama,» dedi, «âkibetiniz beni hiç mi hiç alâkadar etmez. Çünkü sizin gibi kaba bir adamla bir daha karşılaşmak istemem... Bununla berâber, size bir tavsiyede bulunayım: Kendinize âit olmayan işlere burnunuzu sokuyorsunuz! Bunu niçin yapıyorsunuz, işin sonunda da ne gibi bir menfaat temin edecek-

siniz, ben bunları bilmiyorum, ama şâyet kafanız birazcık olsun çalışıyorsa, vazgeçin bu sevdâdan!»

Bingo, «Doğrusu ya, sözlerinizden bir şey anlayamadım.» diye gülümseyerek mırıldandı. «Beni aydınlatır mısınız, lûtfen!»

— «Hayır. Ben böyle bir şey yapamam. Size bir tavsiyede bulundum, artık istediğinizi yapmakta serbestsiniz! Bana gelince; ben bir şeyden korkmuyorum.»

— «Peki, ben tavsiyenizi yerine getirmeyecek olursam, ne olacak?»

— «Dedim ya, bu size kalmış bir iş artık! İki cesetle karşılaştınız. Bu, sizin için bir ihtar olmalı. Karşınızdaki hasımlar, sizden çok kuvvetli... Onlara karşı bir şey yapamazsınız.»

— «Allah Allah! Kimmiş bu sayın insanlar?»

Kadın, «Allah kahretsin sizi!» diye yeniden küfretti.

Bingo içini çekti. Konuşma, monoton bir hal almaya başlamıştı. Genç adam başını cama doğru uzattı ve havanın biraz serinlemiş olduğunu farkettil. Bowling Green'i geçmişler, South Ferry'e doğru yönelmişlerdi.

Bingo, «Bir dakika, lûtfen, bir dakika!» dedi. «Ben Central Park'ta oturuyorum.»

Kadın, «Tahmin etmiştim zâten.» diye mırıldandı.

Araba, Manhattan yarım adasının bir ucunda, yâni South Ferry'e yakın bir yerde durdu. Sert bir tavırla kapıyı açan kadın, «Haydi inin bakalım!» dedi. Art Frank'a âit tabancanın namlusu, başka bir arabanın farları altında parlayıverdi. Bingo, arabadan indi.

Sarışın kadın, «Haydi, uğurlar olsun!» diye bağırdı. Gaza basmadan önce de genç adamın eline bir şey tutuşturdu.

Bingo, bunun bir otobüs bileti olduğunu gördü. Birden kızdı ve mâdenî bileti arabaya doğru fırlattı. Pek

tabiî, Kate Teyze'ye vermiş olduğu sözü böylece unutmuş oldu!

ONBEŞ

Bingo eve döndüğü zaman, Handsome'u ayağı sakat kanepede oturur buldu. Genç adam, Mister Pigeon'un anlattığı Güney Amerika hâtıralarını dinliyordu. Bingo yatak odasına geçerek, «Benim elbise değiştirmem gerekiyor.» dedi. Handsome onu tâkip ederek yatağın kenarına ilişti. Sonra da soran bakışlarla ona baktı.

Bingo, «Adamı bıçaklamışlar.» dedikten sonra elbisesini çıkardı ve sarı renk pijamasının pantolonunu ayaklarına geçirdi. Sonra da gecenin hâdiselerini bir bir anlatı. «Senin anlayacağın,» diye söylendi, «hiçbir halt karıştıramadım... Vaktim boşuna geçti.»

Handsome bir iki sual sordu ama, akıllı fikri başka yerdeydi. Nihâyet ayağa kalktı ve: «Biliyor musun,» dedi, «sen yokken aklıma bir şey geldi... Biraz bekle, ne olduğunu gösteririm sana!»

Bingo, banyo dâiresine geçen Handsome'un arkasından bir süre baktı. Sonra yüzünü yıkayıp, saçlarını taradı. Mister Pigeon'u karşı saygısızlık olur diye, pijamanın ceketini de giydi. O sırada, ortağı ona dönmesini söyledi Bingo döndü ve ağzı bir karış açık kaldı.

Handsome'u zor tanıyabildi. Karşısında, sakallı bir adam vardı. Sağ elindeki bastonu sallamaktaydı. Yeşil camlı bir gözlük takmıştı.

Bingo, «Söylesene Allahaşkına, bu maskaralık da ne demek oluyor?» diye sordu.

Handsome, iyice yerleşmemiş olan sakalı düzeltti ve: «Benim bir arkadaşım var...» dedi. «Kiralık kostüm

verir şuna buna... Kendisine telefon ederek, ondan bir şeyler istedim... Maksadım, bir İngiliz avukatı kılığına girmekti.»

— «Mükemmel, mükemmel! Ama buna sebep ne onu anlayamadım?»

— «Sebep gayet basit: Mister Penneyth'in avukatını ziyâret edebilmek için, böyle bir şey yapmak gerekiyor. Ne yapayım, sen June Logan'a biz'im iki kanun adamı olduğumuzu söylediğin zaman, bu bana bir fikir vermişti... Mister Penneyth'in işleri hakkında kim bilgi sâhibidir? Elbette ki avukatı...»

— «Aferin be, Handsome, pek beğendim fikrini!»

— «Çaktın, değil mi? Ben bir İngiliz avukatı, yahut noteri gibi adamı ziyâret edecek ve Mister Penneyth'in ölümünden sonra vârisinin kimler olabileceğini soracağım...»

— «Dedim ya, güzel bir fikir! Kusursuz bir kıyâfet... Hepsi iyi hoş ama, adam senin bir noter olduğuna inanmayacak ki... Neden dersen, bir noter ve avukat gibi konuşmuyorsun!»

— «Yâni ne demek istiyorsun, konuşma tarzım iyi değil mi?»

— «Ha şunu bileydin! Her şeyden önce, senin gibi bir adamın İngiliz şivesine sâhip olması lâzım. Yâni aksan... Aksan olmayınca, istediğin kadar kıyâfet değiştir, beş para etmez...»

Handsome ağlamaklı bir tavırla perukayı yeşil camlı gözlüğü ve kareli ceketini çıkardı.

Bingo, «Bununla berber, fikrine diyecek yok!» dedi, «ve biz bunu tatbik edeceğiz. Yalnız sana başka bir kıyâfet bulmamız lâzım.»

Kostüm ve diğer eşyâyı sâhibine iâde etmek üzere paketlediler. Sonra öne ve arkaya doğru hareket eden şezlongunda uyuklayan Mister Pigeon'un yanına gitti-

ler. Elektrik düğmesini çevirip sâdece dışardan gelen ışıkla yetindiler. Soğusun diye biraları developman küvetine koyan Handsome'a, Bingo bir şey söylemedi. Mister Pigeon o sırada başını çevirdi ve Bingo'nun dışarda neler yaptığını öğrenmek istedi.

Bingo, «Her şey mükemmel bir şekilde cereyan etti.» dedi. Sonra genç adam yalan kampanyasına bir son verip, ortağının öldürülmüş olduğunu bildirmek suretiyle Mister Pigeon'a her şeyi anlatmanın yerinde olabileceğini düşündü.

Yaşlı adam, «Çok güzel, çok güzel!» dedi. «Beni az çok alâkadar ettiği için, giriştiğiniz işde size başarı temenni ederim. Beni kaçırdınız... Ama ben size kızmış değilim. Aksine her ikinizi de çok seviyorum. Hiç unutmam, bundan yirmibeş yıl önce bir Çinli haydut beni kaçırmıştı... Ama tatlı bir oğlandı bu. Ona da kızdığımı hatırlamıyorum...»

Bingo, «Demek siz Çin'e gittiniz, öyle mi?» diye sordu. Bu suali sormasının bir sebebi vardı: Böylece Mister Pigeon'un tam yedi yıl nerede kaldığını öğrenmiş olurlardı belki.

— «Benim Doğu memleketleri esyâsına karşı bağlılığımı ne çabuk da unuttunuz? Evet, ben o memleketlerden antika eşyâ alırdım. Mamafih, bu kaçırılma vak'ası benim işime yaramıştı. Çünkü oradan getirdiğim porselen çay takımı, beni âdetâ ihya etti... Bu takım, şimdi bir müzenin vitrininde bulunuyor... Böylece Pigeon ve Penneyth firmasını kurabilişdim. Pek tabii, dünyanın bir ucunda bu gibi şâheserleri aramak, yâni bu işi tek başına yapmak pek kolay olmuyordu. İster istemez kendime bir yardımcı aramak zorunda kaldım ve genç Harkness Penneyth'e ortaklık teklifinde bulundum. Ama nerne lâzım, birlikte iş yaptığımız sürece

Penneyth kendini göstermiş ve mükemmel bir işadamlı olduğunu isbat etmişti...»

Bingo nefesini kesmiş hikâyenin sonunu bekliyordu.

Mister Pigeon, «Daha sonra yaptığım bir seyahatte, yine eşine az rastlanan bir hazine elde ettim...» diye konuşmaya devâm etti.

Bingo, «O da... yâni o hazine de bir müzede mi bulunuyor şimdi?» diye sordu.

— «Hayır.»

Bir sessizlik oldu. Mister Pigeon, yeniden sallanmaya başladı. Ama ulumaya benzeyen bir ses duyunca, yaşlı adam şaşkın şaşkın etrafına bakındı.

— «Allah Allah! Bu da nesi, kuzum?»

Handsome, «Haa, o mu?» dedi. «Bu yandaki kahvenin tenorudur. Her akşam şarkı söyler böyle...»

Mister Pigeon, «Öyle mi?» diye mırıldandı. «Fakat... fakat çekilir şey değil bu...»

Bununla berâber, birçok şarkıyı dinlemek zorunda kaldılar. O SOLE MİO'nun son sözleri söylenirken, Baby kapıyı tıkırdatıp içeri girdi.

— «Bakıyorum, hepiniz ayaktasınız... Ama hakkınız var. Bu gürültüye kim tahammül edebilir ki?»

Genç kız, beyaz yakalı siyah elbisesini giymişti. Başında küçük bir şapka vardı. Gözleri her zamankinden daha fazla parlamaktaydı. Elindeki gazeteyi üç adama doğru uzattı. Sonra ışığı yaktı.

— «Su resme bir göz atar mısınız. Bu iki adamı ben bugün çalıştığım kulüpte gördüm... Adamlardan biri, ötekini bu gece öldürmüştü!»

Bingo'yla Handsome, resmi tetkik ettiler. Gazete, Art Frank adındaki gangsterin Marty Bucholtz adında başka bir gangster tarafından nasıl bıçaklandığını izah ediyordu.

Bingo, «Eee, ne dersiniz bu işe?» diye sordu.

Mister Pigeon, «Korkunç... Hem çok korkunç!» dedi. Ama üzerinde her hangi korkulu bir hal yoktu.

Handsome, genç kızın yüzüne dikkatle baktı. Sonra «Ne o, Baby,» diye gülümseyerek sordu, «sen şimdi de gangsterlerle ahbaplık mı ediyorsun?»

Baby, Mister Pigeon'a doğru döndü. «Görüyor musunuz, Beyefendi,» dedi, «bu haydutlar utanıp sıkılmadan gangsterlerle ahbaplık edip etmediğimi soruyorlar bana!»

Mister Pigeon, «Sormalarında bir anormallik görmedim ki!» dedi.

Genç kız, «Ama benim onlarla hiçbir münâsebetim yok.» diye öfkeli öfkeli konuştu. «Allahın günü çalıştığım kulübe geliyorlarsa, bunda benim ne suçum var? İster istemez görüyorum onları... Bana öyle geliyor ki, bizim patron kanunsuz bir ticaret işiyle meşgul... O iki gangster de onun hesâbına çalışıyor... Polis bir tahkikata girişecek olsa, hiç durmaz kulübü kapar. O zaman da ben işsiz kalırım.»

Bingo, «Canım ne eridişe ediyorsun?» diye koltuklarını kabartarak mırıldandı. «Bizim sekreterimiz olursun... Zâten pek yakın bir zamanda senin gibi bir sekretere ihtiyacımız olacak...»

— «Annem de sizi kapı dışarı etmek ihtiyâcını duyacak!»

Mister Pigeon, «Haydi, haydi, benim genç dostlarıma karşı o kadar haşın davranmayın!» diye çıkışır gibi konuştu. «Evet, Mister Bingo doğru söyledi. Pek yakında bir değil, belki on sekreter çalıştırabilecekler... İnanıyorsunuz bana, değil mi?»

Baby, «Bana dünyânın dümdüz olduğunu söylemeniz bile, size inanırım...» diye mukabelede bulundu.

Sonra yaşlı adamın sol yanağını öptü ve: «Herkes iyi akşamlar! Yarın görüşürüz.» diyerek kayboldu.

Bingo, Mister Pigeon'un gözlerinin yaşla dolduğunu gördü. Başını çevirip başka yere baktı, sonra da ışığı söndürdü.

— «Lâmbalar yanınca sıcak daha da artıyor.» dedi. «Hem artık yatsak iyi olacak»

Mister Pigeon, «Yatmak... Yatmak! Yâni uymak!» diye mırıldandı. «Uyumak kolay mı sanki?»

Tenor o sırada yeniden şarkı söylemeye koyulmuştu. Ama Bingo o kadar yorgundu ki, bir uyusa kolay kolay uyanmayacaktı! Uyumaya çalıştığı sırada, Mister Penneyth'in avukatını düşündü. Sâhi, neydi adamın adı? Tamam, tamam, Rufus Hardstone... Sonra Rufus Hardstone'un ağzından lâf almak, kolay olacak mıydı bakalım?

Bingo, «Gece insana fikir verir demişler...» diye düşündü. Düşüncesi yerindeydi. Nitekim ertesi sabah uyanıldığında, o gün ne yapılması gerektiğini biliyordu. Banyo dâiresinin kapısını açarak, «Handsome!» diye seslendi. «Şu avukatı görmeye gittiğimiz zaman, ben senin nasıl bir kılığa girmen gerektiğini biliyorum! Gayet kolay bir şey bu: Fotoğrafçı olacaksın, dostum, fotoğrafçı!»

ONALTI

Bekleme salonuna göz atan Handsome, «Doğrusu ya, Mister Hardstone'un yeri pek hoşuma gitti!» dedi. «İyi para kazanıyor olmalı!»

Bingo, «Sus, sus, zevzek zevzek konuşma!» diye arkadaşını payladı.

Gerçi öyle demişti ama, o da Handsome'un fikrini

paylaşmıştı. Her tarafı egzotik tahtalarla kaplı duvarlar, kırmızı deriden yapılmış rahat yumuşak koltuklar, sekreterin bürosuyla göz alan diğer eşyâ, kim olursa olsun herkesi hayran bırakabilecek derecede lükstü. Hele bir de güzel mi güzel bir sekreter vardı ki, her erkeğin aklını başından alabilirdi.

Bingo, erişilmez Mister Hardstone'dan gayet kolay bir şekilde randevu koparabilmişti. Mensubu bulunduğu TIMES gazetesi; ünlü hukuk adamları, ünlü doktorlar ve şöhrete erişmiş tüccarlar nezdinde bir röportaj yaptırmayı kararlaştırmış ve bu kimselerin hayatları hakkında bir yazı serisi yayınlamayı münâsip bulmuştu. Mister Hardstone gibi ünlü bir hukukçuyla da görüşmek, yerinde bir hareket olacaktı. Bingo, yanında bir fotoğrafçı olduğu halde onu ziyâret edebilir miydi acaba? Mister Hardstone, onları kabul etmekten dolayı memnun olacağını belirtmişti.

Gayet şık giyinmiş bir odacı onları avukatın yanına götürdü. Mister Hardstone uzun boylu, ince yapılı bir adamdı. Açık bir alnı, beyaz saçları ve eski Romalı'lara has bir çenesi vardı. Burnu ise, Yunanlı heykellerindeki gibi andırıyordu. Siyah bir kordon, altın çerçeveli gözlüğünün düşmesini önlemiş oluyordu. Onları yarı mütevazı bir tavırla karşıladı. Ama Bingo, adamın hareketlerinde biraz da kibirlilik sezdi. Hardstone, tam bir saat boyunca mesleğe atılan bir genç adamın neler yapması, karşılaşacağı güçlüklerle nasıl becelleşmesi gerektiği hakkında konuşma yaptı. Bingo, hiç durmadan not alıyordu.

Mister Hardstone'un fikrine göre, Çalışma, dünyâda kimsenin ölümüne sebep olmamıştı. Mağlûp edebilme İrâdesi, her şeyi yenmenin en birinci ilâcıydı. Nâmuslu olmak ise, bütün fâziletlerin anasıydı. Bingo hem

not alıyor, hem de konuşmanın uzamasından dolayı Handsome'in uyuyuvermesinden korkuyordu.

Mister Hardstone kusursuz bir hukuk adamı edâsıyla yaptığı uzun konuşmayı bitirdiği zaman, Bingo ona hayranlık ifâde eden bir bakışla baktı.

— «Çok teşekkür ederiz, Mister Hardstone, bizi cidden ihya ettiniz! Rica etsek de bize bir de şöyle heyecan yaratmış bir boşanma işinden, yahut da her hangi bir cinâyetten filân bahsetseniz... Nasıl anlatayım bilmem ki, meselâ bir cinâyet dâvâsı demek istiyorum..»

Mister Hardstone genzini temizledikten sonra, «Bana öyle geliyor ki, delikanlı,» diye konuştu, «ben sizi hayal kırıklığına uğratacağım! Umduğunuzu bulamayacaksınız pek... Hekimlerde olduğu gibi, biz hukuk adamlarının da ihtisasları vardır. Cinâyet dâvâlarıyla benim hiçbir alâkam olmamıştır. Ben en çok vergi, vasiyetnâme ve bunlara benzer diğer hukukî işlerle meşgul olurum.»

— «Yaaa! Demek öyle? O halde siz bâzı garip vasiyetnâmelerin kaleme alınma işinde bulunmuş, belki de öyle vasiyetnâmeler yazmışsınızdır...»

Mister Hardstone, hatırlıyabildiği şeyleri hiç yorulmadan anlattı. Bingo, vakit kaybetmedi. Hemen faaliyete geçti.

— «Şey...» diye mırıldandı. «Yanılmıyorsam, siz bundan yedi yıl önce kaybolan zâtın, yâni Mister Pigeon'un da noteriydiniz?»

Adam, «Evet, evet, yanılmadınız.» diye cevap verdi. «Dikkati çekebilecek bir vak'aydı bu! Düşünün bir defâ, gerek aklî bakımdan, gerekse sağlık bakımından mükemmel olan ve işleri iyi yürüten bir adam günün birinde ortadan kayboluveriyor... Niçin kaybolmuştur, nereye gitmiştir, gitmesinin sebebi nedir, bunları kimse

bilmez... Dedim ya, dikkati çekebilecek ve insanı şaşırtacak bir vak'aydı bu!»

— «Evet, hakikaten öyle! Yine duyduğuma göre, bu adam Cumartesi gününden önce meydana çıkmazsa, ortağı, bir sigorta poliçesinin karşılığını alacakmış. Doğru mu bu?»

— «Evet, doğrudur. Ve bu poliçenin karşılığı, beş yüz bin dolârdır.»

Eingo, «Vay canına!» diye bir hayret nidâsı koyuverdi. «Hayret doğrusu! Yalnız benim anlayamadığım bir husus var: Farzedelim ki, Mister Penneyth de ölüveriyor... Böyle bir hal karşısında ne olacak? Kim alacak parayı?»

— «Poliçe hükümlerine göre, pek tabîî ki Mister Penneyth'in vasiyetnâmesinde adları yazılı vârisler...»

Bingo, «Kimdir bunlar peki?» diye gayet normal bir şekilde sordu.

Mister Hardstone, hoşgörülük ifâde eden bir tavır takındı.

— «Bakın, Beyefendi,» dedi, «böyle bir şeyi açıklamama imkân olmadığının tarafınızdan bilinmesi gerekirdi. Evet, bunu size söyleyemem. Ama Mister Penneyth'e bir hâl olacak olursa, vasiyetnâmeyi kasamdan çıkaracak ve vârislerinin önünde okuyacağım. Sonra da gazetelere beyânât vereceğim. Pek tabîî, şimdi ortada böyle bir şey olmadığından, bu, meslekî bir sır olarak kalacaktır...»

— «Özür dilerim, efendim, bunu bilmiyordum! Şu halde bunun hakkında size söz versek bile, siz yine de bizi aydınlatamayacaksınız... Yanlış düşünmüyorum, değil mi?»

— «Evet, maalesef öyle.»

Bingo yeniden özür dileyerek, yerini Handsome'a terketti. Hardstone, resminin çekilmesi için Handso-

me'u bir iki dakika bekletti. Saçlarını tarayıp, kendine çekidüzen verdi. Gözlüğünü düzeltti. Biraz sonra resim çekilmiş ve avukat sırtını koltuğuna dayamıştı.

Bingo, «Teşekkür ederiz, efendim!» dedi. «Size bir sual daha sormama müsaade eder misiniz? Şey... Mister Pigeon kendini sigorta ettirmeye neden lûzum görmüş-tü acaba?»

— «Amma da sual ha! Bunda bir anormallik yok ki... Ortaklarda âdet hâline gelmiş bir şeydir bu... Birinin ölümü hâlinde, diğerinin karşılıklı menfaati düşünülüyor ve böyle bir hayat sigortası muamelesi yaptırılıyor.»

Bingo, «Haa, anladım, anladım,» diye atıldı, «desenize Mister Penneyth ölür ve Mister Pigeon da meydana çıkarsa, parayı alacak olan kimse, Mister Pigeon'dur, öyle mi?»

— «Tabiî değil ini ya, tabiî değil mi ya! Ama bana kalırsa, Pigeon uzun zamandan beri ölmüştür. Cesedinin meydana çıkmamasına rağmen, böyledir bu bence».

Bingo bunun böyle olmadığını söylemek için ağzını açtı ama, birden sustu. Sonra da Mister Hardstone'dan müsaade istedi. Onlar çıkınca, avukat iç telefonun reseptörünü kaldırıp sekreterini aradı. İki ortak bekleme salonundan çıkmak üzereyken, genç sekreter, «Başüstüne, Mister Hardstone! Kendisini şimdi ararım. (Bloknota bir şeyler yazdı.) Evet, efendim, William burada! Emirlerinizi ona hemen nakledeceğim.» diye konuştu.

Bingo, duymuş olduğu bu konuşma üzerine şüpheye düştü ve kızın omuzu üzerinden baktı. Bloknotta sâdece **TİMES** kelimesi vardı. Önünden geçtikleri hademe bir kovboy romanı okumaktaydı.

Bingo asansörün düğmesine basarak, «Genç kız **TİMES** gazetesine telefon etmeden, biz buradan uzak-

laşmalıyız.» dedi. Zemin kata indikleri âna kadar da sesini çıkarmadı. Durumu Handsome'a izah ettikten sonra, «Suallerimizden biri adamı kuşkulandırmış olacak...» diye konuştu.

Handsome, «Evet, Mister Penneyth'in öldüğünü haber almışsa,» dedi, «vârislerin adlarını öğrenmek için yaptığımız ısrardan şüphelenmiş olabilir.»

Bingo o kadar âni bir şekilde durdu ki, kucak dolu su paket taşıyan bir kadını neredeyse yere devirecekti.

— «Evet, hakkın var. Adam belki Mister Penneyth'in öldüğünü biliyordur. Belki de nasıl ve ne şekilde öldüğünden bile haberdardır.»

Handsome, «Ne demek istiyorsun yâni,» diye mırıldandı, «geri dönüp adama bunu soralım mı diyorsun?»

— «Yok canım, ne münâsebet!»

Kırk-Dokuzuncu Sokakta, bir mağazanın vitrini önünde durarak renk renk kravatlara baktılar. Sonra Bingo, arkadaşının kolundan tutarak yürüdü. Handsome'un sorduğu suallere cevap vermedi ve bir mağazanın ön kapısından girip, arka kapısından çıktı. Biraz sonra da Altıncı Cadde'nin bulunduğu yere geldiler.

Handsome, «Ne acele ediyorsun yahu?» diye sordu. «Bize malzeme satan Joe'yle görüşmem gerekiyor benim...»

Bingo mendiliyle alnını silerek, «Gidiyoruz, gidiyoruz, oraya gidiyoruz.» dedi. «Mister Hardstone bizim peşimize birini taktı!»

— «A, a, bunu da nereden biliyorsun?»

— «Kravatlara baktığımız sırada, adamın hademesinin silüeti vitrine aksetmişti... Ama herifi ekmiş buluyoruz.»

— «Allah Allah! Mister Hardstone gibi bir adam, böyle bir şeye başvursun, şaştım kaldım doğrusu!»

— «Sen ne dersen de, adam. Mister Penneyth'in öldüğünü biliyordu. Mister Pigeon yaşadığına göre, yarım milyon dolârlık sigorta poliçesi karşılığını da o alacak demektir... Başka hal çâresi yok, Mister Penneyth öldüğüne göre, böyledir bu...»

Aynı anda ikisi birden duruverdiler. Handsome, «Ama imkânsız bir şey bu!» dedi. «Mister Pigeon tek bir dolâr bile alamaz.»

Bingo, «Sâhiden de öyle, olacak iş değil...» diye endişeli bir tavır takınarak konuştu. «Onun sağ olduğunu bizden başka kimse bilmiyor. Pazar gününden önce meydana çıkmayacağına göre, biri poliçelerden birinin karşılığını alacaktır. Ama biz Mister Pigeon'u serbest bırakırsak, o da diğer poliçe karşılığını almak için hak iddia edecek... Eee, karışık bir iş olmaz mı bu o zaman?»

Handsome, «Evet, ben de öyle düşünüyorum...» diye karamsar bir şekilde konuştu. «Bilmiyoruz ama, Mister Penneyth'i belki de Hardstone öldürmüştür?»

— «Yok canım, bunu da nereden çıkardın şimdi? Hardstone adamı niçin öldürsün? Bence katil, Mister Penneyth'in vârisi, yahut da vârislerinden biridir. Bunun için, bizim şu vasiyetnâmeye bir göz atmamız gerekiyor. Ama nasıl yapacağız bu işi?»

— «Amma da yaptın ha! Bundan kolay ne var, yahu, vasiyetnâmenin nerede olduğunu bilmiyor muyuz?»

Bingo, «Sâhiden de öyle be!» diye ümitli ümitli konuştu. «Vasiyetnâme, Mister Hardstone'un kasasındadır muhakkak...»

— «Ne sanmıştın ya elbette kasasında... Benim bir dostum var, aramız çok iyidir... Şimdi pek çalışmıyor ama, kasa açmakta üzerine yoktur!»

Çoktandır işi bırakmış olan eski kasa hırsızı Louie, o sıralarda Canarsie'de bir kolacı dükkânı işletiyordu. Bingo'yla Handsome'ı Kırk-Dokuzuncu Sokağın bir barında buldu. İçkileri o ısmarlamak istedi ve eski bir dostun yardımına koşacağı için memnuniyet duyacağını belirtti. Dedğine göre, Handsome 6 sene evvel onun yardımına koşmuş ve başının belâya girmesini önlemişti. O tarihten beri, Louie dostuna karşı bir minnet hissiyle bağlıydı. Onun arzusunu yerine getirmeyecek de kiminkini getirecekti?

Kısa boylu, geniş omuzlu ve kuvvetli kolları olan bir adamdı. Sevimli yüzünün tam ortasında görünen boksörlere has eğri burnu, ona daha sevimli bir hava veriyordu. Saçları kısa kesilmişti. Elbisesinin rengini tâyin etmek, pek mümkün olamazdı. Spor yakalı pembe gömleğinin üzerine, yeşil bir kravat geçirmişti. Bingo, «Bu adam giyinmesini bilmediği gibi, renk armonisinden de habersiz...» diye düşündü.

Bir tenkitle karşılaşacağını tahmin eden Louie, «Olabilir ki siz benim bu işde ne kadar usta olduğumu bilmezsiniz...» dedi. «Ben şimdiye kadar hiç mahkûm olmadım ve ne istediysen, elim böğrümde kalmadı!»

Bingo, «Rica ederim, rica ederim,» diye atıldı. «Handsome bana sizin ne yaman bir kimse olduğunuzu söylemişti... Nasıl anlatayım bilmem ki, bize yardım etmeye karar verdiğiniz için şükranlarımızın kabulünü rica edeceğiz sizden!»

Louie, «Rica ederim, böyle konuşmayın!» dedi. «Ben erkek bir adamım. Sevdiğim dostlar için, yapmayacağım şey yoktur.»

Saat onda Beşinci Cadde'yle Kırk-Dokuzuncu Sokağın köşesinde buluştular. Baby o akşam çalışmadığı

için, Mister Pigeon'un yanında kalmaya razı oldu. Birlikte Sarı Cüce oyunu oynayacaklardı.

Bingo, kendini sâkin hissetmiyordu. İçinde bir sıkıntı vardı. Sâdece girişmiş oldukları işin tehlikeli tarafını düşünmüyor, Louie'yi risk dolu bir işe sevkettikleri için de üzülüyordu. Fakat Louie eski dostuna karşı olan minnet borcunu nihâyet ödeyebileceği için, hayâtından memnundu. Bingo ona bu gece işinin gayesini izah ederek kendisiyle gelebileceğini söyledi. Ama eski kasa hırsızı, onu dinlemedi bile. Hayır, böyle bir şey olamazdı. Bingo gibi işin amatörü bir kimse, ona yardımcı olmak şöyle dursun, işinin bozulmasına bile sebep olurdu... İşinin ehliydi Louie... Bir tehlike ânında ne yapacağını iyi biliyordu.

Bingonun izahlı olarak yaptığı konuşmayı dinledi. Sonra, «Merâk etmeyin, merâk etmeyin.» dedi. «hayâtımda ilk defâ bir noter kasası açacak değilim! Bu gibi kimselerin. vasiyetnâmeleri nerelere koyduklarını bilirim. Dedim ya, hiç tasa etmeyin, istediğiniz vasiyetnâmeyi size getirecek, sonra da hiç kimsenin haberi olmadan dökümanı yerine koyacağım.»

Bingo, «İyi ama,» diye itirâz etti, «bu iş pek kolay olmayacak gibi geliyor bana!»

Louie'nin yüzündeki yumuşak ifâde bir anda kayboldu. «Söylesenize bana,» diye çıkıştı, «karşınızda bu işin acemisi mi var sanıyorsunuz?»

Rockefeller Center Meydanı'nda Bingo eski kasa hırsızına Rufus Hardstone'un her gün meşgul olduğu binâyı gösterdi.

Louie, «Yanımda malzemem olduğuna göre, yazıhâneye girmek benim için bir bardak su içmek kadar kolaydır.» dedi. «Ama bâzı zaman olur ki, binâlardan içeri dalmak pek kolay olmayıveriyor...»

Giriş holüne doğru göz attı. Asansörcü, kabine yakın bir yerde yüksek bir tabureye oturmuştu.

Louie, «Sen yazıhâne numaralarına dikkat etmiş miydin, dostum?» diye Handsome'a dönerek sordu.

— «Elbette. Mister Hardstone'un odaları dokuzuncu katta olup, sokağa bakar... 904, 906 ve 908 numaralı odalar...»

— «Pekalâ öyleyse! İçeri girdiğim zaman asansörcüye yedinci katta 708 numaralı odaya gideceğimi söyleyecek, sonra da adımın Untel olduğunu bildireceğim. Yazıhânedede ışık gördüğümünden bahsederek, içerde muhtemelen birinin bulunduğunu ileri süreceğim. Adam sözlerime inanacak. Ben yedinci katta ineceğim. Adam gidince de iki kat yukarı çıkacağım. İşim bitip de aşağı indiğim zaman, asansörcüye iyi akşamlar dileğinde bulunacağım.»

Bingo, «Mükemmel, mükemmel!» diyerek hayranlığını belirtti.

Louie, «Penneyth'ti değil mi herifin adı?» diye sordu. «Okey! Birazdan görüşürüz!»

Bingo ve Handsome onun binâdan içeri girdiğini ve asansörcünün defterine bir şeyler yazdığını, sonra da adamla birlikte kaybolduğunu gördüler. Bir iki dakika sonra asansörcü yeniden göründü ve taburesine oturarak bir mecmua okumaya başladı. Aradan birkaç dakika geçti. Hardstone'un bürosunun pencerelerinde belli belirsiz bir ışık görüldü. Sonra da kayboldu.

Handsome, «Haydi gidelim!» dedi.

Oradan uzaklaşıp, meydandaki çeşmenin dip tarafında bulunan taşta oturdular. O sırada tatlı bir rüzgâr esiyordu. Birkaç dakika sonra, Louie kasayı açmış olacaktı. Birkaç dakika sonra da vasiyetnâme, Bingo'nun eline geçecekti. Vasiyetnâmedeki ismi öğrenecekler, sonra da o ismin sahibini bulmaya çalışacaklardı. O şa-

hıs her kim ise, Mister Pigeon'un meydana çıktığını öğrenince alacağı paranın yarısını Milletlerarası Fotoğrafçılık, Sinemacılık ve Televizyonculuk Şirketine hibe edecekti. Bankada Şirket adına bir hesap açma işi kadar kolay ne vardı ki? Pek tabii, Louie'nin de bu hayırlı işde payı büyüktü. O olmasaydı ne yapabilirlerdi ki?

Harkness Penneyth, kendine âit buzdolabında istirahat etmekteydi. Vârisle anlaşma yapılınca, cesedin meydana çıkması için polise bir telefon etmek kâfiydi. Peki ama, polis o zaman vârisi tevkif etmez miydi?

Yo, yo, Şirkete ikiyüz elli bin dolârlık bir yatırım yapan bir insan için revâ mıydı bu âdi oyun? En iyisi, Mister Penneyth'in cesedini kendi imkânlarıyla sessiz sedâsız yoketmeliydiler. Öyle ki, ceset hiçbir zaman bulunmamalıydı. Hay Allah! O zaman da bambaşka bir şey çıkıyordu ortaya: Penneyth'in cesedi bulunmazsa, vâris poliçe karşılığını nasıl alabilirdi? Bu düşünce, Bingo'nun canını sıktı. Penneyth'in ölmüş olduğu isbat edilmedikçe, vâris avcunu yalardı. Tek bir dolâr bile alamazdı...

Diğer taraftan işin içinde bir de Mister Pigeon vardı ki, adamın beşyüz bin dolâr üzerinde hak iddia edeceği muhakkaktı. O zaman da sigorta şirketi zor bir durumla karşı karşıya kalıyordu. Öyle ya Penneyth'in vârisine poliçe karşılığını ödediği takdirde, şirket bir de Penneyth'in ölümü dolayısıyla Mister Pigeon'a aynı meblâğı ödeyecekti.

Bingo bu defâ da Art Frank'ın öldürülüşünü hatırladı ve June Logan'la sarışın kadını düşündü.

Aradan bir süre daha geçti. Sonra Bingo bir ayak sesi duydu. Louie'ydi bu. Bingo, «Tamam mı?» diye sordu. «Buldunuz mu vasiyetnâmeysi?»

Louie derin derin nefes aldı ve: «Sizden başka bu vasiyetnâmeye bakmak isteyen biri var mıydı?» dedi.

Bingo, «Belki vardır...» diye cevap verdi. «Hayrola, ne oldu?»

— «Ne olacak, o kimse bizden önce oraya uğramış... Yazıhânenin içi karmakarışıktı. Bir amatör işi bu. Zîrâ hiçbir profesyonel arkasında böyle bir düzensizlik bırakmaz... Dedim ya, her taraf kâğıt içindeydi. Hep-sini birer birer tetkik ettim. Geç kalmamın sebebi de buydu zâten. Elime bir tomar vasiyetnâme geçti ama, Penneyth'inkini bulamadım. Benden önce gelen kim-se de, bunun peşindeydi her halde.»

Bingo, «Olur şey değil!» diye söylendi.

Louie, «Ayrıca yazıhânede bir de ceset vardı...» diye konuşmaya devâm etti. «Bir koltukta oturan ve sırtı kapıya dönük olan bir erkek cesediydi bu... Sanki içeri giren biri, onu sırtından bıçaklamıştı.»

Bingo, «Kimdi bu adam acaba?» diye birden sordu.

— «Bilemem kim olduğunu... Uzun boylu biri... Beyaz saçları var. Gözlük takıyor... Zayıfça bir adam. Yoksa siz onu tanıyor musunuz?»

Bingo, «Evet.» diye hafifçe konuştu. «O yazıhâne-nin kiracısı Mister Rufus Hardstone'du gördüğünüz kimse...»

Louie, «Vay canına!» diye hayretini ifâde etti. «Bir bu eksikti. Mamafih, ben her şeyi olduğu gibi bıraktım. Parmak iziydi, şuydu buydu, yok ortada... Yalnız bir şey var ki, bunu yapmamam gerekirdi.»

Handsome, «Neymiş o?» diye titreyerek sordu.

— «Asansörcü oğlana adımın Untel, yahut Smith değil de, Penneyth olduğunu söyledim... Sonradan piş-man oldum ama, iş işden geçmişti. Doğrusu ya, hiç ho-şuma gitmedi bu. Adam beni tepeden tırnağa kadar süzdü... Bilmiyorum, yanlışmışımdır belki de. Bana öy-le gelmiştir...»

Sessizlik içinde bir süre birbirlerinin yüzüne baktılar.

Handsome, «Ne dersin, Bingo,» dedi, «Louie kötü mü etti yâni?»

Bingo, gırtlığının düğümlendiğini hissetti. Canının sıkılmış olduğunu yanındakilere belli etmemek için gülümsemeye çalıştı.

Nihâyet, «Bil... bilmiyorum, bilmiyorum...» diye kekeledi. «Ama iyi ettiğini sanıyorum!»

ONSEKİZ

Handsome bir süre konuşmadı. Sonra, «Toprağı bol olsun, annem bana bir masal anlatırdı...» diyerek arkadaşlarına doğru baktı. «Adamın biri, çok büyük bir ata sahip olmak istermiş hep... Günlerden bir gün yolda yürürken, bir de bakmış ki küçücük kırmızı bir at yanında peyda olmamış mı... Bir süre birlikte ilerlemişler. Derken küçük kırmızı at, yavaş yavaş büyümüş. Adam da ata atlayıvermiş... Ama at büyümeğe devâm ediyormuş. Öyle ki...»

Bingo, «Biliyorum, biliyorum,» diye sert bir tonla konuştu, «At büyümüş, büyümüş, sonunda da bir ejderha oluvermiş ve adama: İnsan kendisi için büyük olan bir ata asla binmemelidir!... demiş. Sonra da adamı bir güzel yemiş... Teyzem Kate de İrlandalı'ydı. O da buna benzer masallar anlatırdı bana. İşte bizim durumumuz da o adamın hâline benziyor.»

İki ortak, Louie'den müsaade isteyerek metroya atladılar ve evin yolunu tuttular. Metrodan indikleri zaman, Handsome arkadaşını kenara çekti.

— «Dur bir dakika, Bingo!» dedi. «Ben sana bü-

yüyen at masalını anlatmakla neyi imâ etmek istedim acaba, anlamış mıydın sen bunu?»

— «Elbette anlamıştım. İki adam nâmusluca davranıp hayatlarını kazanıyorlardı. Günün birinde bir güvercin buldular. Ama buldukları güvercin o şekilde kalmadı ve büyüdü, büyüdü ve bir kartal oluverdi... Sen bizim içinde bulunduğumuz durumu imâ etmemiş miydin?»

Handsome, «Evet.» dedi. «Ama biliyor musun, Bingo, benim sana karşı sonsuz itimâdım var!»

— «Teşekkür ederim, dostum, teşekkür ederim!»

Sessiz sessiz yürümeye koyuldular. Bingo, üç adamın yâni Harkness Penneyth'in, Art Frank'ın ve Mister Hardstone'un öldürülmüş olduğunu düşündü. Ve bütün bu cinâyetler, sağ olan bir insanın resmen ölü olarak kabul edildiğinde ödenecek bir para yüzünden işleniyordu. Küçük kırmızı at, korkunç bir ejderha hâline gelmiş ve önüne geleni yutmaya hazırlanmıştı. Bununla berâber, küçük kırmızı attan inmenin bir çâresi vardı: Eve gitmek ve Mister Pigeon'u serbest bırakmak... Bu arada June Logan'ı, sarışın kadını, beş yüz bin dolârı, gangsterleri ve pek tabîî cesetleri unutmak lâzımdı. Merdiveni tırmandığı sırada, Bingo, Mister Pigeon'a artık serbest olduğunu söylemeyi düşünüyordu. Anahtarı kilide sokup kapıyı açtı ve birden durdu.

Odanın ortasında küçük bir masa vardı. Baby masanın bir tarafında yer almıştı. Birkaç iskambil kâğıdını tutuyordu. Mister Pigeon ise, ayaklarından ipek çoraplarla sandalyeye bağlanmıştı. Kadın çamaşırlarının yırtılıp birbirine bağlanmasıyla meydana getirilen ip (!), gövdesini sandalyenin üst kısmına yapıştırmıştı. Elleri de sütyenle bağlanmıştı. Saçları birbirine karışmıştı. Lâkin bütün bunlara rağmen ufak tefek adam gülüm-

süyor ve Baby'e hangi kâğıdı oynaması gerektiğini târif ediyordu.

İki arkadaşı gören Baby, «Onu bağlamak zorunda kaldım.» dedi. «Çünkü kaçmak istiyordu.»

Mister Pigeon, «Çok üzgünüm çocuklar,» diye konuştu, «sizden özür dilemeliyim!»

Bingo, «Fakat beğendiniz mi şu yaptığınızı?» diye öfkeli bir tonla konuştu. «Hiç haberiniz yok, serbest olduğunuz takdirde, sizi temizleyiverecekler...»

Handsome da, «Evet, evet, Bingo doğru söylüyor...» diyerek lâfa karıştı. «Biz sizin hayâtınızı kurtarmaya çalışıyoruz, siz bize bu şekilde teşekkür ediyorsunuz. Oldu mu ya?»

— «Ne yapayım, yan taraftaki şu tenor var ya, adam beni durmaksızın rahatsız ediyor... İnanın bana, dayanılır gibi değil!»

Tenor o sırada Mister Pigeon'un sözlerini doğru-luyormuş gibi, bir serenattır tutturdu.

Handsome, «Merâk etmeyin, merâk etmeyin,» dedi, «ben bu işle yarın meşgul olacağım!»

— «O halde mesele yok. Söz veriyorum, kaçmaya yeltenmeyeceğim. Çözün bakalım şu bağları!»

Handsome sütyenden başlayarak diğer bağları çözdü ve hepsini Baby'ye verdi.

Mister Pigeon, «Oh, hele şükür!» diye mırıldandı. «Mafsallarım felce uğrayacaktı neredeyse.»

Baby, «Beni mâzur görürsünüz, değil mi?» dedi. «Ne yapayım, elimden başka bir şey gelmezdi...»

Bingo, «Üzülme, Baby, üzülme!» dedi. «Sen gerekeni yaptın...»

Baby, Handsome'a bakıyordu. Zâten Handsome meydanda olunca, kim bakmazdı ki ona? Bingo, kalbinin burkulduğunu hissetti. Doğrusu ya, Baby gibi bir kızla kim olursa olsun, her erkek mes'ut olurdu! Baby

genç ve güzeldi, zekî ve nâmusluydu. Ama evlenmeyi şimdili düşünemezdi. Bu iş için genç sayılırdı. Diğer taraftan, Handsome da kokozun biriydi. Fakat yakın bir gelecekte, para sâhibi olacaktı... Bingo, Neme lâzım, Baby gibi Mister Pigeon da değerli bir insan! diye düşündü. Onu babam gibi seviyorum. Tehlike içinde olduğuna göre, onu imkânı yok sokağa çıkartmam... Ne olursa olsun, mâcerâyı bir neticeye bağlamalıyız. Sözün kısası, küçük kırmızı attan inme işi, şimdilik bahis mevzuu edilemez...

Mister Pigeon çekilmek istediğini söyleyince. Handsome da onunla birlikte ayağa kalktı. Yatağının düzeltilmiş olup olmadığına bakmak istiyordu. Bingo, Baby'le başbaşa kaldı.

Bingo, «Kaç yaşındasın sen, Baby?» diye birden sordu.

— «Eh, bir vestiyerci olduğuma göre, pek genç sayılmam! Biliyor musunuz, Mister Pigeon tanımış olduğu onsekiz yaşında bir genç kızın, Çinli haydutlara yemek pişirdiğini söyledi bana... Ama bu hal, genç kızın karakterinde en ufak bir değişiklik yapmamış...»

— «Elbette, Baby, elbette... Sen de bir vestiyercisin ama, bu hal seni hiçbir zaman değiştirmiyor... Söylesene bana, evlenmeyi hiç düşünmedin mi sen?»

Genç kız, «Bingo Riggs, Bingo Riggs!» diye bağırdı. «Sırtınızda kirâ borcu olmasına rağmen, bana evlenme teklifinde mi bulunuyorsunuz yoksa?»

Bingo hafifçe kızardı. «Yok canım, ne münâsebet...» dedi. «Sâdece bir merakı bu. Sana çılgınca âşık olan zengin biriyle evlenmek için, işini bırakır mıydın?»

Genç kız kapıyı açarak, «Elbette hemen şimdi!» dedi. «Yalnız Mister Pigeon'un da bana evlenme teklif etmesinden korkarım...»

Onun merdivene doğru yürüdüğünü duyan Bingo,

«Ah, şu kadınlar!» diye içinden söylendi. «Kerata kız, Handsome'un bankada bir hesabı olduğunu hele bir öğrensin, bakalım onun yapacağı bir teklifi geri çevirir mi?»

Genç adam elektrik düğmesini çevirip kanepeye uzandı. Baby yaşlı adamı yanağından öptüğü zaman Mister Pigeon'un gözleri yaşla dolmuştu. Bingo bunun sebebini derhal anladı. O anda da kendi gözleri yaşla doluverdi.

Güneş ışıkları, ertesi sabah açık pencereden içeri süzölmüşü. Handsome, ortağını uyandırdı.

— «Kalk, Bingo, kalk! Ben Penneyth'in vârisini buldum! Adı şu kâğıtta yazılı!»

Gözlerini kırptıstıran Bingo, Handsome'un acele olarak bir kâğıda yazdığı Leonara Penneyth adını, bir telefon numarasını ve Elli-Yedinci Sokakta bulunan bir adresi okudu.

Handsome, nefes nefeseydi âdeta. «Vâris, bu kadındır işte!» diye bağırdı. «Haydi kalk, kalk da bir telefon et şuna!»

Bingo, kâğıtta yazılı olanları bir defâ daha okudu. Sonra, «Peki sen bu adresi nerede buldun?» diye sordu.

— «Nerede bulacağım, telefon rehberinde!»

ONDOKUZ

Handsome, «Ne yapayım, baktım ki olacak gibi değil...» diye izahat verdi. «Muhakkak bir şeyler yapmak zorunda olduğumuzu düşündüm. Hemen rehber sarıldım... Gerçi bir tek Penneyth âilesi var ama, yanılmıyorsam bu, Harkness Penneyth âilesidir. (Endişeli bir tavırla arkadaşına baktı.) Söylesene, Bingo, kötü mü ettim yâni?»

Bingo, «Bilmiyorum, bilmiyorum,» diye homurdandı, «kötü mü ettin, iyi mi ettin, bunu sonra anlayacağız!»

— «Ona, Mister Penneyth'in ölümü hâlinde vârisin kendisi olup olmayacağını sordum... Kadın adının Leonara Penneyth olduğunu söyledi, biraz tereddüt etti ve sualime evet diye cevap verdi. Sonra da kim olduğumu sordu... Adımın Boniface Kuzak olduğunu, fakat dostlarımın bana Handsome dediklerini söyledim. Sonra kendisine teşekkür ederek telefonu kapadım. Yoksa kapamamalı mıydım? Hı, ne dersin, kabalık mı ettim acaba?»

Bingo elini telefon reseptörüne götürerek, «Bunun ehemmiyeti yok!» dedi. Jetonu yarığa yerleştirdi. Çevir sesini bekleyip, numarayı çevirdi.

Handsome, «Bak, Bingo,» diye müdahale etti, «Mister Pigeon'a bulaşık işinde yardım edecek kimse yok. Diyorum ki...»

Bingo, bir kadının karşı taraftan «Alô!» diye seslendiğini duyunca başını çevirdi ve Handsome'a, «Sus, oğlum, sus! Bulaşık işi... Dert mi bu da yâni?» diye fısıldadı. Sert tonlu bir kadın sesi, o sırada, «Rica ederim, rahat bırak beni! Telefona cevap vermem lâzım...» diyordu. Sonra ayırı ses bu defâ da ton değiştirmeden gürledi: «Alô! Ne istiyorsunuz?»

— «Şey... Ben Leonara Penneyth'le konuşmak istiyordum.»

— «Leonara Penneyth benim... (Kadın, yanında bulunan bir kimseye yine çıkıştı.) Buyurun, sizi dinliyorum, ne istiyorsunuz?»

— «Siz beni tanıımıyorsunuz, sayın Madam! Pek tabii, ben de sizi tanımiyorum. Bununla berâber, size bir güvercin satmayı teklif ediyorum!»

Uzun bir sessizlik oldu. Sonra kadın sözlerinin bi-

risi tarafından işitileceğinden kokuyormuş gibi, boğuk bir sesle sordu:

— «Bir şaka mı bu?»

— «Hayır, efendim, hayır, ben şaka nedir bilmem! Evet, ben bir güvercin yakalamış bulunuyorum. Öyle sanıyorum ki, yakalanan bu güvercinle siz de alâkalanacaksınız. Meselâ şöyle diyelim: Ben bu güvercini gelecek Pazar gününden önce azat edersem, siz bundan hiç memnun kalmazsınız! Bu mesele hakkında konuşabilmek için, bir randevu isteyeceğim sizden. Kabil mi acaba?»

Leonara Penneyth, «Kuzum, kimsiniz siz?» diye sordu.

— «Adım Lambert'tir.»

Aradan bir dakika geçti. Kadın, «Peki, ne istiyorsunuz benden?» dedi.

— «Ne isteyeceğim, bu meseleyi sizinle görüşmek istiyorum. Aksi takdirde, ben bu kuşu kendisine büyük değer verecek olan bir sigorta şirketine vermek zorunda kalacağım. Söyleyin, sizi ne zaman görebiliriz?»

— «Anlamadım, birkaç kişi misiniz siz?»

— «Sâdece iki kişiyiz. Bir ortağım var.»

Bingo, kadının tereddüt içinde olduğunu hissedererek Handsome'un iyi bir iz yakalamış olduğunu kabul etti. Kim olduğu tam olarak bilinmemekle berâber, bu kadın çok şey biliyordu.

Kadın küçük bir kahkaha koyuverdi. Sonra da, «Pekalâ!» dedi. «Yarın öğleden sonra ikiye doğru gelin! Telefon numaramı bildiğinize göre, adresimi de biliyorsunuz demektir...»

— «Elbette, elbette... Söylediğiniz saatte sizi rahatsız ederiz.»

Reseptörü yerine koyan Bingo, bir süre düşündü.

Bu, onlar için iyi bir puvarıdı. Lâf değil, kanunî vârisi bulmuşlardı. Ve bu vâris, onları kabul etmeye hazırdı.

Handsome, «Ne oluyor yahu?» diye sordu. «Pek iyi görünmüyorsun.»

— «Yo, yo, aksine çok iyiyim...»

Evlerine döndüler. Ertesi gün, öğleden sonra o zamana kadar çektikleri heyecanın ve türlü risklerle karşılaşmanın mükâfatını göreceklerdi... Tehlikeler bertaraf edilecek ve mâceralar devri böylece son bulacaktı.

Tam o sırada Morrie Gelberg'in meyhânesinden içeri küçük bir telgrafçı giriyordu. Delikanlı birkaç dakika sonra dışarı çıktı, geçerken de Handsome'u selâmladı. Handsome, Bingo'nun kolundan tuttu.

— «Dur, dur, gitme!» dedi. «Bir dakika bekleyelim.»

Bir dakika değil, on dakika kadar beklediler. Kravatı kaymış, elbisesi aşağı doğru sarkmış olan bir adam meyhânenin kapısında göründü. Elinde, iyice kapanmamış bir valiz vardı. Bir iki sâniye içinde, metro istikametinde kayboldu.

Handsome, «Tamam, tamam, ben bunun böyle olacağını biliyordum zâten!» dedi. «Şimdi eve gidelim ve bulaşık işinde Mister Pigeon'a yardım edelim!»

Bingo yerinden bile kıpırdamadı ve: «Handsome! Ne demek oluyor bütün bunlar?» diye sordu. «Meseleyi izah etmezsen, şuradan şuraya gitmem!»

Handsome, «Haa, öyle ya,» diye mırıldandı, «meseleyi sana izah etmek lâzım. Şu bizim tenor var ya, herif Şikago'ya gitti. Mister Pigeon artık rahat rahat uyuyabilecek!»

— «Peki ama, durup dururken niçin gidiyor adam?»

— «Elbette gider... Telgrafı aldıktan sonra durması doğru olur mu yâni?»

Bingo, «Ne telgrafı be?» diye gürledi.

— «Anlaşıldı, anlaşıldı, izah etmem gerekecek... Gerçi param yoktu ama, Amsterdam Caddesindeki postahânede bir dostum var, çocuk bana yardım etti. Bu böyle devâm edemezdi, düşündüm taşındım ve tenora Şikago'dan hayâli bir telgraf gönderttim... Adamı bir angajman için oradan çağırıyorlardı gúya! Çaktın, değil mi? Adam şimdi yolda, Mister Pigeon da rahatına kavuşmada! Onun için hiç üzülme Bingo! Oraya vardı mı, birahânelerden birinde elbette bir iş bulacaktır!»

— «Yok canım, onun için değil ama, senin için endişe ediyorum... Görüyorum, sen mükemmel bir şekilde yalanlar kıvırmaya başladın. Haydi bakalım eve gidiyoruz!»

Faraya ihtiyaçları olan iki arkadaşın, işlerinde bir ilerleme yapmaları gerekiyordu. Sabah postası, onlara ancak onbir tâne yirmibeş sentlik sağlayabildi. Handsome işleri hazırlayıp postaladı. Baby onların yırtık çoraplarını yamadı, Mister Pigeon'un ceketinin düğmesini dikti. Mister Pigeon ise, bir soğanlı yahni yapmak üzere hazırlandı. Bingo fotoğraf makinesini omuzuna geçirdi ve Central Park yolunu tuttu. O gün, yirmiüç fiş dağıtabildi. Ertesi gün her hangi bir terslemeyle karşılaşmayacaklar, kirâlarını nasıl ödeyebileceklerini de düşünmeyeceklerdi... Bir şişe biraya, yahut da bir paket sigaraya yazı tura oyununa ihtiyaç da kalmayacaktı artık! Leonara Penneyth'le yapılacak konuşmadan sonra, bütün problemler ortadan yokolacaktı...

Bingo üç senti bastırarak, yarı yarıya yırtılmış bir gazete aldı.

Mister Pigeon'un yaptığı yahni, mis gibi kokuyordu. Baby, yaşlı adamın gömleğini ütölemekle meşguldü. Handsome da işlerini aşağı yukarı bitirmişti.

Bingo ayakkabılarını çıkarıp, kanepeye uzandı.

Yahninin kokusunu kana kana kokladı. Sonra gazetesini açtı ve okumaya başladı.

Rufus Hardstone'un öldürülmüş olduğuna dâir haber, birinciyle beşinci sayfeleri doldurmuştu. Mister Hardstone'la âilesine, karısına ve kanun adamının sayısız müvekkillerine âit pekçok fotoğraf vardı. Yazıyı yazan muhabir, bu cinâyetle, Marty Bucholtz'un paspası önünde bulunan gangster Art Frank'ın öldürülüşü arasında garip bir bağın mevcut olduğuna inandığını belirtiyordu. Adli hekimi raporunda da, her ikisinin aynı silâhla öldürülmüş olduğu bildirilmekteydi. Art Frank'ın resmi, sekizinci sahifede yer almıştı.

Yine gazetecinin dediğine göre, Mister Rufus Hardstone, cinâyetin anlaşılmasından bir gün önce, müvekkillerinden birini geç vakit kabul etmişti. Dalgın, aynı zamanda da miyop ola asansörcü, tam bir eşkâl verememişti. Ama geç vakit gelen adamın, Ben Mister Penneyth'im! dediğini ve yedinci katta indiğini iyi hatırlıyordu.

Sekizinci sahifede, şöyle bir manşet vardı:

***MISTER PENNEYTH CİNÂYET İŞLEME SUÇUNDAN
ARANMAKTADIR.***

Polis, adamın oturduğu dâirede bir araştırma yapmış, fakat kendisini orada bulamamıştı. Bingo, «Elbette bulamazlar.» diye mırıladandı. «Onlar hayatta olan birini arıyorlardı. Aradıkları adamın cesedinin buzdolabında bulunduğunu nereden bilsinler?»

YİRMİ

Bingo, ortağına düşünmek zorunda olduğunu bildirerek dışarı çıktı ve Central Park'a doğru yürüdü. O sırada parkta serin bir hava vardı. Tatlı bir rüzgâr es-

mekteydi. Ertesi gün Leonara Penneyth'le yapılacak konuşma sonunda her şey halledilmiş olacaktı. Mister Pigeon, tenorun Şikago'ya gittiğini öğrenince, çok sevinmişti.

Bingo biraz sonra Simon Bolívar'ın heykelini çevreleyen banklardan birine ilişti. Tam da Mister Pigeon'un oturduğu banktı bu.

İki günden beri Bingo'nun fikrini kurcalayan aynı sualler, yeniden ortaya çıktı. Yedi yıl içinde, Mister Pigeon ne yapmıştı? Nereye gitmişti? Neden gitmiş, sonra neden geri dönmüştü? Bingo, «Aman be, ne düşünüyorsun bütün bunları? Düşünecek biri varsa, o da Mister Pigeon'dur.» diye içinden söylendi. Herman Amca, köşedeki nalbur karısını dövdüğü zamanlar onun üzüldüğünü görünce, Bak, evlât, sen sen ol, başkalarının işine karışma! dememiş miydi?

Lâkin Bingo, pek sevimli Pazar Güvercini'ni düşünmeden edemiyordu. Bir derdi, içini kemiren bir acısı vardı bu adamın... Yoksa ağzının ve gözlerinin kenarlarında peyda olan^b uruşuklar, yaşlanmadan ileri gelen şeyler olamazdı. Çünkü Mister Pigeon'a ihtiyar bir adam denemezdi. Ama çekmiş olduğu acılar onu ihtiyar bir kimse yapıvermişti... Evet, evet, muhakkak böyleydi bu. «Ah, ah!» diye dişlerinin arasından mırıldandı. «Ona acı çektiren kimseyi bir elime geçirsem, hiç dinlemem boğarım!»

Genç adam eve dönmeye hazırlanarak, aşağı inmeye başladı. Ama bir ses onu birden durdurdu. Derken bir el, kolundan yapıştı. Yanına sokulan bir gölge, «Durun orada, Senor!» diye fısıldadı.

Bingo, «Niçin durayım?» diye sordu.

— «Durun diyorum, anlamıyor musunuz?»

Bingo durdu. Ses, Katil sizsiniz! diye âdetâ ıslık çaldı.

Bingo, «Siz kimsiniz?» diye sertçe sordu. «Hem ne istiyorsunuz benden.» Sonra ellerini uzatıp yabancı adamın boynunu sıkmaya başladı.

Bolivar Tepesi'nin meylinde, bir boğuşma başladı. «Kurtarıcı» onları alaycı bir edâ ile seyrediyor gibiydi. Birbirlerine karşılıklı yumruklar yapıştıran iki adam, biraz sonra kendilerini tepenin dibinde buldular. Fakat birden durdular. Zirâ bir ayak sesi duymuşlardı.

Bingo, kulağı kanamakta olan hasmına sokuldu. «Aynasızlar geliyor galiba...» dedi.

Mücâdele etmekten vazgeçerek sâkinleştiler. Memurların oradan uzaklaşmasını beklediler. Bingo, dövüşmeye yeniden başlamak ister gibiydi. Ama yabancı adam, Bingo'nun anlayamadığı bir dille bağırp çağırıyordu. Sonra da:

— «Siz benim dostumu öldürdünüz!» diye İngilizce konuştu.

Bingo kravatını düzeltti, eliyle üstünü başını fırçaladı.

— «Ben dostunuzun kim olduğunu bile bilmiyorum.» dedi.

Rüzgâr o sırada hemen yanlarında bulunan ağacın dallarını itince Bingo sokaktan gelen ışığın yardımıyla karşısında uzunca boylu, siyah saçlı, bronz tenli zayıf bir adam gördü. İspanyol asıllı bir kimse olsa gerekti bu. Elinde bir bıçak vardı.

Kötü İngilizce'siyle, «Evet, Senor Pigeon, benim sevgili dostumdu!» diye söylendi.

Bingo, «Bakın, dostum,» dedi. «siz aldaniyorsunuz! Ben ömrümde tek bir güvercin bile öldürmüş değilim!»

— «Hayır, yalancının birisiniz siz! Ben oradaydım... Onunla konuştuğunuzu gözlerimle gördüm. Yanınızda biri daha vardı. Dostumu götürdünüz... Kendisi bir daha görünmedi. Şu halde onu öldürdünüz!»

— «Allah aşkına sâkin olun! Dostunuz ölmedi. Sıhhati yerindedir. Ortağım, göz kulak oluyor ona... Şunu da bilmenizi isterim, Mister Pigeon bizim de dostumuzdur! Eğer sözlerime inanmıyorsanız, gelin benimle! Dostunuzun sapasağlam olduğunu size göstereceğim.»

Adam Bingo'ya doğru yürüdü ve: «Sâhi mi söylöyorsunuz?» diye sordu. «O halde size kendimi tanıtayım: Bana vatansever şâir Rinaldo Pablo Juan Simon Bolivar Tinaja derler...»

— «Memnun oldum. Ben de Robert Emmet Riggs'im... En fazla Bingo derler bana... Ben de vatanseverim, aynı zamanda da Milletlerarası Fotoğrafçılık, Sinemacılık ve Televizyonculuk Şirketi'nin reisiyim. Buyurun, sizi evimize götüreyim!»

Central Park'tan çıktılar. Ama Şirket binâsına gitmeden önce, bir bara girip birer dostluk birası içtiler. Bingo'nun yeni arkadaşı, enikonu genç bir adamdı. Bıyıkları yeni yeni bitiyordu sanki. Birden Bingo'nun kolunu tuttu.

— «Siz mâdemki dostumun dostuymuşsunuz, o halde söyleyin bakalım, onun intikamı alındı mı?»

— «İntikam mı? Ne intikamıymış bu?»

Vatansever şâir, «Öyle ya, dostum neden buraya dönmüş oluyor?» dedi.

Bingo, «Bilmem... Bunu ben de öğrenmek istedim.» diye gülümseyerek konuştu.

Masanın üzerine şiddetli bir yumruk indiren Rinaldo Juan Pablo Simon Bolivar Tinaja, «O halde öğrenin...» dedi. «Dostum, ona kötülük eden, hazinesini elinden alan adamı cezâlandırmak için döndü buraya...» Sonra doğduğu memleketten, o memleketin kadınlarından, müziğiyle şiirinden ve Simon Bolivar'la hürriyetten bahsetti.

Bingo, «Durun yahu,» dedi, «Bolivar heykelinin

önündeki taşa o mısraları yazan kimse siz olmayasınız?»

Rinaldo, «evet, bir şâir olduğuma göre, o mısraları ben yazmıştım.» dedi. Sonra garsonu çağırarak, «Çabuk bira getirin bize!» diye bağırdı.

Bingo, «Yoo, o kadar uzun boylu değil...» diye itiraz etti. «Gelecek biralar benden!»

— «Hayır, olmaz, anlıyor musunuz OLMAZ! Ben sizin dostunuz değil miyim?»

— «Elbette dostumsunuz. Ben de sizin dostunuzum... Mister Pigeon da müşterek dostumuz...»

Güney Amerikalı olduğu anlaşılan adam, «Tabîî, tabîî...» diye bağırdı. «İkimiz de onun dostuyuz. Siz dostusunuz, çünkü onu düşmanlarının elinden kurtardınız. Ben de dostuyum, çünkü o bana para vermiş ve dertlerini bana anlatmıştır... Zavallı adamcağız, hâlin-den pek şikâyetçi değildi. ben onun dertli olduğunu anlamakta geçikmemiştim. Dertlerimizi dinliyor, içkilerimizin ücretini ödüyordu... Ayrıca fakirlere paraca yardımda bulunuyor ve şiirlerimizin kendisine okunmasına müsaade ediyordu... Birini cezâlandırmak için buraya döndüğü zaman, aramızda bir karara vardık: Birimiz onun arkasından gidecek ve onu tehlikelerden korumaya çalışacaktı... Bu şerefli iş bana verildi... Kendisiyle randevulaşmıştık, geçen gün onunla Simon Bolivar'ın heykeli dibinde buluşacaktık... Ama siz buna mâni oldunuz...»

Bingo, «Ama dostum, bizim kötü bir niyetimiz yoktu ki!» dedi.

— «Dile kolay, adamcağız tam yedi yıl memleketin den uzak kaldı...»

Bingo birden irkildi ve: «Bir dakika, bir dakika.» dedi, «yedi yıl demiştiniz, değil mi?»

— «Evet. Onun bu yedi yılı nerede geçirdiğini sa-

nıyorsunuz yâni? Bizimle, kendisini seven dostlarıyla La Paz şehrindeki kahvedeydi...»

Rinaldo Juan Pablo Simon Bolivar Tinaja, Tia Maria Rosa'nın kahvesine çekingen tavırlarla giren küçük (Amerikano) hakkında Bingo'ya geniş bilgi verdi. La Paz'daki genç şâirlerle onun nasıl dost olduğunu ve hepsinin derdini dinleyerek dertlerine çâre bulmak için nasıl gayret sarfettiğini anlattı. Pigeon'un saçları o zaman simsiyahtı. Ama o yedi yıl içinde, bembeyaz oluvermişti. Zengin bir adamdı. Hangi Amerikano zengin değildi ki zaten! Sevimliydi de... Ama derdini, acısını kimselere açmıyordu. Ama bir gün kendini o kadar hüzne kaptırmış olacak ki, gelmeye söz verdiği halde Tia Maria'nın kahvesine uğramamışdı. Bir süre sonra, memleketine dönmüş olduğu duyuldu.

Rinaldo bir müddet sustu. Sonra, «Fakat memleketine gitmeden önce, bana her şeyi anlattı...» diye eliyle göğsüne vürarak konuşmaya devâm etti. «İşin içinde bir hazine meselesi vardı... Amerikano, bunu sözüm ona bir dosta bırakmış, adam da ona ihânet etmişti. Mister Pigeon kendi kendini sürgün ettiği yerde bu haberi alınca, pek çok üzüldü ve intikamını alabilmek için dönmeye karar verdi... Nasıl intikam alınabileceği hakkında, ben ona bâzı usullerden bahsettim... Yerinde olsam, hiç bakmam o usulleri tatbik ederim. Fakat o, bir riskle karşı karşıya bulunuyor. İşte ben buraya ona göz kulak olabilmek için geldim. Bu işi yapmak için iki kişiyiz şimdi... Haydi bakalım, beni ona götürün artık!»

Hemen yola düzüldüler. Pigeon'un hazinesi, ne biçim bir şeydi? Sonra Pazar Güvercini'nin düşmanı kim olabilirdi?.

Diğer taraftan, Bingo'nun karşısına yepyeni bir problem dikildi: Genç adam, Baby'nin annesini uyan-

dırmadan Rinaldo'yu eve nasıl sokabilecekti? İnşallah bir aksilik çıkmazdı!

Bingo, ev sâhibesinin kapısını işâret etti ve, «Aman yavaş yürüyün, ses çıkarmamaya dikkat edin!» diyerek ikazda bulundu.

Rinaldo, «Ycksa... yoksa onun düşmanları orada mı oturuyor?» diye dişlerini gıcırdatarak sordu.

— «Yo, yo, onunkiler değil ama, benimkiler orada oturuyor!»

Bingo, Rinaldo'nun uyumakta olan Pigeon'a bir göz atıp ertesi gün görüşmek üzere çıkıp gideceğini sanıyordu. Ama Mister Pigeon uyumuyordu. Handsome'un yardımıyla bir şeyler pişirmekle meşguldü. Başını çevirerek, «Ne yapalım,» dedi, «karnınızın açılmış olduğunu düşünerek bir şey pişirmeye çalışıyorduk... A, a, kimi görüyorum karşımda? Vay canına!»

Rinaldo, «Merhaba, amigo!» diye bağırdı.

Gürültü patırdı yapmamaları için, Bingo yalvarıp durdu. Hemen sofranın başına geçtiler. Bingo'yla Rinaldo'nun gelmesi üzerine, Mister Pigeon bir şişe şarap daha aldırıldı. Tabağındaki yemeği bir ekmek parçasıyla sıyıran Bingo, Rinaldo'yu usulca yolcu etmeyi, sonra da istirahate çekilmeyi düşünüyordu.

Vatansever şâir o sırada Mister Pigeon'a bakarak, «Dostum...» dedi. Sonra Bingo'yle Handsome'a dönerek, «Pardon, dostlarım!» diye düzeltti. «İçirnizden birinin hayâtı tehlikede... Ve ben hayâtım pahasına da olsa onu gece gündüz koruyacağım!»

Bingo, «Bravo, bravo!» derken, Handsome da Rinaldo'nun sözlerini sessizce alkışladı.

Vatansever şâir, «Ben Rinaldo Juan Pablo Simon Bolivar Tinaja, her türlü tehlike ortadan kayboluncaya

kadar burada kalmaya karar verdim!» diyerek sözlerini bitirdi.

Handsome ve Bingo, birbirlerinin yüzüne bakılar.

YİRMİBİR

Sabah postasının getirdiği hâsılat da dâhil olmak üzere, yanlarında üç dolâr, dört sent gibi az bir para kalıyordu.

Handsome, «Rinaldo da parasız...» diye söylendi. «Bir dosta bira ısmarlayacağım diye, dün akşam bütün parasını harcadı. Elimizde son olarak çektiğimiz resimleri postalayacak para var... Bu arada filmimiz kalmadı. Çalışmayacak olursak, para da gelmeyecek demektir. Elimizdeki makineyi de rehine verecek olursak, o zaman hapı yuttuk!»

Bingo, içini çekti ve Handsome'a bir dolârlık banknot uzattı.

— «Tıraşı kes de, git film al! Öğleden sonra bir iki kutu film daha almanın çârelerini araştırırız. Paramız olursa tabîî...»

— «İnşallah olur. Ama birâder, Rinaldo da öyle yiyor ki!»

Bingo, «Onu kovamayız.» dedi. «Ne de olsa Mister Pigeon'un dostu. Sonra adam ona göz kulak olma işinde bize yardım edecek.»

Hafifçe gerinen Handsome, «Biliyor musun, Bingo,» diye konuştu. «Bu çocuk benim hoşuma gitmeye başladı. Bir yatağımız daha olsaydı, bir şeyler düşündük.»

— «Haydi haydi, şikâyetçi olma! Kanepe gerçi kısadır ama, orta yere yattığın takdirde, yere düşmezsin!»

Saat ikide, Leonora Fenneyth'le buluşacaklardı. Bir-

kaç gün içinde de, dünyâ kadar paranın sâhibi olacaklardı. Ama şimdi birkaç dolârları bulunmadığı için yakınıyorlardı...

Handsome, «Mister Pigeon, öğle yemeği için börek hazırlıyor.» dedi. «Rinaldo da yatakları düzeltecekmiş...»

— «Sen ne dersen de ama, Handsome, biz yine de şanslı herifleriz... Kaçırdığımız adam, mükemmel bir ahçı çıkıyor... Onun dostu ise, ev işi biliyor...»

Paketin içinde, birkaç buruşmuş sigara vardı. Bingo sigaralardan birini dostuna verdi. Handsome da sigarayı yemekten sonra içmek üzere, ceketinin cebine koydu.

Bingo, «Bilmiyorum ama,» dedi, «köşedeki tütüncü bize belki ödünç sigara verir... Hele Leonara bize bir avans uçlanırsa, o zaman işimiz iş demektir.»

Handsome, «Tabiî, tabiî...» diye mukabelede bulundu. «Kadın bize şöyle bir onbeş dolârcık verse, öteki makineyi rehinden kurtarırız...»

— «Ne? Ne dedin? Onbeş dolâr mı dedin? Ulan, deli misin sen be? Onbeş dolâr da neymiş? Ben en azından iki bin dolâr umuyorum.»

Handsome, «Eerî de amma açgözlüsün be!» diye homurdandı. «On, onbeş dolâr şimdilik işimizi görür... Versin de, o kadar versin, râzı ol buna!»

Bingo'nun, Mister Pigeon'un ceketinde duran dolgunca cüzdana doğru baktığını gördü.

Bingo, daha fazla dayanamadı. «Ben cüzdana bir göz atacağım.» dedi. «Kaçırılan bir adamın üstünü başını aramakta bir mahzur olmamalıdır.»

Handsome, arkadaşının omuzunun üzerinden baktı. Cüzdanın içi on dolârlık banknotlarla doluydu.

— «Ama Bingo, bizim böyle bir şey yapmaya hakkımız yok!»

— «Evet, ben de öyle derim ama, ne yaparsın ki bunu yapmak zorundayız. Öyle yapmasak bile, ondan yemek parasıyla pansiyon ücreti talep edebiliriz...»

Handsome, «Ama... ama bu da doğru bir şey olmaz!» diye itirâzı bastırdı.

— «Haklısın, haklısın... Adam kaçırın kimseler, alakoyma süresi içinde kaçırılanı doyurup yatırmak zorundadırlar... Anlaşıldı, bize yine resim çekme işi düşüyor.»

Bingo, Mister Pigeon'un cüzdanını aldığı yere koydu. Tam o sırada yere bir şey düştü. Bu, bir genç kıza âit hafifçe sararmış bir fotoğraftı. Resmin arkasına Mister Pigeon'un eli, SEVGİLİ HAZİNE kelimelerini yazmıştı.

Bingo içini çekerek, «Vay canına!» dedi. «Hazine, bir genç kızmış meğer.»

Resmi ışığa tuttu. Genç kız ince yapılı olup, fevkalâde güzeldi. Sapsarı saçları, iri, fakat hüzünlü gözleri vardı. Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme görölüyordu. Üzerindeki elbise, çok eski zamana âit modası geçmiş bir şeydi.

Handsome, «Vay canına be!» diye hayretini belirtti. «Ulan bu, Mister Penneyth'in karısı be! Yedi sene evvel Ekimin 22. günü evlendiği zaman, resmi gazetelerde çıkmıştı... Kadın bundan bir yıl önce de kendini pencereden aşağı atmıştı...»

Bingo, «Evet, evet, ben de hatırlıyorum,» dedi, «Miss Penneyth'in evlendiğini, beş altı yıl sonra da intihar ettiğini gazetelerde okumuştum... Mister Pigeon'un hazinesi o imiş meğer! Biri bu hazineyi ondan çalmış, sonra da yoketmiş... (Resmi cüzdanın içine koydu.) Haydi, yemek yiyelim!»

Mister Pigeon'un pişirdiği böreklerle diyecek yoktu. Gerçi evde tek bir yumurta bile bulunmuyordu ama,

Mister Pigeon artık peynirleri kullanmak suretiyle yine de şaheser bir şey hazırlamıştı.

Pazar Güvercini, Siyam'a yaptığı seyahate âit hâtıralarını nakletti. Rinaldo da La Paz şehrinin kadınlardan bahsetti. Handsome, eski mesleğine âit neş'eli hâdiseleri anlattı. Bingo'ya gelince; o da onlardan geri kalmak istemedi ve Herman Amca'sının ballandıra ballandıra hikâye ettiği içki yasağı devrini canlandırdı. Atmosfer o kadar samimî bir havaya büründü, o kadar neş'eli oldu ki, Bingo cebindeki zavallı dolârcıkları da, Mister Pigeon'nun hazinesini de Leonara Penneyth'i de unutuverdi...

Tam o sırada, kapıya vuruldu. Bingo, karakteristik darbelerden kapıyı tıkırdatanın Baby olduğunu derhal anladı. Kaybolması için Rinaldo'ya bir işâret çaktı. Ama vatansever şâir onun ne demek istediğini anlamazlıktan geldi ve bıçağını çıkararak kapıya doğruldu.

Bingo, «Hayır, hayır...» diye araya girdi. «Buna lûzum yok... Bir tarafa gizlenin kâfi!»

Rinaldo etrâfına bakınırken, bir ses, «Hey! Benim yahu!» diye bağırdı.

Rinaldo'nun tepesi atmıştı. «Demek bir kadın bu... Ne yâni, ben bir kadından mı korkacağım?»

— «Ama dostum, bizi anlamaya çalışın, lûtfen! Kaybolun, hemen kaybolun!»

Baby, «Girebilir miyim?» dedi. Sonra kapıyı açıp içeri daldı.

Plili mâvi eteği ve sırtındaki kırmızı blûzuyle bir kat daha güzelleşmişti. Saçlarını bir kordelâ ile tutturmuştu.

Rinaldo, «Selâmlarım sizi, Senorita!» dedi.

Genç kız, «A, a, bu da kim?» diye geri çekilerek konuştu.

Bingo, «Mister Pigeon'un sevgili bir dostu!» dedi.

«Bize yemeğe gelmişti. Takdim edeyim, Mister Rinaldo...»

Bolivyalı şâir, hafifçe eğildi, «Adım Rinaldo Juan Pablo Simon Bolivar Tinaja'dır.» diye kendini tanıttı.

Bingo ise, «Bu hanım da Baby... Pardon, Mis Harrigan.» diye yarıda kalan konuşmasını bitirdi. «O da Mister Pigeon'un dostudur...»

Şâir, o sırada genç kızın elini öpüyordu.

Mister Pigeon, «Evet, bu hanım kız da benim sevgili dostlarımdan biri.» diye gülümseyerek mırıldandı. «Kendisini çok seviyorum. Bilmediği oyun yok hemen hemen...»

Rinaldo, Baby'ye yarı İspanyolca, yarı İngilizce bir şeyler anlatırken, Bingo'yle Handsome yan odaya geçerek giyindiler. Bingo, bu arada fotoğraf makinesinin kayışını parlatmayı unutmamıştı.

Salona dönerek, «Bizi mâzur görürsünüz her halde...» dedi. «Dışarda işimiz var. Ama geç kalmayız, hemen döneriz...»

Lâkin onun sözlerini duyan olmadı. Çünkü sallanan koltuğunda oturan Mister Pigeon bir şeyler okuyor, bulashık işinde Baby'ye yardım eden Rinaldo, ona İspanyolca bir iki kelime öğretmeye çalışıyordu.

Central Park'a gittikleri zaman, Bingo, «Amma da adam be!» diye öfkeli öfkeli konuştu. «Yatağımızda yatıyor, yemeğimizi yiyor, sonra da utanmadan senin nişanlıya kur yapıyor!»

Handsome, «Ne münâsebet yahu, ne münâsebet!» dedi. «Kız neden benim nişanlım oluyormuş? Aslına bakan olursan, onun gözü sende!»

Bingo, «Okey, okey!» diye sert bir tonla konuştu. «Haydi senin dediğin olsun, bundan böyle ondan Nişanlımız! diye bahsedelim! (Bir an durdu.) Sen Mister

Penneyth'in karısı hakkında başka şeyler biliyor musun, onu söyle bana!»

— «Bilmez olur muyum, elbette biliyorum... İntiharıyla alâkalı haberler bütün gazetelerde görüldü. Kadın şeyde... dur bakayım neresiydi o, tamam, tamam, hatırladım, Çin'in Wan-Hsien şehrinde doğmuş... Anne-siyle babası, misyonermiş. Onların ölümünden sonra, haydutlar tarafından kaçırılmış. Ama biri onu kurtarmaya muvaffak olmuş ve kendisini Amerika'ya getirmiş...»

Bingo, bir turist gurubunu Handsome'a gösterdi, resimler çekildikten sonra da fişleri dağıttı.

— «Güzel... Güzel! Peki Handsome, onu kurtaran erkeğin kim olduğunu da biliyor musun sen?»

Handsome, «Biliyorum tabii...» diye cevap verdi. «Onu haydutların elinden Mister Pigeon kurtarmış.»

Yeniden birkaç fotoğraf çektiler.

Bingo, «Peki, sen bunu bana daha önce niçin söylemedin?» diye sordu.

— «Senin bu meseleyle alâkalanacağını nereden bileyim. O kadar mühim miydi yâni?»

Bingo, bir şey söylemedi. Yol boyunca, birkaç kişinin eline de fiş tutuşturdular. Elli-Yedinci Cadde'ye çıktıklarında, makinede çekilmedik film kalmamıştı.

Bingo, Mister Pigeon'un Hazinesinin, Çinli haydutların elinden kurtarılan genç kız olduğunu anlayıverdi. Demek kız bir süre sonra Harkness Penneyth'le evlenmiş, bir yıl önce de oturduğu yerin penceresinden kendini atmak suretiyle intihar etmişti.

Handsome, «İşte geldik!» diye birden mırıldandı. «Leonara Penneyth, şu evde oturuyor.»

Biraz sonra üzerinde LEONARA PENNEYTH, DAHİLİ DEKORASYON İŞLERİ yazılı bir kapının önünde, durdular. Bir genç kadın, onları gayet güzel döşenmiş

bir salona aldı. «Mis Penneyth, sizi evinde kabul edecektir, efendim!» dedi. Hususî bir asansöre binip bir kat çıktılar. Nihâyet dört bir tarafı aynalı lüks bir salonda bulunuyorlardı. Bir kadın o sırada, «Seni utanmaz seni, bir daha kapıların dibinde durup şunun bunun konuşmasını dinlediğini görürsem, hiç bakmam seni şu ellerimle boğarım!» diyordu. Sonra bir tokat sesi duyuldu. Perde aralandı ve sırtı onlara dönük olan bir kadın görüldü.

Perdeyi düzelterek, «Ben Leonara Penneyth'im.» dedi. «Yalnız çok işim var, ricâ etsem de hemen sadede gelseniz... Söyleyin bakalım, ne kadar istiyorsunuz?»

Mâdenî halkalar birleşmiş, perde kapanmıştı. Kadın onlara doğru döndü. Bingo ağzını açmış, kendisinin Lambert olduğunu söylemeye hazırlanmıştı. Fakat şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemedi.

Çünkü Leonara Penneyth, Sarışın kadın'dan başkası değildi.

YİRMİİKİ

Bingo, «Bakın siz şu işe!» diye hayretini belirtti. «Ne tesâdüf bu böyle?»

Kadın da, «Siz ha! Yine siz!» diye bağırdı.

Handsome, «Hey, Bingo,» dedi, «tanıyor musun sen bu hanımı?»

— «Evet, bizi birbirimize takdim eden olmadığı halde, yine de tanışıyoruz... İşte bu hanım, beni Art Frank'ın cesedini Marty Bucholtz'un kapısı önüne koymaya zorlayan kimsedir!»

Bingo, kadının kendisine vurmaya kalkışacağını sandı. Ama kadında öyle bir teşebbüs göremedi.

— «Rica ederim, sâkin olun, Mis Penneyth! Bilmi-

yorum ama, size belki de Misis Penneyth demem gerekiyor...»

Kadın, «Misis Penneyth değil... Misis Fuller... Misis Fenley Gibbs Fuller, lûtfen!» diye düzeltti.

— «Ooo, çok güzel bir isim doğrusu! Söylesene, Handsome, bu hanımla Mister Penneyth'in arasındaki akrabalığın derecesi nedir acaba? Onun karısı mı, kızı mı, yoksa... yoksa annesi mi?»

Handsome, «Hayır, hiçbiri değil... Kızkardeşidir.» diye cevap verdi. «Bu hanım altı sene evvel Saint-Barthelemy kasabasında, denizin Florida'da çok kabardığı gün Fuller'le evlenmişti... Tarihi de 2 Eylûl... O deniz kabarması felâketinde, en azından üçyüz kişi can vermişti... Fuller, bir sosyete adamıydı... Resimleri o günkü gazetelerde çıkmıştı. Ama son baskıda çıkmadı. Zira son baskı, sâdece deniz kabarması fâciasına tahsis edilmişti...»

Sarışın kadın, Handsome'un sözleri karşısında ne diyeceğini bilemedi. Hayretti doğrusu! Yıllar önce cereyan etmiş vak'aları, bu adam nasıl hatırlıyabiliyordu? Eingo, eline geçirdiği mâdeni bir sandalyeyi altına çekti. Kristal bir kapta duran sigaralardan bir tâne aldı. Sigarayı yaktıktan sonra, «Müsaadenizle!» dedi. Sonra da konuşmasına devâm etmesi için arkadaşına bir işâret çaktı.

Handsome, «NEWS muhâbirlerinden Mike Mallory'nin bana dediğine göre bu Fuller kokozun biri olup iflâs etmek üzereymiş...» dedi. «Bu evlenmede tek kazançlı çıkan kimse, Fuller'di. Neden dersen, adamın ilk evliliğinden iki çocuk kalmıştı üzerine... Yakınları tarafından Dottie denilen Daphné, bu yıl 24 Ocak'ta Swan Kulüp idârecilerince kapı dışarı edildi. Âile hakkında bildiklerim, bundan ibârettir!»

Leonara Penneyth, «Artık yeter her halde...» diye

söylendi. «Anlamıyor musunuz, işim var diyorum size. Kısa kesin, benden ne istediğinizi söyleyin!»

Bingo, «Pekalâ!» dedi. «Ödenecek sigorta tazminatından ikiyüz elli bin dolâr istiyoruz! Mamafih, pek acelemiz yok, şimdilik şöyle hâtırı sayılır bir avans verirseniz, isimizi görür...»

Kadının kılı kıpırdamadı. Sâdece, «Siz neden bahsediyorsunuz Allahaskına?» diye sordu.

— «Neden bahsettiğimiz meydanda. Bize şunu söyleyin önce, siz Mister Penneyth'in tek vârisi misiniz, değil misiniz?»

— «Öyleyim. yahut değilim, bu sizi neden alâkadar ediyor?»

— «Neden mi? Çünkü Mister Pigeon bizim evde bulunuyor. Mukavele gereğince yedi yılın sonunda ölmüş olduğu kabul edilinceye kadar, biz onu mahpus tutmaya kararlıyız. Pek tabîî, Mister Penneyth'in vârisleri sigorta tazminatının yarısını, yâni ikiyüz elli bin dolârı bize vereceklerini kabul ederlerse yapacağız. bunu... Siz şâyet teklifimizi reddedecek olursanız, Mister Pigeon sigorta şirketine götürülecek... O zaman herkes avucunu yalayacak...»

Leonara Penneyth, «Bakıyorum bu işe profesyoneller değil de, iki amatör burnunu sokuyor...» diye alaycı bir edâ ile konuştu.

Bingo, «Biz iki amatör olabiliriz...» dedi. «Bununla berâber, Mister Pigeon'u bulmaya muvaffak olduk.»

Kadın, «Fakat paranın yarısı da büyük bir meblâğ, biliyor musunuz?» diye söylendi.

Bingo, «Evet, ben de öyle düşünüyorum.» dedi. «Ama ne yapalım, bizim bu paraya ihtiyâcımız var. Mamafih, niyetimizin ne kadar ciddî olduğunu anlayabilmeniz için, şimdilik bize ikibin beşyüz dolâr vermeniz kâfidir.»

Leonara Penneyth, «Başka? Daha başka?» diye alaycı bir tonla sordu.

Ayağa kalkan Bingo, kapıya doğru yürüdü. «Pekalâ, Hanımefendi!» dedi. «Bu koca şehirde güvercinleri seven başka kimseler de var.»

Kadın, «Bir dakika, bir dakika!» diye bağırdı. «Mister Pigeon'un evinizde olduğunu ben nereden bileyim? Şimdiden söylemeliyim, ben sizin sözlerinize pek bel bağlamıyorum!»

Bingo, kısa bir süre düşündü. Sonunda, «Olabilir... Olabilir.» dedi. «Ama size bize bir avans vermeyi kabul ettiğiniz takdirde, biz de size Mister Pigeon'u gösteririz.»

— «Pekalâ! Ama ben istediğiniz parayı yarından önce veremeyeceğim. Yarın akşam buluşalım, o zaman siz beni onun yanına götürürsünüz! Oldu mu?»

— «Oldu... Sizinle burada mı buluşacağız?»

Kadın, «Hayır, Harkness'in evinde.» diye teklif etti.

— «Yo, yo, orası olmaz.»

— «O halde evimde buluşuruz... Öyle sanıyorum ki, yolu kolayca bulacaksınız. Sizi dokuzda bekleyeceğim.»

Koridordan doğru gelen bir feryat üzerine, Bingo kapıyı açıp dışarı çıktı. Onbeş yaşlarında bir çocukla, ondan üç dört yaş büyük yüzü makyajlı bir genç kız, saçsaça başbaşa boğuşuyorlardı. Leonara Penneyth, kıza bir tokat aşketti, çocuğu da bir tarafa itti. Sonra da, «Yeter, yeter!» diye gürledi.

Genç kız, «Bu, Mike'ın mektuplarını benden tırtıklamış...» diye şikâyetinde bulundu. «Geçen haftaki cep harçlığımı kendisine vermediğim takdirde, mektupları John'a vermekle tehdit ediyor beni.»

Leonara Penneyth, çocuğa doğru ilerledi. Çocuk, «Hayır, hayır,» diye bağırdı, «vuramazsınız bana! Vu-

racak olursanız, ben de hakkınızda bildiklerimi anlatırım.»

Çocuk, tehdidi Bingo'ya bakarak savurmuştu. Genç kız, «Bana kalırsa, onu memnun etmek zorundayız, Leonara!» dedi. «Ben ondan korkuyorum. Bir skandal çıkarması işden bile değildir.»

Leonara, Bingo'yla Handsome'u içeri alan genç kadını çağırıp çocuklara para vermesini emretti. Sonra Bingo'ya doğru dönerek, «Konuşmamız yarıda kaldı.» dedi. «Bunu mâzur görün, lûtfen!»

Bingo, «Rica ederim, rica ederim!» diye nâzik bir şekilde konuştu.

Anlaşılan, Handsome'un bahsettiği Dottie Fuller'le erkek kardeşi, biraz önce görülen çocuklardı.

Handsome, «Hadlerini neden bildirmiyorsunuz bu çocuklara, Hanımefendi?» diye sordu.

— «Ne yapayım, hadlerini nasıl bidireyim, bunlar benim çocuklarım değil ki...»

O sırada kapı açıldı ve orta yaşlı, ince yapılı, saçları hafifçe ağarmış olan bir adam içeri girdi. Üzerinde bir tenis kıyafeti vardı.

Yavaşça, «Oh, sevgilim, konuşmanı kestiğim için özür dilerim! Çekimi hazırlamış mıydın?» diye sordu.

Leonara Penneyth, «Madge bu işle meşgul olacak.» cevabını verdi. Sonra Bingo'yla Handsome'a bakarak, «Takdim edeyim,» dedi, «kocam Fenley Gibbs Fuller.»

Adam, «Memnun oldum, efendim!» diye mırıldandı. «Beyler müşteri olsa gerek?»

— «Asıl ben onların müşterisiyim! Ama bu benim işim. Seni alâkadar etmez.»

— «Öyle olsun canım, öyle olsun! (Kapıyı açacağı sırada, birden durdu.) Biri Freddie'yi dövmüş galiba... Söylemedi deme, bu, bir daha tekrarlanmamalı!»

Leonara Penneyth asansörün sesini bir süre dinle-

di. Nihâyet, «İşte benim âile hayâtım!» dedi. Sonra Bingo'ya doğru dönerek, «Evet, dediğimiz gibi yaparsınız.» diye ekledi. «Yarın, dokuzda gelin! Sözünüzü tuttuğunuz takdirde, size parayı vereceğim. Şimdi, çekin arabanızı bakalım!»

Yazıhâneden dışarı çıkacakları sırada, iki ahbap, Fenley Gibbs Fuller'in genç sekretere, «Bana bak, yüz dolâr fazla yaz! Yarısını sana veririm... Bizimki hesapları hiçbir zaman kontrol etmez.» dediğini duydular.

Handsome'la Bingo oradan uzaklaştılar. Parka vardıkları zaman, Handsome, «eğer kadın bu parayı bize yarın akşam verirse, ikinci makineyi rehinden kurtardık demektir...» diyerek sessizliği bozdu.

— «Evet, o zaman da Mister Pigeon, Rinaldo ve Baby için bir yemek verir, bunu kutlarız!»

Bingo öyle demişti ama, o da ellerine bir para geçeceğine inanmıyordu. Handsome, «Zavallı kadın!» diye mırıldandı. Bingo, bir şey söylemedi. Fakat o da aynı şeyi düşünüyordu. Bununla berâber, sarışın kadın mesleğinin ehli olsa gerekti. O kadar lüks bir hayat sürdürüne göre, böyleydi bu. Lâkin çekilmez iki piciyle birlikte kadın ne diye Fenley Gibbs Fuller gibi bir adamı koca olarak seçmişti, işte Bingo buna bir türlü akıl erdiremiyordu. Kim bilir onu vaktiyle sevmiş ve ona âşık olmuştu belki de... Karısından para sızdıran böyle bir erkek, boynuna bir taş bağlanmak suretiyle nehre atıl- sa yeriye hani!

Handsome, «Erkek kardeşi de kadına mı benziyordu acaba?» diye söylendi.

Bingo, birden durdu. İlk defâ tanıştıkları zaman, Bingo kadının erkek kardeşinden kötü bir dille bahsettiğini hatırladı. Evet, pek de sağlam bir ayakkabı olmayan bu erkek kardeş, Mister Pigeonun hazinesini elinden almış ve onunla evlenmişti. Yo, yo, bu kadarı faz-

laydı artık... Ertesi akşam Bingo avansı alacak, sonra da Mister Pigeon'la Leonara Penneyth'i birbirile tanıştıracaktı.

Boğucu sıcak, daha da şiddetlenmişti. Evlerine vardıklarında, Bingo ter içinde kalmıştı. Ama hele içeri girsinler, serinlemenin çârelerini bulurlardı elbette! Bir klâkson sesi, onu düşüncelerinden sıyırdı. Dönüp baktı. Üzeri tenteli gri arabasının direksiyonu başında bulunan June Logan, ona yaklaşmasını işâret ediyordu. Bingo, arabanın yanına sokuldu.

— «Ooo, merhaba!» dedi. «Bir arzunuz mu vardı?»

June Logan, «İkiniz de binin!» diye emretti. Sesinde ümitsizlik ifâde eden bir ton vardı. «Sizinle muhakkak görüşmeliyim...»

YİRMİÜÇ

Araba Riversicle Drive'ye doğru hızla ilerlemeye başladı. June Logan, «Ne olur bu şehri terkedin!» diye yalvarır gibi konuştu. «Allahaşkına gidin buradan!»

Bingo, «Peki ama neden?» diye sordu. «Biz burada çok iyiyiz. Sonra yapılacak bir sürü işimiz var. Hem de oldukça mühim işler...»

Genç kadın, «Ahmaklar! Budalalar!» diye dişlerinin arasından mırıldandı. «Ben de ahmağım, ben de budalayım... Niçin mi? Çünkü sizin gibilerin hayâtını kurtarmaya çalışıyorum. Niçin yapıyorum bunu acaba? Niçin olacak, aptallığımdan...»

Bingo, «Rica ederim, rica ederim, niçin aptal olasınız?» diye sordu.

June Logan, ona kaçamak bir bakış fırlattı. Yüzü sararmıştı. Saçları dağınık, yüzü makyajsızdı. Bununla berâber, yine de seyredilmeye değerdi.

Bir mırıldanma hâlinde, «Kim bilir, ben bu işi sizi sevimli bulduğum için yapıyorum belki...» dedi.

— «Olabilir. Biliyor musunuz, biz de size aynı hislerle bağlıyız. Ama tavsiyenizi dinlememiz için yeterli bir sebep mi bu ki?»

Arabasını küçük bir sokağın köşesine çeken kadın, bir sigara yaktı. Sonra, «Söyler misiniz bana,» dedi, «sizin ulaşmak istediğiniz gaye nedir?»

Bingo, «Ne olacak, zenginlik!» diye tereddüt etmeden cevap verdi.

— «Demek öyle? O halde servetinizi kendilerine bırakacağınız vârisleri şimdiden aramaya başlayın!»

Bingo, «Ne o, güzel kız, bu sözlerle bizi korkutacağınızı mı sanıyorsunuz yoksa?» diye çıkış yaptı.

— «Yo, yo, gayet iyi biliyorum, ki, ikinizde de korkacak göz yok... Fakat Marty Bucholtz da kimseden korkmuyordu. Bununla berâber, başına geleni biliyorsunuz.»

Genç kadın, Bingo'ya katlanmış bir gazete uzattı. Sağlam bir alibi gösteren adam aynı sabah serbest bırakılmış ve polis Art Frank'ın katilini yeniden aramaya başlamıştı. Marty Bucholtz, işin içinden sıyrılmış mıydı sanki? Ne gezer... Evine gitmek üzere bir taksiden indiği sırada, önüne çıkıveren bir otomobil ânî olarak durmuş ve arabada bulunan biri onun beynine bir kurşun yerleştirmişti.

Bingo, «Olur şey değil!» diye söylenmekten kendini alamadı.

Gazeteyi eline alıp tetkik eden Handsome, «Resim pek iyi çekilmemiş.» dedi. «Ben olsam başka türlü hareket eder ve daha parlak bir netice elde etmeye çalışırdım!»

Genç kadın, «Görüyorsunuz işte, Bingo Riggs,» de-

di, «siz hiçbir şeyden çekinmeyen insanlara kafa tutuyorsunuz!»

— «Aslına bakacak olursanız, ben de hiçbir şeyden çekinmem... Neyse, bunu geçelim. Kim öldürmüş olabilir adamı?»

— «Bilmiyorum. Ama onu kirâlayan kimseyi biliyorum. İşte o kimse, sizin mektubu elinde tutuyor. Sizden önce bir başkasını al aşağı etmek zorundaydı... Yâni etekleri tutuşmuştu. Aksi takdirde, şimdiye kadar sizi de ziyâret ederdi.»

Bingo, «Bizim mektup onun eline nasıl geçti acaba?» diye sâkin bir tarzda sordu.

— «Art Frank'la Marty Bucholtz, Harkness Penneyth'in evini gözlüyorlardı. Mektubu patronlarına veren onlardır işte!»

— «Haa, anlıyorum, adamlardan biri bizim mektubu aldı sonra da telefona sarılarak bizi oraya çağır-
dı.»

June Logan, «Hayır, öyle olmadı...» diye konuştu.

— «Ya nasıl oldu? Kim aldı mektubu?»

— «Canım kim alırsa alsın, ne ehemmiyeti var bunun? Mektubunuz onda bulunuyor ve o şimdi Mister Pigeon'un peşinde! Bütün bunlara sebep de, o beşyüz bin dolâr! Katil, her ne pahasına olursa olsun, bu parayı almak istiyor.»

— «Her kim ise, aptalın, budalanın biriymiş bu! Biz de bu paranın peşindeyiz ama, hepsini değil, yarısını istiyoruz!»

June, «Ama adam paranın hepsini alamayacaktı ki...» dedi. «Paydan başkalarının da hakkı vardı. Marty, katilin kim olduğunu Leonara Penneyth'e söylemek istedi. Ama neticenin ne olduğunu gördünüz.»

Bingo, «Vallahi bilmem,» diye mırıldandı, «O da, Leonara Penneyth de bu paranın bir sentine bile el sü-

remez... Pek tabîî, Mister Pigeon'un ortaya çıkması şartıyla... Onlar istediklerini yapsınlar, koz bizde bulunuyor...»

Genç kadın, biraz sonra Güney tarafına yöneldi.

— «Biraz önce söyledim, yine de söylüyorum, siz birer ahmaksınız! Cenâze merâsiminizde hazır bulunmayacağım!»

— «Lâtifeyi bırakın şimdi, rica ederim! Bırakın da, mektubumuzun kimde bulunduğunu söyleyin bize! Adresini bildirin!»

— «Nedenmiş o?»

— «Çünkü biz onu ziyâret etmek istiyoruz. Mektubu muhakkak almamız lâzım...»

Genç kadın, bir süre konuşmadı. Sonra Bingo'ya göz ucuyla bakarak, «Pekalâ arzu ettiğiniz bilgiyi veriyorum...» diye istemeye istemeye konuştu. Adamın adı... «Steve Stone'dur SWAN KULÜBÜ'nden başka birkaç kulüp daha işletir... Yazıhânesi, kulübün üstündedir. Kendisini orada her akşam bulabilirsiniz. Artık ne hâliniz varsa görün, bu beni alâkadar etmez!»

Bingo, «Bilgiler için teşekkür ederiz.» dedi.

June Logan arabayı Doksan-Altıncı Sokağa doğru sürdü, Amsterdam Caddesine çıktı ve yine Güney yolunu tuttu.

— «Stone'un yazıhânesinden dışarıya hiçbir ses ve gürültü sızmaz. Görülmesine imkân olmayan bir deliğin arkasında, her zaman bir muhâfız bulunur. Arka merdivenin dibinde de devamlı olarak bir araba durur.»

Bingo, «Teşekkür ederim, teşekkür ederim,» dedi, «oradan nakledilecek ceset, ne benim cesedim, ne de ortağımınki olacaktır!»

Bingo, kendinden emin bulunmaktaydı. Mister Steve yazıhânesini istediği gibi sessiz tutsun, binânın arka tarafında gizli bir merdiven bulundurup kapısının ö-

nünde bir muhâfız bekletsin, bu, Mister Pigeon'un Bingo tarafından muhâfaza edilmesine mâni olamazdı!

— «Söylesene bana, sevgilim, senin ulaşmak isteğin gaye nedir?»

Genç kadın, «Ne olacak, ben de sizin gibi zengin olmak istiyorum!» diye cevap verdi.

Bingo, «Peki, sen zengin olacağından emîn misin?» diye genç kadının gözlerinin içine bakarak konuştu.

Handsome, «Bingo, Bingo, rica ederim, yeniden münakasaya başlamayalım!» diye müdâhale etti.

Bingo, «Yok canım, öyle bir niyetim yok.» dedi. Sonra June Logan'a doğru döndü ve: «Demek sen de zengin o'mak istiyorsun, öyle mi?» diye sordu. «Peki, ne yapacaksın bu parayla? Kendine vizon kürkler, elmaslı mücevherler mi alacaksın? Bütün bunlar, karşılaşılabilecek risklere değer mi sanki?»

— «Değer mi, değmez mi, orasını bilemem... Ama ben bir ev almak istiyorum. Şöyle Rock Island taraflarında sirin bir ev.»

Bingo, genç kadının gözlerinin buğulanmış olduğunu gördü. Omuzlarını silkerek, «Pekalâ öyleyse...» dedi. «Herkesin zevki ayrıdır.»

— «Ne yapayım, ben orada doğmuşum, Annem, şunun bunun evlerine gider, yemek pişirirdi. Temizlik işlerine de baktığı olurdu. Mektebe başladığım zaman, bana başka çocukların giydiği elbiseleri veriyorlardı. Pek tabii, hiçbiri vücuduma uymuyordu... Ben bilhassa annemin sırasında haftalarca çalıştığı evi satın almak istiyorum. Orada tek başıma yaşayacak, kimselerle de görüşmeyeceğim. Evlenmeyi ise hiç düşünmeyeceğim.»

Bingo, «Ama biliyor musun, güzelim, senin gibi bir mahlûkun böyle bir karara varması, çok acı!» diye samimî bir edâ ile mırıldandı. «Mamafih, ben yine de iyi şanslar dilerim senin için!»

Gidecekleri yere vardılar. İki arkadaş arabadan incekleri sırada, genç kadın, «Tekrar yalvarıyorum,» dedi, henüz vakit varken terkedin bu şehri! Başınıza bir hal gelirse, çok üzülürüm...»

Bingo, «İçiniz rahat etsin, biz her hangi bir tehlikeyle karşı karşıya değiliz!» diye soğuk bir tavır takınarak konuştu. «Haa, unuttuyordum az daha, otomobil gezintisi için teşekkürler!»

June Logan onlara bir süre baktı, sonra da gaza basıp oradan uzaklaştı.

Bingo ve Handsome, holde Baby'nin annesiyle karşılaştılar. Kadın, «Merhaba, Mister Riggs!» dedi. «Bir iki dakika oluyor, biri sizi aramıştı. Sizi odanızda bekleyeceğini söyledi. Gûya tanışıyormuşsunuz...»

Kadın belki kirâdan bahsedecekti ama, Bingo birinci katın sofasına çıkmıştı bile. Orada durdu ve: «Evet, evet, meselenin ne olduğunu biliyorum!» diye bağırdı.

Son iki katı da hızla tırmandı. Handsome, iki basamak geriden onu tâkip ediyordu. Bingo, kapıyı birden açtı.

İlk bakışta, yerde yatan adamın cansız olduğunu sandı. Fakat ufak tefek cılız bir adam olan yabancı, sâdece korkuya kapılmıştı. Cansız gibi görünmesine o korku sebep olmuştu. Mamafih, korkmakta haklıydı: Çünkü bıçağını çekmiş olan Rinaldo, onun yanı başında duruyordu.

Baby elinde bir tentürdiyot şişesi, Mister Pigeon'un parmaklarını tedavi etmekle meşguldü.

— «Ne olur, biraz metin olun.»

Bingo'yla Handsome içeri girip kapıyı hızla kapattınca, yabancı adam başını çevirerek onlara baktı.

Rinaldo, «İşte bu adam, dostumuzu kaçırmak isti-

yordu...» dedi. «Yanında bir de tabanca vardı. Ama silâhını aldık.»

Baby, «Zavallı Mister Pigeon da elinden yaralandı.» diye izahat verdi.

Bolivyalı şâir, «Onu siz gelinceye kadar tutmak zorunda kaldım, Bingo!» dedi. «Öldürebilir miyim herifi şimdi?»

Bingo, «Yo, yo, öyle şey olur mu hiç?» dedi. «Ona kendisinden farklı insanlar olduğumuzu göstereceğiz...»

Ayakkabısının ucuyla adamı itti. Sonra, «Kalk bakalım!» diye gürledi. «Seni buraya Stone gönderdi, değil mi?»

Adam, başıyla doğrulayıcı bir işâret yaptı.

Sonra yavaş yavaş kalkarak verilen emri yerine getirdi. Yanağında tırnak izleri vardı.

— «Okey! O halde Steve Stone'un yanına dönebilirsiniz! Yalnız kulaklarınızı iyice açın ve beni dinleyin: Onda bizim elde etmek istediğimiz bir şey var... Diğer taraftan, bizde de onun istediği bir şey bulunuyor. Bilmiyorum ama, belki bu şartlar dâhilinde onunla anlaşmak mümkün olacaktır...»

Bingo durdu. O zamana kadar ciddî olarak böyle bir pazarlığa girişmeyi düşünmemişti ama, şimdi bunun lûzumunu hissediyordu.

— «Ona söyleyin, saat dokuza doğru kendisini ziyaret edeceğiz! Haa, şunu bildirmeyi de unutmayın, boş bulunup da buraya başka birini göndermeye kalkışırса, dostumuz Rinaldo bu defâ istediği gibi hareket edecek! Şimdi çekin arabanızı! Haydi, durmayın!»

Rinaldo'nun bir şeyler söylemesine meydan kalmadı. Adam birden dışarı fırladı.

Handsome, «Hayret doğrusu!» diye söylendi. «Herifler, oturduğumuz yeri nasıl keşfedebilmişler?»

Bingo, «bundan kolay ne var ki...» dedi. «June Logan'ı sıkıştırmışlardır... Sonra da onu başımıza salmışlardır. Yok tehlike varmış da, yok şehri bir an önce terketmeliymişiz de, falan filân... Hepsi bahâneydi bunların. Adamlar o sırada Mister Pigeon işini halletmeyi düşünmüşlerdi.»

— «Vay canına be! Ben de June Logan'ın samimîyetine inanmıştım.»

— «Kadın elbette samimîydi... Kim bilir Steve Stone, Marty Bucholtz'u nasıl temizlediye, bizi de aynı şekilde temizlemeyi tasarlamıştı beiki de. Bana kalırsa biz June'nin sâyesinde öldürülmekten kurtulmuş bulunuyoruz.»

Handsome, «Peki ama, kadın ne diye bizim tarafımızı tutsun?» dedi.

— «Ulan, amma da mankafa adamsın be! An'amıyor musun, hangi kadın bize karşı koyabilir? Hem bir husus daha var, June bu şekilde hareket etmek suretiyle, suç istatistiklerinde yapılan tetkiklere dikkat etmiş, belki de suçların azalmasını istemiştir...»

O gün öğle vakti, Mister Pigeon, Bingo'nun ısrarlarına rağmen, bir kilo gayet ince kıyılmış dana kıyması, bir kutu domates konsantresi, biraz süt, bir yumurta ve tuz alması için Handsome'u dışarı gönderdi. Pişirilen yemek o kadar lezzetli oldu ki, Bingo hayranlığını nasıl ifâde edeceğini bilemedi. Rinaldo ise, en güzel şiirlerinden birini daha yazdı.

Mister Pigeon, «Yarın Baby'yi yanıma çağırıp, bu yemeğin nasıl pişirileceğini öğreteceğim!» dedi.

Hepsi sofradayken, genç kız çıkageldi. O gün, ye-

diden ona kadar çalışacak ve Mister Pigeon'la Rinaldo'ya arkadaşlık edecekti. Siyah elbisesinin üst kısmına, yeni beyaz bir yaka koymuştu. O hâliyle daha da cana yakın olmuştu. Bingo, «Bütün bunlar hep Rinaldo için yapılıyor!» diye öfkeli öfkeli düşündü.

Baby gitmeden önce Bingo'yu bir kenara çekti ve: «Bu akşam sakın Swan Kulüb'e gitmeyin!» dedi. Sesinde büyük bir endişenin izleri vardı. Bingo ilkin düşünmeye başladıysa da, Handsome'un kendisine refakat edeceğini hatırlıyarak gülümsedi.

Sâdece, «Niçin gitmeyecek mişim?» diye sordu. «Bal gibi de giderim.»

— «Öyle demeyin, çok tehlikeli bir hareket olur bu sonra! Steve Stone'un, kendisi için çalışan bir sürü gangsteri var. Hem biliyor musunuz, orada çok garip şeyler cereyan ediyor.»

— «Garip şeyler mi? Ne gibi meselâ?»

— «Birinci katta, bir kumar salonu vardır. Onun üstündeki katta da ne olduğunu anlayamadığım bir şeyler yapılıyor... Çünkü dikkat ettim, kulübün memurları craya asla çıkmıyorlar. Size sâdece şunu söyleyebilirim: Patron, o kata çıkan müşterilerin kim olduklarını, nerelerde oturduklarını muhakkak biliyor.»

Bingo, «Anladım, anladım, yanılmıyorsam, şöyle oluyordur bu...» dedi. «Adamlar kumarda kaybedince, -ki kaybetmemelerine imkân yoktur- borçlarını ödeyemeyecek duruma düşüyorlar. O zaman patron onları kendi hesabına çalışmaya zorluyor. Yâni parmaklarının arasında tutuyor...»

— «Hayret! Siz nereden biliyorsunuz bütün bunları? Yoksa bir süre Swan Kulüb'e mi devâm etmiştiniz?»

— «Hayır, Allah göstermesin! Oraya ayağımı bile atmadım ama, her yerde aynı sistem geçerlidir. Bak,

Baby, ben senin öyle bir yerde çalışmanı hiç doğru bulmuyorum!»

— «Yoksa siz benim orada isteyerek çalıştığımı mı sanıyorsunuz? Ama neresi olursa olsun, yine el işi değil mi? Eh, çalışmak zorunda olduğuma göre de yapılacak bir şey yok... Diğer taraftan, annem bu evle tek başına uğraşabilecek derecede genç değil... Sonra yanılmıyorsa, evlenmeyi düşünüyor. Siz olsanız ne yaparsınız, başınızın çâresine bakmaz mısınız?»

— «O halde, sen ne yapmayı düşünüyorsun, Baby?»

— «Swan Kulüb'ün patronundan bir miktar zam isteyeceğim. Yahut da sizin vâdettiğiniz kürklerle zümrütlü mücevherleri bekleyeceğim? Şimdilik müsaadenizle!»

Bingo, onun merdivene doğrulduğunu gördü. Arkasından baktı, baktı, sonra, «Bir kadın olarak değil de, şefkate ve yardıma muhtaç bir kız çocuğu gibi onu bağrıma basmayı o kadar isterdim ki!» diye düşündü. Derin derin içini çekti ve sonra yerine oturdu.

Sekize çeyrek kala, füme rengi elbisesini giydi. Empirime bir kravat takmıştı. Bu akşam yapılacak ziyâret için, yeterdi bu kadar. Bir dahaki sefere Swan Kulüb'e smokinle gidecekti. Handsome'un kıyâfetinde bir değişiklik yapması için epey dil dökmesi icâbetti. Handsome oranın alelâde bir gece kulübü olduğunu söylüyor ve o gibi yerlerde şık giyinmeye lûzum görmeden yüzlerce fotoğraf çektiğini iddia ediyordu. Bununla berâber, arkadaşının ısrarlarına dayanamayarak istendiği şekilde giyindi.

Sekiz buçukta metroya bindiler. İndikleri yerde, Bingo bir taksi çağırdı ve Handsome'u içeri iterek, «Çabuk Swan Kulüb'e çekin!» dedi.

Şoför, «İyi ama, efendim, Swan Kulüb şurada, iki adım ötede!» diye ikazda bulundu.

Bingo, «Biliyom iki adım ötede olduğunu! Ben ne diyorsam onu yapın siz!» diye emretti.

Taksimetre yirmibeş sentlik bir ücret ödenmesi gerektiğini işâret ediyordu. Bingo parayı ödedi, sonra da kulüp kapıcısının kapıyı açmasını bekledi.

Yayakaldırıma atlayan Handsome, «Hay Allah!» diye söylendi. «Buraya beş para vermeden de gelemeydik yâni?»

Bingo, Swan Kulüb'ün içini pek lüks buldu. Baby, vestiyerin iç tarafında duruyordu. Handsome, genç kızın niçin beyaz yaka takmış olduğunu hemen anladı. Baby onların geçmekte olduklarını görünce, «Vestiyer, efendim!» dedi.

Bingo, Panama şapkasını çıkarıp ona uzattı. Metrdotel o sırada onları güleryüzle karşılamıştı.

— «Size iki kişilik bir masa mı lâzım, efendim?»

Bingo, «Hayır.» dedi. «Bizim Mister Stone'la randevumuz var.»

Ama bir gün gelecek ve Bingo yine aynı adama, «Evet, iki kişilik bir masa, lûtfen! Ama şöyle en iyisinden olsun!» diyebilecekti elbette!

— «Patrona, Mister Riggs ve arkadaşının geldiğini söylersiniz!»

Metrdotel, «Söylemeye lûzum yok, efendim!» diye atıldı. «Mister Stone, sizleri bekliyor!»

Bir telefon âhizesine doğru gidip bir şeyler konuştu. Sonra, «Mister Stone, biraz meşgul...» dedi. «Var-yete numarasını seyretmek suretiyle kendisini beklemenizi rica ediyor.»

Bingo, «Pekalâ!» diye mırıldandı. Dans pistinin hemen kenarındaki masalardan birine oturdular.

Bir garson, «Mister Stone, ne içmek istediğinizi soruyor, efendim!» dedi.

Bingo bir viski-soda ısmarlarken, Handsome da bir

cin ve bir bira istedi. Bingo, salonu havalandırma bakımından iyi bulmadı. Sonra masalar pek küçüktü. Sandalyelerde ise insan kendini rahat hissetmiyordu. Ya salonda bulunan müşteriler?... Bingo onlardan da hoşlanmadı. Bir defâ kadınların hiçbirisi güzel değildi. Erkekler ise, giyinme zevkinden uzak kimselerdi. Varyete numarası da ipe sapa gelmez bir şeydi. İçkilerin de iyi kalite olduğundan şüphe edilse yeriye. Bununla beraber, Bingo memnundu yine de. Zirâ her şeye rağmen, burası Amerika'nın ünlü gece kulüplerinden Swan Kulüp'tü. Ve Bingo pistin hemen yanındaki masalardan birine oturmuştu. Ayrıca kendisine hayatı boyunca oraya devâm eden para babası biri gibi, hizmet ediliyordu.

Handsome bir ara esnedi ve: «Bu adam bizi epey bekleteceğe benzer.» diye homurdandı.

Bingo ona bakarak, «Ulan, ne adam bu be! Hiçbir şeyden memnun olmaz...» diye düşündü.

Pek fazla beklemediler. Yanlarına gelen bir garson, Mister Stone'un gönderdiği haberi getirdi. Adam, onların yukarıya çıkmalarını rica ediyordu. Bir asansöre binip yukarı çıktılar. Her tarafından kadın kahkahaları yükselen sigara dumanlı kumar salonundan geçerek bir odaya girdiler. Sonra o odadan çıkıp, başka bir odaya alındılar. Kapılar, arkalarından kapanıyordu. Nihâyet Stone'un makamında bulunuyorlardı...

Bingo, bir defâ daha hayal kırıklığına uğradı. Alelâde bir çalışma odasıydı bu. Stone'a gelince; o da herhangi bir fevkalâdelik taşımayan bir adamdı. Ufak tefek olup saçları seyrekleşmişti. Üzerindeki elbise ise, enikonu eskiydi.

— «Hoşgeldiniz, giriniz bakalım!» dedi. «Nasılsınız, iyi misiniz?»

Handsome'la Bingo gösterilen yerlere iliştiler. Birkaç dakika boyunca, hiç konuşulmadı. Sâdece bakışlar

çatıştı. Sonra Stone, «Şimdi söyleyin bakalım,» dedi, «siz nasıl oldu da Mister Pigeon'u ele geçirebildiniz?»

Bingo, «Nasıl olacak, kendi ayağıyla gelip pencere-mizin kenârına tünedi!» diye gayet sâkin bir tonla konuştu. «Ama biz buraya işlerimizden bahsetmeye gelmedik... Nasıl olmuşsa olmuş, siz tarafımızdan yazılan bir mektubu ele geçirmişsiniz. İşte biz bu mektubu almak istiyoruz! Nerede bulunuyor bu mektup?»

Steve Stone, «Durun, durun, acele etmeyin, ben de sizi buraya sırlarımı açıklamak için getirtmedim...» dedi. «Mamafih, mektubunuzun bende bulunduğu doğrudur.»

— «Güzel. Biz de Mister Pigeon'un nerede olduğunu biliyoruz.»

Steve Stone, «Neyse, neyse, işi uzatmayalım...» diye homurdandı. «Ne kadar istiyorsunuz?»

— «Önce mektubu görelim... Sonra da paradan bir pay isteriz.»

Bingo, Mektup şimdilik işimizi görür! diye düşündü. Paraya gelince; biz bu işi Leonara Penneyth'le halledeceğiz. Fakat şimdi para istemeyecek olursak, Steve Stone şüpheyeye düşecektir!..

Stone, «Mektup ve bin dolâr... Nasıl, işinize geliyor mu?» diye sordu.

Bingo, «Ama ben paranın yarısını almak istiyordum.» diye mırıldandı. «Unutmayın, biz kendini göstermemesi için Mister Pigeon'u sıkıştırmasaydık, ortada paylaşılacak para diye bir şey düşünülemezdi!»

Steve Stone, «Muhakkak, muhakkak, orası muhakkak...» diye söylendi. «Durumu anlıyorum... Mister Pigeon tâyin edilen tarihten önce meydana çıktığı takdirde, siz benim her şeye boyun eğceğimi tahmin etmişsiniz. (Önündeki kâğıda ilkin dörtköşe bir şekil, sonra

da bir dâire çizdi.) Pekalâ, size hem mektubu veririm, hem de parayı iki bin dolâr yaparım... Tamam mı?»

Bingo, adamın sözlerini duymazlıktan geldi. «Yâni siz bizim mektubu okumadan önce, Mister Pigeon'un sağ olduğunu biliyor muydunuz?» dedi.

— «Tabiî değil mi ya... Harkness Penneyth bunun aksini hiçbir zaman iddia edemezdi.»

— «Yâni Mister Penneyth de biliyor muydu bunu demek istiyorsunuz?»

— «Amma da saçma sual ha! Penneyth ne diye benimle anlaşma yapsın? O, Mister Pigeon'un dönmesi hâlinde benim tedbir alabileceğimi biliyordu.»

Bingo, «Ben onu bunu bilmem, bu paranın yarısı hukukî bakımdan benimdir!» diye ısrar etti. «Daha doğrusu ben bunun böyle olması gerektiğini düşünüyorum.»

Bir taraftan da Bingo, Yoksa Penneyth de Mister Pigeon'un yedi yıldır nerede olduğunu biliyor muydu? diye kendi kendine sordu.

Steve Stone, «Hâlâ anlamıyor musunuz,» dedi, «Mister Penneyth'in bize olan borcu çok büyüktür. Ayrıca başka masraflar var... Bu işden bizim elimize pek fazla para geçmeyecek.»

Bingo, omuzlarını silkti. Asıl iş, mektubu gangsterin elinden alabilmekteydi.

Stone, «Size paranın dörtte birini verebiliriz ancak.» dedi. «Unutmayın, mektubunuz bizde bulunuyor!»

— «Hayır, kabul edemeyiz. Yarısını istiyoruz. Siz de unutmayın, Mister Pigeon'un nerede olduğunu sâdece biz biliyoruz!»

Stone'un dudaklarındaki gülümseme, tehdit edici bir hal aldı.

— «Demek öyle? Peki siz bu akşam evinize sağ sâlim gideceğinizden emin misiniz?»

Bingo, «Emin değiliz ama, her ne olursa olsun, sigorta şirketi Mister Pigeon'un memlekete döndüğünü öğrenecektir.» dedi. «Biz gereken tedbiri aldık.»

Steve Stone, Bingo'ya uzun uzun baktı, sonra, «Pekalâ, pekalâ,» diye istemeye istemeye konuştu, «paranın yarısını alacaksınız!»

— «Hah şöyle! İnsanlar her zaman anlaşılabilirler... İşte isbatı! Haydi bakalım şimdi şu mektubu verin de, buradan dostça ayrılalım!»

Gangster, «Mektup mu?» diye sordu. «Haa, bakın, mektubu şimdi veremeyeceğim... Bunu ancak polise karşılığı ödendiği takdirde alabilirsiniz.»

Bingo, «Hayır, olmaz, şimdi istiyoruz!» diye directti. «Aksi takdirde her şey yeniden başlar.»

— «Peki ama, ben sizin sözünüzü tutacağınızı nereden bileyim?»

Ayağa kalkan Bingo, «Hah, aynı suali ben de size sormak istiyordum.» dedi. «Haydi, dostum, haydi, uzun etmeyin de, verin şu mektubu!»

Gangster, «Peki, peki!» dedikten sonra yazı masasının çekmecelerinden birini açtı ve Bingo'ya bir zarf uzattı. Şimdi son derece nâzik davranıyordu. «Buyurun, alın!»

Bingo tetkik ettiği mektubu cebine koydu. Sonra da, «Teşekkür ederim!» dedi.

Steve, «Söylesenize bana,» diye atıldı, «siz neden kendi başınıza çalışıyorsunuz? Benimle işbirliği yaptığınız takdirde, elinize daha fazla para geçer.»

— «Teşekkür ederim, teşekkür ederim ama, bizim kimsenin yardımına ihtiyâcımız yok... Bir şirketimiz, daha doğrusu ufacık bir müessesemiz var... Fotoğrafçılık, sinemacılık ve televizyonculuk işiyle meşgulüz. Bir gün ihtiyâcınız olursa...»

Bingo, konuşmasını kesip bir sigara yakmaya ha-

zırlandı. Lâkin Steve ona mâni oldu. «Ricâ ederim, burada sigara içmeyin!» dedi. «Bende astım var. Sigara dumanından rahatsız oluyorum. Biliyor musunuz, Mister Pigeon'la alâkadar olan başka insanlar da mevcut. Onu muhâfaza etmek için, isterseniz iki adam vereyim size.»

— «Yo, yo, buna lûzum yok... Biz bu işi pekalâ da yapabiliyoruz.»

Steve Stone'dan müsaade isteyerek ayağa kalktılar. Adam onlara geceyi kulüpte geçirebileceklerini söyleyince, teklifi reddettiler ve kumar salonundan bir defâ daha geçerek asansöre doğru yöneldiler. Baby, vestiyeri plâtine saçlı bir kıza bırakmış ve evine gitmişti.

Yaya kaldırımında, Bingo âdetâ titrediğini hissedererek bir taksiye seslenmeyi düşündüyse de, mâlî durumunu aklına getirerek bundan vazgeçti.

Handsome, «Bir سوال sormak istiyorum sana, Bingo!» dedi. «Biliyorum, ben zekî bir herif değilim... Ama öğrenmek istediğim bir husus var. Bu adam, sigorta tazminatını nasıl alabilecek?»

— «Hâlâ mı anlayamadın? Penneyth'in ona borcu varmış. Akli sıra bu paranın sigorta tazminatı kadar olduğunu bize inandırmak istiyordu...»

— «Kabul... Kabul ama, Mister Penneyth ölmüş bulunuyor. Kumar borçları, bir adamın iddiası üzerine ha deyince tazminattan karşılanamaz ki!»

Ortağının sözlerini mâkul karşılayan Bingo, «Kim bilir, Steve onun ölmüş olduğunu bilmiyordur belki de...» dedi. «Dur yahu, iyi söyledin, Art Frank'la Marty Bucholtz'un, durumu ona bildirmeleri gerekmez miydi?»

O sırada arkalarından koşan Swan Kulüp kapıcısı, «Mister Riggs... Mister Riggs!» diye seslendi. «Hanım biraz sonra arabasıyla gelecek.»

Bingo, «Hanım mı? Hangi hanım?» diye sordu.

— «Size randevu veren hanım.»

Aradan iki dakika geçmedi. İki ortağın önünde bir Buick durdu. Bingo'yla Handsome, hemen arabaya bindiler.

Leonara Penneyth, hiç vakit geçirmeden gaza bastı. Sonra da, «Hele şükür gelebildiniz!» dedi. «Dışarı çıkmayacaksınız diye öyle korkuyordum ki!»

YIRMİBEŞ

— «İkinizi de içeri girdiğiniz sırada gömüştüm. Hiç durmadım ve sizi eve götürmek üzere arabayı almaya gittim...»

Kadın yine sarhoştur ama, arabayı kusursuz bir şekilde sürebiliyordu. Bingo, «Bakın,» dedi, «şunu bilmenizi isterim, bizim bu akşam eve South Ferry metro-suyle dönmeye niyetimiz yok!»

Kadın, «Bunun için sizden özür dilemeliyim...» diye mırıldandı. Sonra Handsome'a doğru eğilerek, «Ortağınız beni hiç sevmiyor.» dedi. «Siz de... siz de sevmiyorsunuz beni, değil mi?»

Handsome, «Yoo, kim demiş,» diye cevap verdi, «aksine sizi pek sevimli buluyorum!»

— «Güzel de buluyor musunuz?»

— «Elbette, elbette... Tabii değil mi ya!»

Central Park West'ten geçtikleri sırada, kadın bir şarkı mırıldandı. Sonra da, «Ne güzel park, değil mi?» diye sordu. «Ay da ne kadar parlak! Ne olur beni mâzur görün, Bingo Riggs! Size kötü bir oyun oynamıştım. Ama bu hareketimden dolayı, kendi kendimden utandım... Bir daha böyle bir şey yapmam...»

Bingo, o hâdiseyi unutmuş olduğunu söyleyerek kadını sâkinleştirmeye çalıştı.

— «Oh, teşekkür ederim, teşekkür ederim! Dost olacağımızı biliyordum zâten! Haydi söyleyin, nerede bırakayım sizi?»

Bingo önce ona adreslerini söylediye de, sonra bir tedbirsizlik yaptığını düşünerek kendi kendine kızdı. Fakat kadın öyle bir haldeydi ki, bunu ertesi gün hatırlıyacağı şüpheliydi. Bununla berâber, Bingo kadının numarayı yanlış olarak tekrarladığını duyunca rahatladı. Araba, Morrie Gelberg'in meyhânesi önünde durdu.

Lâkin kadından kurtulamadılar. Zirâ Leonara Penneyth yapılan barışmayı kutlamak için onlara ille de bir şey ismarlamayı kafasına koydu.

Bingo teklifi reddetmek istedi ama, Handsome, «Hay hay!» diyerek meyhâneden içeri daldı. Kadınla Bingo onu tâkip ettiler.

Leonara Penneyth ellerini yıkamak üzere uzaklaşınca, Handsome, Bingo'yu bir kenara çekti. «Bak, Bingo,» dedi, «hâlini görüyorsun, onu kendi başına bırakamayız! Ya bir kazâ yapar, yahut da bir skandale sebep olur...

Benim bir dostum var burada. Onu evine götürebilir. Kendisinden böylece kurtulmuş oluruz. Teklifini kabul etmekle, hatâ mı işledim acaba?»

Arkadaşının fikrini mâkul karşılayan Bingo, «İyi ettin, iyi ettin!» diye cevap verdi.

Biraz sonra yanlarına gelen Leonara Penneyth, gözyaşlarını sildi. Üç cin ismarladı ve içkisinden bir yudum aldıktan sonra, «Kardeşim ve ben artistik bakımdan istidadı olan iki insandık...» diye hıçkıra hıçkıra konuşmaya başladı. «Birlikte çalışıyorduk... Güzel bir numaraydı bu. Ben güzel bir kızdım... Sesimde kötü sa-

yılmazdı. (Nasıl bir sese sâhip olduğunu isbat etmek için, bir şarkı söylemeye koyuldu.) Kardeşim, kadınlar tarafından sevilen bir erkekti... Uzun boylu, ince yapılydı... Yakışıklı, hem enikonu yakışıklıydı... Ama beni hiç sevmemiştir. Pek tabiî, ben de onu sevemedim. Ama dedim ya, numaramız herkes tarafından beğeniliyordu yine de...»

Bingo, «Tabiî, tabiî...» diye mırıldandı. «Numaranızı görmek isterdim doğrusu!»

— «Teşekkür ederim, teşekkür ederim! Ama aradan yıllar geçti. Neyleyelim ki, şans yüzümüze gülmedi... Faturaları ödeyemez hâle gelmiştik... Bize iş bulan artist ajanları da hinoğlu hin şeylerdi... Çorap alamaz duruma gelmiştım. Eldeki çorapları da otellerin lâvabolarında yıkıyordum... Bir göz atar mısınız, lûtfen! (Biçimli bacaklarından birini yukarı doğru kaldırdı.) Şimdi kaç çorabım var, biliyor musunuz? Tam dört düzine. Çiftini iki dolâra alıyorum. (Birden durdu. Çünkü çorabının akmış olduğunu görmüştü.) Hay Allah kahretsin!»

Bingo, «Ne diye üzülüyorsunuz anlamıyorum ki,» diye atıldı, «nasıl olsa dört düzine çorabınız var!»

— «Sâhiden de öyle... Peki ama, nereden biliyorsunuz siz bunu?»

— «Bilmiyorum, sâdece tahmin ettim.»

Kadın, «Çok ömür adamsınız doğrusu!» dedikten sonra yeniden içki getirmesi için garsona işâret etti. Sonra da Ohio Eyaletinin Columbus şehrinde kardeşiyle lâmse ettikleri bıçak atma numarasından bahsetti.

— «Bir defâsında ne oldu biliyor musunuz, yanlış bir hareket yüzünden kardeşimi beni az kalsın öldürüyordu... Ama bir de benim ne yaptığımı dinleyin: Hemen yüzükoyun yere yattım ve bıçağı yakaladığım gibi

fırlattım... Ama ona tesâdüf ettiremedim. O sırada da perde kapandı.»

Bingo, «Ama böyle bir harekete sebep ne?»

— «Sebep mi? Çünkü müzikholün müdürü çeki doğrudan doğruya bana vermişti. Kardeşim buna çok içerledi... Paranın yarısı ile çorap almıştım... Pek tabîî, şimdiki gibi sayısız çorabım yoktu...»

Sonra Leonara Penneyth müzikhol artistliğini bırakıp, dekoratif desenler çizmeye nasıl başladığını anlattı. İş gittikçe büyümüş ve Leonara tiyatro dekorculuğundan sonra antikacılığa heves etmişti. İlk küçük bir dükkân açmış, sonra da büyük bir mağazaya sâhip olarak kardeşini kendisine ortak etmişti. İşte Harky, Mister Pigeon'la o sıralarda tanışmış ve adama ortaklık teklif etmişti.

Leonara daha sonra sevişmesini gayet iyi bilen Fuller'le nasıl evlendiğini ve sonradan buna nasıl pişman olduğunu nakletti. Konuştu, konuştu, sonra da sızıp k aldı.

Bingo, şaşkın bir halde ona bakmaktaydı. Öğleden sonra yapılan anlaşma, şimdilik suya düşüyordu. Kadının Mister Pigeon'u tanıyabileceği şüpheliydi. Bu işin artık ertesi gün düşünülmesi gerekiyordu.

Handsome, bahsettiği arkadaşına ricada bulunarak Leonara Penneyth'i evine götürmesini söyledi. Bir garsonun yardımıyla Leonara'yı arabanın arka tarafına yatırdılar. Bingo, kadının adresini bir kâğıda yazdı.

İki arkadaş kötü bir akşam geçirmişlerdi doğrusu! Bingo, Swan Kulüb'ü, Steve Stone'u, Leonara Penneyth'i düşündü. Mister Pigeon şu anda Baby'le iskambil oynuyor olmalıydı. Rinaldo ise yeni bir şiir yazmakla meşguldü muhakkak.

Bingo ümitsiz bir tavırla elindeki zarfları birbirine vurduktan sonra, «Ne biçim iş bu yahu!» diye söylendi. «Elimize yetmişbeş sent geçmesi lâzımdı. Ne dersin, Handsome, bize gelen mektuplar sakın başka bir kutuya atılmış olmasın?»

Handsome, «Merâk etme, merâk etme,» dedi, «ben bütün kutulara baktım! Bize ait bir şey yok.»

O akşam ertesi gün yapılacak işi yeniden ele aldılar. Mister Pigeon'la Leonara Penneyth karşılaştırılacak ve kadın onlara ikibin beşyüz dolâr verecekti. Eve bir taksiyle dönecekleri sırada, Bingo şoföre parkın etrafında tam beş tur atmasını söyleyecekti... Sonra Handsome'un yüzü gülsün diye ikinci kamerayı rehinden kurtaracak ve şöyle kocaman tarafından iki tavuk alarak Mister Pigeon'a bunları kızartmasını rica edecekti... Pek tabii, Baby'e hattâ annesine birer sepet çiçek göndermeyi unutmayacaktı. Kirâ borçları ödeneceği gibi bir iki aylık kirâ da peşin olarak verilecek, bu arada Rinaldo'ya küçük, fakat değerli bir hediye alınması düşünülecekti... Daha sonra da Bingo, Finchley'in mağazasında gördüğü yollu takım elbiseye sâhip olacaktı.

Handsome, «Resimleri develop e edecek malzememiz kalmadı.» diye sızlandı. «Pek tabii, ne pulumuz, ne zarfımız ve ne de filmimiz var... Hiçbiri kalmadı. Bir de...»

Bingo, «Dur bir dakika yahu, dur bir dakika!» dedi. «Ne diye endişe ediyorsun? Şirketimize itimâdın yok mu senin?»

— «Var tabii, var ama, eksikleri söylemek ayıp mı yâni? Düşünsene bir defâ, o yok, bu yok, kahvaltı için malzememiz de kalmadı, endişe etmeyelim de ne yapalım, oynayalım mı? Kahvaltıda yiyeceğimiz yumurtala-

rın hepsini Rinaldo d ün akşam midesine göçürüvermiş!»

— «Yahu Rinaldo dedin de aklıma geldi, sâhiden de bu oğlan amma boğazlı ha! Doymak nedir bilmiyor. At gibi yiyor...»

Handsome, «Höst, höst, höst!» diye müdâhale etti. «Ne yapıyorsun yahu, atlar yumurta yer mi hiç? Bir şey değil, Mister Pigeon da uyanacak. Yiyecek bir şeyler almamız lâzım.»

Bingo, cebindeki paraları saydı. Topu topu bir dolâr, yetmişdokuz sentleri vardı.

— «Ne yapalım, bir gün daha dişimizi sıkacağız... Film almaktan vazgeçer, az yemek için de kemerlerimizi sıkıyoruz!»

Rinaldo sırtında Handsome'un pijaması, ayaklarında da Bingo'nun terliği olduğu halde içeri girdi. Bingo'nun elinde kalan son sigaralardan birini yakarak, «Günaydın, dostlarım!» dedi. «Elimde olmayarak konuşmalarınızı duydum... Siz para sıkıntısı çekiyorsunuz galiba?»

Bingo, «Evet, iyi bildin!» diye başını çevirerek konuştu.

Bolivyalı şâir, Mister Pigeon'ün ceketini işâret ederek, «Mâdemki öyle, ne diye dostumuzdan ödünç olarak para istemiyorsunuz? Hattâ onun haberi olmadan da yapabilirsiniz bu işi. Yine haberi olmadan ertesi gün yerine koyarsınız. Olmayacak şey değil ki.»

Bingo, «Yo, yo, imkânsız bir şey bu!» diye elini kaldırdı. «İnsan, kaçırmış olduğu başka bir insanın parasına el sürmemelidir.»

Rinaldo içini çekerek, «Demek öyle ha?» diye mırıldandı. «Durun be, aklıma geldi, Baby'den biraz para istesek, nasıl olur acaba?»

— «O da olacak iş değil. Bir centilmen ödünç olarak bir genç kızdan para isteyemez!»

Rinaldo bir süre düşündü. Sonra, «Pekalâ öyleyse!» dedi. «Ben bu sabah size ne yapıp edip para bulacağımı! Çünkü siz sâdece benim dostum değil, dostumun da dostlarısınız! Haydi bakalım, şimdi bir şeyler yiyelim. Benim karnım aç...»

Yandaki odaya çekildikleri zaman Bingo, Handsome'a bir dolâr verdi.

— «Haydi durma, git şununla bir şeyler al! Dünyanın sonu geliyor galiba!»

Rinaldo'nun sözleri, iki ortağı cesâretlendirmişti. Her şeye rağmen, karınlarını doyurdular. Derken Rinaldo ayağa kalkıp elbisesini fırçaladı. Bingo'nun en güzel kravatlarından birini taktı. Sonra para ile döneceğini iddia ederek dışarı çıktı.

Bingo enikonu ümitlenmişti. Sofrayı toplamakta olan Handsome'la Mister Pigeon'u bir süre seyretti. Genç adam mes'uttu âdeta. Handsome'u, Baby'i, Mister Pigeonu ve Rinaldo'yu âilesinin fertleri gibi telâkki ediyordu. Fakat bir hafta sonra Mister Pigeon'un aralarından ayrılacağını hatırlayınca kalbinde bir burkulma hissetti. Ama belli olmazdı yine de... Âilesiz bir kimse olduğuna göre, sevimli adam onlardan ayrılmayı düşünmeyebilirdi. Onlarla kalır, olmazsa daha büyük bir dâireye taşınmalarının iyi olacağını söyleyebilirdi... Gözlerini kapayan Bingo, yeni evleri hakkında zihninden birtakım düşünceler geçirdi.

O sırada kapıya vuruldu. Baby, dâvetsiz misafir gibi içeri girdi. Sırtında bir bornoz vardı. Saçlarını bir türbanla toplamıştı. O hâliyle, Bingo'ya daha sıcakkanlı, daha çekici göründü.

Genç kız, hiç kimseyi selâmlamadı ve: «Rinaldo nerede?» diye sordu.

Bingo, «Dışarı çıktı.» diye cevap verdi. «Biliyor musun, Baby, sen kabahatlisin! Dün gece bizi Swan Kulüp'te bekleyebilirdin pekalâ da!»

— «Ne diye bekleyecek misim sanki? Sarışın bir kadınla büyük bir arabada gidişini görmek için mi?»

— «Ama Baby, bu bir iş münâsebetiyle olmuştu...»

— «Belli, belli... Öyle olmasaydı, Morrie Gelberg'in meyhânesinde onunla bir saat kalmazdınız!»

— «Allah Allah! Sen bütün bunları nereden biliyorsun?»

— «Joe Brennan sizi giderken görmüş. O söyledi. Dostlarımdan biridir bu. Bizim kulübün kapıcısıdır. Arkadaşı da meyhânede çalışıyor.»

Kapıcı Joe Brennan'ı hatırlayan Bingo, içinden kîrife veristirdi.

Baby'nin arka tarafında kalan Mister Pigeon, Bingo'ya bakıp göz kırptı. Bu, «Aldırma, dostum, aldırma! Kadın kısmı biraz kıskançlık gösterdi mi, bil ki seninle alâkalanyor demektir!» mânâsına geliyordu.

Bingo, da Mister Pigeon'a göz kırptı. İçi bir tuhaf olmuştu.

Baby, «Utanmak yok mu sizde?» diye yeniden konuştu. «Mister Pigeon gibi bir kimse bulaşık yıkarken, siz bir koltuğa yan gelmiş keyif çatıyorsunuz! Olur mu hiç öyle şey?»

Bingo, mahcubiyetinden ne diyeceğini bilemedi. Bereket versin, Mister Pigeon yardımına koştu da onu o kötü durumdan kurtardı.

— «Bak, kızım, onun hiç kabahati yok! Zirâ bu işi benim gibi iyi yapamıyor. Sonra ben bulaşık yıkamayı pek severim.»

Baby, «Belli, belli,» diye soluk soluğa konuştu, «siz birçok işi yapmaktan hoşlanıyorsunuz, başkaları da buna memnun oluyorlar!» Sonra Bingo'ya doğru döndü

ve: «Ben sizinle hususî olarak konuşmak istiyordum, Mister Riggs!» dedi.

Genç adam, «Okey.» dedikten sonra kızla birlikte hole çıktı.

— «Bakın, ne diyeceğim, annem sizinle görüşmek istiyor... Diyor ki, şey diyor, burası işsiz güçsüzler yuvası değildir diyor...»

— «Peki ama, biz borcumuzu tanımazlık etmiyoruz ki! Kendisine onyedi dolâr elli sent borcumuz var. Mühim bir para değil ki bu.»

— «Annem için mühimdir.»

— «Pekalâ, ben şimdi aşağı iniyorum!»

Baby'nin yüzündeki sert ifâde, birden endişeli bir havaya büründü.

— «Şey... Mister Bingo, diyecektim ki... şey, size birkaç günlüğüne bir miktar para lâzımsa, ben bunu verebilirim. Biraz para biriktirmiştım de... İşinizi görür demiştim.»

Yapılan teklifi kabul edip etmemek için bir süre düşünen Bingo, «Oh, çok teşekkür ederim, Baby!» dedi. «Yalnız şunu bilmeni isterim, Riggs'ler şimdiye kadar hiçbir kadından para yardımı görmemişlerdir!»

Sonra genç adam, Baby'nin çenesinden tutup dudaklarını onun ağzına yapıştırdı.

Baby, «Oh, Bingo... Bingo!» diyebildi ve birden kayboldu.

Bingo, içinden kendi kendine veriştiriyordu. Handsome bu işi beceremiyor diye, onun nişanlısını durup dururken öpmek olur muydu ya?

Bununla berâber, yanına Handsome'u alıp Baby'nin annesiyle görüşmek üzere aşağı indi. Kadın, pek kararlı görünüyordu. Nitekim, «Ben pek sabırlı bir kadınımdır ama,» diye söze başladı, «sabırın da bir haddi vardır...»

Bingo baktı ki olacak gibi değil, allem etti, kallem etti, sonunda da kadını pohpohladı ve işi tatlıya bağlayabildi. Baby'nin annesi şimdilik on dolâr alacak, fakat parayı almak için öğleden sonra üçe kadar bekleyebilecekti. Sonra da yapacağını biliyordu. Ama Bingo haklı bulmalıydı onu. Çünkü elektrik ve havagazı faturalarını ödemek zorundaydı. Bingo onun yanından ayrılırken, Rinaldo'nun yanında para olduğu halde dönmesini temenni etti.

Yukarı çıktıkları sırada, telefonun sesi duyuldu. Bingo'yu arıyorlardı. Genç adam kalbi ata ata yeniden aşağı indi. Rinaldo'nun başına bir hal mi gelmişti yoksa?

Lâkin, onu arayan kimse Rinaldo değildi. Leonara'nın sesi, «Alô!» dedi. «Bingo Riggs'le mi görüşüyorsunuz? Hah, Bingo, geceki hâdise için müteessirim! Yalnız o gece için değil, başka şeyler için de müteessirim!»

YİRMİYEDİ

Bingo'nun kalbi birden hızla atmaya başladı. Ne oluyordu yahu? Yoksa kadın ikibin beşyüz dolârla alâkalı kararından vaz mı geçmişti? Ama ortada böyle bir şey olmadığını anlayınca, derin bir nefes aldı.

Leonara Penneyth, «İtiraf etmem gerekiyor, Bingo,» dedi, «ben seni atlatmak istiyordum! Bunun sebebini de söyleyebilirim sana: Çünkü ben parayı doğrudan doğruya kendimi almayı kafama koymuştum! Ama Wilkins oyun bozanlık etti. Çevirmek istediğim fırladığı meydana vurdu...»

— «Wilkins mi? Mister Penneyth'in uşağı Wilkins mi?»

— «Evet. Sonra sen bizim kuşumuzu yakalamıştın! Ne demek istediğimi anlıyorsun, değil mi?»

— «Elbette anlıyorum.»

— «Gel gör ki, ben geçen geceden beri fikrimi değiştirdim. Sen her bakımdan bana karşı çok iyi davranmıştın... Artık benim dostumsun. Ve ben bundan böyle dostlara oyun oynamaktan vazgeçtim. Yalnız bir hususu öğrenmek isterim: Benim de para alabilmem için, sen ne yapmayı düşünüyorsun?»

— «Bunu size daha sonra izah ederiz. Ne demek istediğimi anlıyorsunuz her halde?»

Kadın bir kahkaha koyuverdikten sonra, «Peki o halde, bu akşam buluşalım!» dedi. «Aynı yerde, aynı saatte...»

Bingo, reseptörü yerine koyup Handsome'a yukarı çıkması için işâret etti. Şurası muhakkaktı: Mister Penneyth'in ölümünden sonra mirasa konabilecek bir kimse varsa, o da onu öldüren insandı. Ama hatâlı davranışlarına rağmen, Leonara Penneyth, katil olamazdı. Diğer taraftan, «Benim de para alabilmem için, sen ne yapmayı düşünüyorsun?» derken kadın ne demek istemişti?

Eingo bunu o akşam kadının ağzından duyacaktı nasıl olsa... Şimdi onun önünde daha mühim bir problem vardı. Yanında topu topu yetmişdokuz sent bulunuyordu. Rinaldo da eve dönmemişti.

Bununla berâber, Bolivyalı genç şâir ikiyi onyedi gece geldi. Yüzü gülüyordu. İki arkadaşı öteki odaya çekti ve Eingo'ya yedi dolâr elli sent verdi.

— «Aksi gibi, dostum da parasızmış... Bereket versin, yanında vaktiyle amcasının hediye ettiği bir saat varmış... Ne yapalım ki, rehinci bana ancak bu kadar para verebildi. Biliyorum, buna da sebep, İngilizce'yi iyi konuşamamam...»

Parayı alan Bingo, «Yâni... yâni sen bir dostunun saatini rehine mi koydun?» diye sordu.

Rinaldo, «Neden koymayayım?» dedi.

Bingo, bir süre düşündü. Sonra Handsome'a bakarak, «Anlaşıldı, dostum,» dedi, «biz de aynı şeyi yapacağız galiba! Zâten bugün bir halt karıştıramayız, bâri elimizdeki makineyi de rehinciye götürelim de, kadının ağzını kapatalım! Hiç belli olmaz, yarın belki de bir düzine kamera alabiliriz...»

Handsome, içini çekti. «Peki, Bingo,» diye istemeye istemeye konuştu, «sen mâdemki öyle diyorsun, öyle olsun ne yapalım!»

Makineyi rehinciye bizzat kendisi götürüp üçe beş kala eve döndü. Bingo da birkaç saat önce söz verdiği on dolârı kadının şaşkın bakışları arasında masaya koydu.

Bingo, daha sonra Leonara Penneyth'ten alacağı para'ları nârelere sarfedeceğini düşündü. Annesinin mezarı için gül, Faby'ye vermek üzere de birkaç orkide alacaktı. Kirâlar peşin olarak ödenecek, rehinden alınacak kameraların yanına bir yenisi temin edilecekti. Pek tabii, bu arada ertesi günkü yemek için birkaç tavuk. Rinaldo için de bir hediye ihmal edilmeyecekti. Bingo kendisi için de Finchley'in vitrinindeki elbiseyi kaldıracaktı!

Mister Pigeon'un tavsiyesine uyarak, akşam yemeği için seksen sentlik bir harcama yaptılar.

Sekizi beş geçe, Bingo'yla Handsome metroya doğru yürüdüler. Bingo, kırmızılı yeşilli kravatını takmıştı. Ondördüncü Sokakta bulunan istasyona indiler. Bingo'nun damarlarında sanki binlerce kurbağa vardı! Beyni zonkluyordu. İkiyüz elli bin dolâr yanında, iki bin beşyüz dolâr da neydi ki sanki! Fakat yine de genç adamın o zamana kadar eline geçmemiş olan bir paray-

dı bu. Sonra Mister Pigeon meselesiyle alâkalı anlaşma, bu para sâyesinde imzalanmış olacaktı... Mektup, Steve Stone'dan alınmıştı. Leonara Penneyth ise onlarla anlaşmaya hazır olduğunu bildirmişti. Her şey yolundaydı. Ve her şey daha da iyi olacaktı.

Mister Penneyth, hâlâ o buzdolabında olsa gerekti. Ama yapılacak bir telefon konuşması, onun oradan çıkarılmasını temin edecekti. Hepsi iyiydi hoştu ama, onu ve muhtemelen Art Frank'ı, Rufus Hardstone'u ve belki de Marty Bucholtz'u öldüren katil, ellerini kollarını sallaya sallaya dolaşmaktaydı... Yine de belli olmazdı yâni! Katil, Leonara Penneyth'ten başkası değildi belki de!

Başını iki yana sallayan Bingo, Katil şâyet Leonara ise, bize düşen iş onu polise teslim etmektir! diye düşündü. Hem canım, vatandaş olarak biz devlete niçin vergi veriyoruz? Elbette ki polisler çalışsın diye!

Birkaç dakika sonra, gitmek istedikleri yere vardılar. Koridorun ve asansörün kapıları açıktı. Bingo, Leonara Penneyth'in dâiresini kolay buldu. Kapıyı tıkırdattı. Ama o kapının da kapalı olmadığını gördü.

— «Anlaşıldı, anlaşıldı, kadın kapıyı vurmadan içeri girmemizi istiyor her halde...»

Bir lâmba küçük salonu pembemsi bir ışıkla aydınlatıyordu. Yatak odasındaki lâmba da yanmaktaydı. İki arkadaş, aralık kapıdan karyolayı gördüler. Aynı eve yaptığı son ziyâreti hatırlayan Bingo, yavaşça ilerledi.

— «Dur bir dakika, Handsome!»

Leonara Penneyth, yâni sarışın kadın, karyolaya garip bir şekilde uzanmıştı. Mâvi fonlu elbisesinin ön tarafında, bir bıçağın kabzası görölüyordu.

Handsome, «Vay canına!» diyerek elini ağzına götürdü. «Kadını öldürmüşler!»

Bingo, «Ama... ama imkânsız bir şey bu, imkânsız

bir şey!» dedi. Sonra karyolaya yaklaşıp kadının sâhiden de ölmüş olduğunu anladı. «Evet hakkın var... Leonara Penneyth ölmüş!»

Leonara, kardeşi Harkness Penneyth gibi bıçaklanarak öldürülmüştü.

Her şey, ama her şey mahvolmuştu işte! İki arkadaş, ikiyüzelli bin dolârın üzerine birer bardak soğuk su içecekler, ayrıca ikibin beşyüz dolârı da alamayacaklardı. Bununla beraber, Leonara Penneyth'in öldürülmesi yanında bunun hiçbir ehemmiyeti yoktu yine de...

Bingo, «Bitti... Bitti... Her şey bitti!» diye mırıldandı.

YIRMİSEKİZ

Mister Pigeon, «Rica etsem de, her şeyi bana en ufak noktasına kadar bir defâ daha anlatsanız!» dedi. «Ama sizce ehemmiyetsiz gibi görünen en ufak bir şeyi bile unutmayın, lûtfen!»

Bingo, «Bir tesâdüf eseri olarak, sizin resminizi çekmiştik...» diye başladı. Sonra mâceranın belli başlı noktalarına temâs etti. Bu arada Handsome, o akıllara hayret veren hâfızasına dayanarak bildiklerini bir bir anlattı. Sonra Bingo, Harkness Penneyth'in evindeki ardına kadar açık kapılardan, karşılaştıkları cesetten, June Logan'ın sözlerinden, gangsterlerle yapılan konuşmadan ve en sonra da Leonara Penneyth'ten bahsetti.

İki arkadaş susunca, Mister Pigeon gözlüğünü çıkardı ve camları sildi. Bir süre düşündü. Sonra. «Ta-

mam, tamam!» dedi. «Katilin kim olduğunu anlamak mümkün...»

Bingo da elini çenesine götürerek düşündü. Yavaşça, «Fikrinizi ben de paylaşmak zorunda kalacağım.» dedi. «Ama yine de ihtimal veremiyorum buna... Zirâ olacak şey değil!»

Mister Pigeon, «Ne yapalım ki, bu böyle!» diye konuştu.

Handsome'la Rinaldo da bir şeyler düşünmeye başlayıp bir netice çıkarmaya çalıştılar.

Handsome, «Söylesene, Bingo...» diye konuşmaya yeltendi.

Fakat Bingo, «Meseleyi sana sonra izah ederim.» diyerek arkadaşının sözünü kesti. Sonra Mister Pigeon'a doğru dönerek, «Yazık, yazık!» dedi. «Ben bunu daha işin başında anlamalıydım. Ne aptalmışım meğer!»

Eve dñnmeden önce polise telefon edip Leonara Penneyth'in öldürölmüş olduğunu bildirmişler, sonra da kendileri tarafından telefon edildiğinin anlaşıl-maması için hemen bir metro istasyonuna dalmışlardı. Yapılacak bir iş vardı artık: Her şeyi Mister Pigeon'a anlatmak.

— «Bütün bunlar hep para yüzünden mi oluyor, Mister Pigeon?»

— «Evet, para yüzünden tabii!»

— «Peki ama, söyler misiniz, lûtfen, siz neden döndünüz? Sonra... Sonra neden gitmişsiniz?»

Pigeon'un vereceğı cevâbı kestiren Handsome, «Ben her şeyi biliyorum.» diye atıldı. «İşin içinde bir genç kız var... Ve bu genç kızın adı, Lucy... (Başını çevirip, Mister Pigeon'a baktı.) Çin'de doğmuş olan bu genç kızı, haydutların elinden siz kurtarmıştınız... Haydut-

lar önce kızın annesiyle babasını öldürmüşler, sonra da onu kaçırmışlardı. Siz onu Amerika'ya getirip, bir üniversiteye yazdırdınız... (Gözlerini bir an yumdu.) Durun bakayım, siz Amerika'ya Legs Diamond'un Albany'de al aşağı edildiği gün, sekiz sene evvel 8 Aralık'ta gelmiştiniz... Resminiz, NEWS gazetesinde Legs Diamond'un resminin hemen yanında çıkmıştı.»

Rinaldo, «Bu Legs Diamond kimdir, kuzum?» diye sordu. «Sonra bu adamın bizim dostumuzla ne alâkası olabilir?»

Bingo, «Bizim Handsome bir şeyi anlatırken, hep öyle yapar, her şeyi günü gününe nakleder.» diye ikazda bulundu.

Mister Pigeon, «Pekalâ, Handsome, devâm edin, lûtfen, devâm edin!» dedi. «Sizi dinliyoruz.»

Gözünü bir noktaya diken Handsome, «Sizin geniş kenarlı hasır bir şapkanız vardı...» diye yeniden anlatmaya başladı. «Lucy ise resimde ufak tefek güzel bir kız olarak görünüyordu... Gazetedeki yazıya göre, siz berâberinizde garip bir ismi olan Çin tabakları getirmişsiniz...»

— «Evet, öyle olmuştu.»

— «Bir yıl sonraydı, siz birden kayboluverdiniz! Lucy, Mister Penneyth'le evlendi. Birkaç yıl sonra da... şey... (Tereddüt etti.) öldü...»

Baby, Mister Pigeon'un oturduğu koltuğun kenârına ilişti ve adamı öptü. Samimî bir edâ ile, «Askolsun, Handsome, Mister Pigeon'un genç kızı sevdiğini anlayamadınız mı?» diye konuştu. «Lucy üniversite tahsilini bitirir bitirmez, dostumuz onunla evlenmeyi düşünüyordu...»

Mister Pigeon, «Evet, Baby iyi tahmin etti.» diye

boğuk bir sesle mırıldandı. «Doğrudur, onunla evlenmek istiyordum. Ama o, Harkness'i tercih ediyordu. (İçini çekti.) Zirâ kadınlara hitap etmesini bilen biriydi Harkness. Bense bu işi beceremiyordum. Fakat onun mes'ut olmasını temenni ediyordum.»

Kısa bir sessizlikten sona, Baby, «Ama gitmeseydiniz, Lucy'nin sizinle evlenebileceğini biliyordunuz... Genç kız, tarafınızdan sevildiğini anlamıştı. Kendisiyle evlenmek istediğinizi söylediğiniz takdirde, hiç durmaz sizin karınız olurdu. Çünkü kalbinde size karşı bir sevgi besliyordu. Aynı zamanda da size bir minnet borcuyla bağlıydı.»

Mister Pigeon, «Ama ben onun saadetini, yalnız saadetini düşünüyordum.» diye mırıldandı.

Ayağa kalkan Bingo, Baby'den aldığı bir sigarayı yaktı. Mister Pigeon'un sallanan koltuğu, sessizliği bozan tek gürültü oluyordu.

Bingo, «Durumu şimdi daha iyi anlıyorum.» diye konuştu. «Şöyle düşündünüz: Sessiz sedâsız kaybolduğunuz takdirde, genç kızın bir süre acı çekeceğini, sonra da o adamla evlenmek suretiyle teselli bulacağını hesap ettiniz... Öyle olmuştu değil mi?»

Mister Pigeon, «Evet, evet, öyle olmuştu...» diye cevap verdi. «Ama ben onun beni yine de unutmayacağını biliyordum. Sonra La Faz'daki durumum iyiydi.»

— «Peki ama, ben şu para meselesine bir türlü akıl erdiremiyorum. Haa, tamam, tamam şimdi anladım, siz Penneyth'in, servetini idâre etmekten âciz olduğunu biliyor ve beşyüz bin dolârın da yedi yıl sonra size iyi bir servet teşkil edeceğini düşünüyordunuz. Yanılmıyorum, değil mi?»

Mister Pigeon, «Ama ben bu beşyüz bin dolârı şirkette geri verecektim...» diye atıldı. «Bir oyun, ne bileyim bir dolap çevirmeyi hiçbir zaman düşünme-

miştim. Buna inanmanızı isterim. Fakat Lucy'nin bu paraya ihtiyâcı olduğunu anlamıştım. Benden kabul etmeyebilir, fakat sigorta şirketinden alabilirdi... (Kürşunî gözleri görünmeyen bir noktaya takıldı.) Onun para sıkıntısı çekmesini istemiyordum. Ve yaptığım iş, nâmusluca bir işti. Usulsüzdü belki ama, doğruydu...»

Rinaldo birden ayağa kalktı ve aziz dostunun sözlerine inanmayan her hangi bir kimseye haddini bildirmeye hazır olduğunu söyledi. Sonra tekrar oturdu. Baby, ona gülümseyerek bakıyordu.

Bingo, odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşıyordu. Demek Mister Pigeon memleketten gitmeyi hiçbir zaman düşünmemiş, fakat sevgili «hazinesi» Lucy James'in sevdiği adamla evlenmesini kolaylaştırmak için sonunda böyle bir şeye karar vermişti. Güzel bir gün, çok sevdiği kuşlara vedâ etmek üzere Bolivar Tepesi'ne gitmiş, sonra da ortadan kaybolmuştu. Tam yedi yıl, La Paz şehrindeki kahvede dost olduğu şâir ve vatanseverlerle kaynaşmış, bağrına taş basmıştı.

Bingo elleri cebinde olduğu halde yaşlı adamın önüne dikildi.

— «Bir defâ daha sormak zorundayım,» dedi, «buraya tekrar niçin döndünüz? Daha doğrusu Lucy'nin intihar ettiğini duyar duymaz niçin dönmediniz?»

Handsome, «Sâhiden de öyle...» diye lâfa karıştı. «İntihar haberini gazetelerde okumuş olsanız gerektir...»

— «İster inanın, ister inanmayın ama, ben bu yedi yıl içinde tek bir gazete bile okumadım. Beni anlamanız gerekir... Bir adam vardı ki, benim nerede bulunduğumu biliyordu. Kendisine itimât etmemem gereken ve Lucy'nin mes'ut bir hayat sürdüğünü bana her hafta bildiren bir adamdı bu... Size nasıl anlatayım bilmem ki, ben kimse tarafından rahatsız edilmek iste-

miyordum... Amerika ile olan bütün münâsebetlerimi kesmiştim... Kimseden mektup almıyordum... Gazete okuduğum da yoktu... Benim için büyük ehemmiyeti olan bir husus vardı: O da Lucy'nin saadeti. İşte o adam, bana onun mes'ut olduğunu bildiriyordu.»

Bingo, «Ve bu adam, Rufus Hardstone'du, değil mi?» diye sordu.

Başıyla doğrulayıcı bir işâret yapan Mister Pigeon, «Evet.» dedi. «Onun dalavereci biri olacağını hiçbir zaman aklıma getiremezdim. Neyleyim ki, Hardstone kötülük etmekten kendini alamayan bir insanmış. Ben bunu nereden bilebilirdim? Memlekete döneceğim diye korkup duruyormuş meğer! Daha doğrusu, en çok korkanlardan biri oymuş... Anlıyorsunuz tabî, döndüğüm takdirde, Harkness'in eline bir şey geçmeyecek, böylece de alacağı olan parayı hayal eden Hardstone ağzını havaya açacaktı...»

— «Peki Rufus Hardstone, Lucy'nin intihar ettiğini size bildirmedi mi?»

— «Evet, maalesef bildirmedi. Uzun bir zaman bundan haberim olmadı.»

Rinaldo yine yerinden kalktı ve: «Ah, ah!» dedi. «Rufus Hardstone denilen adam şâyet gebertilmemiş olsaydı, bu işi ben yapardım!»

— «Hardstone, aslında pek kötü bir insan değildi. Bununla berâber ben onun paraya ihtiyâcı olduğunu biliyordum. Lâkin benim nerede olduğumu Leonara Penneyth'e söylemekle, hiç iyi etmedi... Haberi alan kadın, daha fazla para edinmek için bir çâre düşündü. Hakkı bana bildirmesi için Rufus Hardstone'a bir tavsiyede bulundu... Çünkü bu haberin beni yeniden memlekete getireceğini hesap etmişti...»

Baby, «Yanılmıyorsam, kadın sizi kaçırtaçak ve sigorta priminin kendisiyle Harkness Penneyth arasın-

da paylaşılması için adama şantaj yapacaktı...» dedi. «Gerçi ölülerin arkasından konuşmak iyi değildir derler ama, ben bütün sarışınların hep öyle olduklarını söyleyeceğim!»

— «Ama ben de kabahatliyim... Ben de yarı yarıya suçluyum... Çevirmek istedikleri fırlıdağı derhal anlamış ve intikamımı almak için harekete geçmiştim... Ama niyetim en son dakikada görünmektir. Çok büyük ümitler içinde bulunan Harkness'i o son dakikada görmek isterdim doğrusu! Derken siz ortaya çıktınız ve beni kaçırdınız... Mamafih, önümde koskoca bir hafta olduğundan, hapsedildiğim yerden memnun kaldım... Ama sırası gelince, kaçabileceğimi iyi biliyordum.»

Bingo, «Ben de fikrinizi paylaşıyorum.» diye mırıldandı.

Uzun bir sessizlik oldu. Baby, «Peki, ne yapmayı düşünüyorsunuz şimdi?» diye sordu.

Mister Pigeon, «Ne mi yapmayı düşünüyorum? diye suali tekrarladı. «Birine bir tuzak kuracağım! (Belki de ilk defâ olmak üzere dudaklarında kötü bir gülümseme görüldü.) Beni öldürmeye karar veren kimse, şimdi kendini öldürmelidir!»

Bingo, «Yo, yo, sizi hiçbir tehlikeyle karşı karşıya bırakamayız.» derken Rinaldo yumruklarını sıkarak Mister Pigeon'un yanına yaklaşmak gafletinde bulunacak insanın canını alacağını belirtti.

Yaşlı adam, «Yok canım, endişe etmeyin, aziz dostlarım!» dedi. «Sizler beni koruyacak olduktan sonra, ben hiçbir tehlikeyle karşılaşmam... (Bingo'ya doğru döndü). İşe June Logan'ın aracılığıyla başlarız. Sen ona bir haber uçurur ve Mister Pigeon'un New York'ta serbestçe dolaştığını, önümüzdeki Pazar günü de kuşlarını yeniden görmek üzere her zamanki yerde bulunacağını bildirirsin!»

— «Kabul... Kabul ama, sizi koruyabilmek için ne yapmamız nasıl davranmamız gerekiyor?»

Mister Pigeon, «Ben gerekeni polisle halledeceğim.» dedi.

Baby, «Peki, ya beklediğiniz kimse, gelmeyecek olursa, o zaman ne yapacağız?» diye sordu.

Mister Pigeon tatlı bir şekilde gülümsedikten sonra, «Siz hiç merâk etmeyin, gelecektir!» dedi.

YİRMİDOKUZ

O gün hava adamakıllı sıcaktı. Bolivar Tepesi'nin eteklerinde, sayısız insan vardı. Gri bir elbise giymiş olan ve elindeki kese kâğıdından çıkardığı yemleri kuşlara veren ufak tefek adama kimse dikkat etmiyordu.

Handsome, «Ah! Kameralarımız yanımızda olsaydı keşke!» diye hayıflandı.

Bingo da, «Olsaydı, yeniden rehine koyardık!» diye mırıldandı.

Zavallı Bingo hâlâ taksidini ödemekte olduğu iki takım elbisesini rehinciye götürmüş ve buna karşılık üç buçuk dolâr alabilmişti. Şimdi yanında topu topu doksan sent kalmıştı ...

İçini çekip alnını sildi. Elini cebine sokup bir sigara arandı.

Handsome, «Aldırma be, Bingo, aldırma!» dedi. «Bir çeyrek saat sonra, her şey yoluna girecek... Ama dedim ya, bir kameramız olsaydı keşke!»

Bingo, «İştahını gelecek Pazara sakla!» diye homurdandı. «Gelecek Pazar makinelerin ikisini de kurtaracağız. Bana güvenmiyor musun yoksa?»

— «Oh, ne demek, ne demek!»

Saat oniki oldu. Biraz sonra da oniki otuz... Güneş de öyle yakıyordu ki...

Handsome, «İnşallah dediğin gibi olur!» dedi.

Bingo, «Polisler bizim burada niçin bulunduğumuzu biliyorlar.» diye dalgın dalgın mırıldandı. Başını çevirip Mister Pigeon'un bulunduğu yerin arka tarafında dolaşan Rinaldo'ya baktı sonra bir çalılığa doğru göz attı. Çalılığın arkasında harekete hazır olarak bekleyen birkaç polis memuru olduğunu bildiğinden, içi rahat-tı. Başını bu defâ da Bolivar Tepesi'nin alt kısmında bulunan ve güvercinlere yem veren Mister Pigeon'a doğru çevirdi.

Aradan bir saat, sonra da bir buçuk saat daha geçti. Kalabalık yavaş yavaş seyrekleşiyordu.

Ve birden hâdise vukua geldi.

Mister Pigeon'un arka tarafındaki çalılıkta bir hareket oldu. Rinaldo parmaklarını ağzına götürüp keskin bir ıslık çaldı. Mister Pigeon o anda yüzükoyun yere yattı. Parlak bir cisim adamın baş tarafından geçip cimenliğe saplandı.

Bir kadının haykırdığı duyuldu.

Polis memurları çalılığın etrâfını çeviriverdiler. Bir tabanca patladı. Sonra bir boğuşma, bir itişip kakışma sesi işitildi. Başka bir kadın haykırmaya başladı.

Bingo, Handsome ve Rinaldo, yerinden doğrulmakta olan Mister Pigeon'un yanına koştular.

Bingo, «Bir şeyiniz yok ya İnşallah?» diye nefes nefese sordu.

Üstünü başını eliyle fırçalamakta olan yaşlı adam, «Çok şükür bir şeyim yok...» dedi.

Çalılığın arkasından bir memur çıktı ve: «Biz orada olmasaydık, katil çoktan kaçmıştı...» dedi.

Mister Pigeon, «Adam öldürüldü mü yoksa?» diye sordu.

Bingo, «Hayır.» diye cevap verdi. «Kurşunu ona isâbet ettirememiş olacaklar. İşte geliyor!»

Sonra Bingo, iki polis memurunun arasında yavaş yavaş ilerlemekte olan uzun boylu yakışıklı adamı gösterdi. Onun kim olduğunu biliyordu artık. Harkness Penneyth'ten başkası değildi bu!

OTUZ

Bingo, «Yahu, ne aptal adamlarmışız biz be!» diye söylendi. «Harkness Penneyth'in evinde bulduk diye, cesedi Penneyth'in ölüsü sandık...»

Handsome, «Evet, öyle oldu maalesef.» dedi. «Aslında ise, Wilkinsin cesediymiş bu. Peki ama, Bingo, izah eder misin, lûtfen Penneyth, Wilkins'i niçin öldürdü?»

— «Anlayamadın mı daha? Bak, izah edeyim: Wilkins, işin içindeydi ve Penneyth'e şantaj yapıyordu. Hatırla, Leonara Penneyth'in sözlerini hatırla, ne demişti kadın, (Sonra Wilkins oyun bozanlık etti. İş karıştırdı.) dememiş miydi?»

Handsome, «Vay canına! Sâhiden de öyle be!» diye mırıldandı.

Bingo bir tarafta duran gazeteyi alarak Harkness Penneyth'in itiraflarını bir defâ daha okudu.

Handsome, «Peki, Bingo.» dedi, «Penneyth, Wilkins'i neden çıplak olduğu sırada öldürdü? Sonra neden giyimli hâle soktu? İşte ben bunu da anlayamadım.»

— «Bunda anlaşılmayacak bir taraf yok ki... Penneyth kanın temizlenmesi kolay olan bir yere dökülmesini istiyordu. Bu iş için en elverişli yer de banyo dâiresiydi... Wilkins'i öldürmek için, Penneyth onun ban-

yo dâiresine girmesini bekledi. Adamı öldürdü. Gel gör ki, bu defâ da yeni bir problem çıktı karşısına... Cesedi ne yapacak, ölüden nasıl kurtulacaktı? Bir şeyler düşündüğü, bir çâre bulmaya çalıştığı sırada, June Logan çıkageldi. Hiç vakit kaybetmeyen Penneyth, yangın merdiveni vasıtasıyla oradan uzaklaştı. Apartman dâiresi içinde dolaşan June, cesetle karşılaşınca korktu ve hemen kaçtı. Demek oluyor ki Penneyth tekrar eve dönmüş, cesedi giydirerek salondaki kanepeye oturtmuş ve banyo dâiresini temizlemiştir. Sonra da yeniden düşünmeye koyulmuştur... Cesetten kurtulabilmesi için, ona birinin yardım etmesi gerekmektedir. June cesedi mîdemki görmüştür, o halde ondan faydalanmak, dolayısıyla onu da işin içine karıştırmak mümkündür... İşte Penneyth öyle bir karara vararak telefona yapışmış ve June Logan'a hemen gelmesini ricâ etmiştir. Ne var ki, June oraya vardığında, Penneyth çoktan sırta kadem basmıştır... Ama buna karşılık, genç kız orada bizi bu'mustur... Biz ise o sırada cesedi ortadan kaldırmıştık. June Logan, ilk anlarda bu işe bir akıl erdiremedi. Tuttu bize martaval attı... Orada, yâni Harkness Penneyth'in evinde neden bulunduğunu izah edebilmek için, sözüm ona Penneyth'e âsık o'duğunu söyledi. bunu söylemekle de kalmayıp adam hakkında atıp tuttu...»

— «Peki, Bingo, Penneyth onu beklemeden neden gitmiş olabilir?»

— «Her halde gangsterler yüzünden gitmiş olacak... Penneyth'in Stone'a hatırı sayılır borcu vardı. Borcunu temizleyebilmek için, bir fırsat çıkmıştı karşısına... O da sigorta tazminatını alabilmekti. Diğer taraftan, Stone, yarım milyon dolârı alacak olan Penneyth'in bir tarafa sıvışvereceğinden korkuyordu... Onu gece ve gündüz tâkip ettirmesinin sebebi budur iş-

te! Mister Pigeon'un hayatta olduğunu öğrenen Stone, paranın büyük bir kısmını ona ödediği takdirde, adamı ortadan kaldırmanın çâresini bizzat düşüneceğini Penneyth'e bildirdi... Öte yandan, Leonara Penneyth, kardeşiyle bir anlaşma yaptı: Kadının çevirdiği dolap sâyesinde, Mister Pigeon, New York'a dönmüştü... Penneyth sigorta tazminâtının yarısını ablasına verdiği takdirde, Mister Pigeon ortadan silinecekti. Hikâyenin bundan sonraki kısmını biliyorsun, Handsome! Biz ortaya çıktık ve Mister Pigeon'un elimizin altında bulunduğunu bildirerek, paradan pay talep ettik! Yarım milyonun yarısını istedik!»

Handsome, «Yahu, bütün bunlar ne kadar karışık işmiş meğer!» diye homurdandı.

Bingo, «Evet, Penneyth de senin gibi düşünüyordu o zamanlar...» dedi. «Bak, dinle, Mâcerânın birinci akşamında neler oldu: Penneyth, yardımına ihtiyaç duyduğu June'e telefon ederek onu beklemeye başladı. Niyeti, genç kızın yardımıyla cesedi ortadan kaldırmaktı. Bunu nasıl yapacaktı, ben şimdi bir şey söyleyemem, ama adam bir şeyler düşünüyordu yine de... İşte o sırada biri ona bizim mektubu götürdü...»

— «Dur bir dakika, Bingo, dur, Allah aşkına dur! Oraya gitmemiz için bize kini telefon etmişti?»

— «Kim telefon edecek, Penneyth. Lâkin bu arada, yâni biz oraya varmadan önce bir şey oldu. Penneyth, Stone'un gangsterlerinin yukarı çıkmakta olduklarını anladı. Kritik bir durumla karşı karşıyaydı. İkinci defâ olarak yangın merdivenine koştu ve oradan hemen uzaklaştı. Fakat valizlerini ve tarafımızdan gönderilen mektubu almaya fırsat bulamadı. Pek tabii, Wilkins'in cesedini de ortadan kaldıramamıştı. Stone'un adamları o sırada apartman dâiresinden içeri daldılar. Cesedi görüp, mektubumuzu okudular... Bizim oraya varmak

üzere olduğumuzu hesap ederek beklemeye başladılar. Sonra da her hangi bir tehlikeyle karşılaşmamak için bize yukarı çıkmamızı söylediler, yangın merdiveninden aşağı inip arabalarına girdiler. Bizi bekliyorlardı.»

— «Peki, Bingo, Penneyth daha sonra neden Art Frank'la Marty Bucholtz'u, ablasını ve avukatı öldürdü?»

— «Allahaşkına o kadar mankafa olma, Handsome! İşletsene şu beynini! Bütün bu insanlar Mister Pigeon'un hayatta olduğunu bilen kimseler değil miydi? Ve hepsi de sigorta tazminatından çöplennmek istemiyor muydu?»

— «Öyle ya, öyle ya... Şey... Bingo, darılma ama, bir şey daha somak istiyorum: Mâdemki öyle, adam bizi niçin öldürmedi?»

— «Bizi bulamadı ki öldürsün... Mektup da yanında değildi. Telefon numaramız filân mektupta yazılıydı. Eğer mektup Penneyth'in elinde bulunsaydı, biz şimdi burada olmazdık... Pek tabii, Mister Pigeon'un âkibeti de aynı olurdu!»

— «Peki, Penneyth bu zaman içinde nerede saklandı?»

— «June Logan'ın evinde saklanmış olacak. Kızı ziyâret ettiğiniz gün, adam orada bulunuyordu her halde. Ama June, yeni cinâyetler işlemesini önlemek için, ona bizim adresimizi söylemedi. O günlerde kız çok kritik dakikalar yaşamış olsa gerek!»

Gazetedeki habere göre, Penneyth'in yakalanmasından sonra June Logan parasını ve mücevherlerini alarak arkasında hiçbir iz bırakmadan kaybolmuştu. Bingo, Kız İnşallah Rock Island'a gitmeye muvaffak olmuş ve rüyâlarının evine kavuşmuştur! diye düşündü. Doğrusu ya, kusurlu tarafları olmasına rağmen, böyle bir temenniyi hak etmiş bir insandı June Logan!

Gazetenin bir paragrafında da Steve Stone'dan bahsediliyordu. Harkness Penneyth'in itirafları neticesinde zor bir durumla karşılaşan gangster, elinde bir tabanca olduğu halde polisin elinden kaçmayı tecrübe etmiş, ancak buna muvaffak olamamıştı.

Bingo, «Ben hakikatı anlar gibi olmuştum.» diye konuşmaya devâm etti. «Penneyth'le ablasının vaktiyle bir bıçak atma numarası yaptıklarını hatırlayınca, bu bana bir fikir verdi. Art Frank, gözlerimin önünde kim olduğu bilinmeyen biri tarafından bıçaklanmıştı. Rufus Hardstone'un da aynı şekilde öldürüldüğü muhakkak gibiydi... Ayrıca Leonara, kardeşinin uzun boylu ince yapılı bir adam olduğunu söylemişti bana. Hatırlıyacaksın, Handsome, karyolanın üzerinde duran elbiseyi vücudumda ölçmüştüm de bana bir hayli büyük geldiğini görmüştüm. Diğer taraftan, ceset benden daha kısa boyluydu... İşte o zaman Harkness Penneyth'in ölmemiş olduğunu derhal anlayıverdim! Ama sana bir şey söylememeyi uygun buldum.»

— «Yahu, ne adamsın sen be, Bingo! Seni nasıl takdir edeceğimi bilemiyorum...»

Boş odada şimdi tam bir sessizlik hüküm sürmekteydi. Mister Pigeon, birkaç polis memuruyla birlikte gitmiş, Rinaldo da Bolivar heykelinin alt kısmına yeni şiirler karalamak üzere dışarı çıkmıştı. Bingo'yle Handsome, onları bir daha göremeyeceklerdi belki de.

Baby de onlara annesinin yazdığı bir hesap pusulasını vermiş ve işine gitmişti. Hiç belli olmazdı yâni, bir iki dakikaya kalmaz kadın içeri girebilir ve onlardan para isteyebilirdi.

Handsome, «Eee, söyle bakalım, Bingo,» dedi, «ne yapacağız şimdi?»

Bingo, «Ne yapacağımızı ben de bilmiyorum.» diyecekti ama, birden fikir değiştirdi ve: «Merâk etme, me-

râk etme!» diye kendinden emin bir dille konuştu. «Her zaman olduğu gibi, ben işin içinden çıkmasını bileceğim! Bir çâre düşüneceğim.»

Genç adam o şekilde konuşmuştu ama, işin içinden öyle kolay olay çıkamayacağını kabul ediyordu. İkiyüz ellibin dolâr hikâyesi, bir sabun köpüğü gibi sönüvermişti işte! Akşam yemeği için sosis aldıkları takdirde, ellerinde altmış sent gibi bir para kalıyordu. Bu gidişle, yirmibeş sentlerini aldıkları müşterilerin resimlerini de postalayamazlardı... İki fotoğraf makinesiyle Bingo'nun o güzelim elbisesi, rehinde bulunuyordu.

Bingo'nun zihnini kurcalayan bir husus daha vardı ki, oldukça ehemmiyetliydi: Onların bu mâcerâdaki rollerini tetkik edecek olan polis, haklarında ne düşünecekti bakalım? Lâf değil, iki arkadaş sigorta şirketini dolandırmak için Mister Pigeon'ı kaçırmışlar, iki cesedi saklamışlar ve bir dostlarının aracılığıyla kasa soydurtmuşlardı... Az şey miydi bütün bunlar? Bununla beraber Bingo, Sing Sing hapishânesini boylayacaklarını ve orada para ihtiyâcı duymayacaklarını düşündü, böylece de kendi kendini teselli etti.

Ama birden Handsome'u hatırladı. Sâhi, ona büyük bir itimâtla bağlı olan sevgili dostunun hâli ne olacaktı? O Handsome ki onu her yerde, her zaman körü körüne tâkip etmiş, onunla kader birliği etmişti... Bingo ne düşünür, ne yaparsa hiçbir zaman itirâz etmez, büyük bir tevekkülle boyun eğdi... Onu da felâkete sürüklemek olur muydu ya? Yo, yo, yapılması gereken bir iş vardı, o da Handsome'u Canarsie'deki âilesinin yanına göndermekti. Handsome'a orada bir süre kalmasını tavsiye etmek, yerinde bir hareket olurdu... Polisler onu sorduğu zaman da, Bingo onun bu işlerle hiçbir alâkasının olmadığını söyler ve ortağının bilinmeyen bir yere gittiğini anlatırdı...

Bingo, birden kalbinin burkulduğunu hissetti. Derin derin nefes aldı. Sonra arkadaşının gözlerinin içine bakarak, «Eak Handsome, ben...» diye konuşmaya başladı.

Ama sözünü bitiremedi. Zirâ iş işden geçmişti artık! Kapiya vuruluyordu işte! Lâkin Bingo, kararlıydı yine de. Her ne pahasına olursa olsun, bütün mesu'liyeti üzerine alacaktı...

Fakat gelen ne Baby'nin annesiydi, ne de polis... Mister Pigeon'du bu. Elinde büyük bir şarap şişesi vardı. Bingo'nun o zamana kadar görmediği bir adam, Mister Pigeon'a arkadaşlık etmekteydi.

Babacan adam, «Her şey halledildi.» diye neş'eli bir edâ ile mırıldandı. «Çekinizi bir an önce almak sizi memnun eder diye düşünmüştüm...»

Bingo, «Çek mi? Ne çeki?» diye şaşkın şaşkın sordu. Mister Pigeon, keçileri mi kaçırmıştı yoksa?

Yaşlı adamın yanındaki kimse de gülümsemekteydi. Cebinden büyükçe bir zarf çıkardı.

Mister Pigeon, «Yahu siz beni bulan kimse, yahut kimselere bir mükâfat verileceğini unuttunuz mu?» diye sordu. «Evet, beni bulan kimseye tam on bin dolâr vâdedilmişti... Sizlere sigorta şirketinden Mister Newberry'yi takdim ederim!»

Bingo ile Handsome ilkin Mister Newberry'ye, sonra da birbirlerine baktılar.

Bingo birden Handsome'a doğru döndü ve: «Ulan, ne adamsın sen be!» diye çıkıştı. «Sırasında tamâmiyle lüzumsuz bir sürü detayı aklında tutarsın, sonra da en mühim şeyi unutursun!»

Zarfı Bingo'ya uzatan Mister Newberry, «Mister Pigeon'u bulduğunuz ve hayâtını koruduğunuz için, sizlere karşı sonsuz şükran borçluyuz!» dedi. «Bankada bir müşkülle karşılaşacak olursanız, bana derhal bil-

dirin! Gerekeni yaparım. (Hafifçe eğildi.) Şimdi bana müsaade!»

Mister Pigeon, «Eee, çocuklar, her halde şimdi bir şeyler içebiliriz değil mi?» dedi.

Bingo, bir şey söylemeden ona bakıyordu. Baby o sırada içeri girdi, herkesin yanaklarından öpüp Bingo ile Handsome'u tebrik etti. Biraz sonra Rinaldo da göründü. İri bir paketi göğsüne doğru tutuyordu.

— «Biraz önce bir dostuma rastladım. Karısının eniştesinin kızı yarın evleniyormuş... Bütün bunları ondan aldım.»

Faketten pişmiş iki piliç, kıskaçsız cinsinden bir istakoz ve bir sürü yiyecek çıktı.

Mister Pigeon, «Oh, ne güzel, ne güzel!» diye konuştu. «Zâten karnımız da açtı... Aferin sana, Rinaldo, bunları tam vaktinde getirdin! Hem canım, insan bir şey yemeden içki içer miymiş hiç?»

Ceketini sıyıran yaşlı adam, hemen harekete geçti. Baby önüne bir önlük takarak soğanları soymaya başladı. Bir bardağa koyduğu içkiyi bir hamlede diken Rinaldo, elinin tersiyle ağzını sildi. Sonra da iki kahraman olarak kabul ettiği Bingo ile Handsome için bir şiir yazmaya koyuldu.

Arkadaşının yanına sokulan Handsome, «Eeee, şimdi söyle bakalım, Bingo,» dedi, «iki kamerayı birden alıyor muyuz, almıyor muyuz?»

OTUZBİR

Finchley'in vitrinindeki elbiseyi satın alan Bingo, birkaç gömlek, üç dört ayakkabı ve sayısız kravat almayı da ihmal etmedi. Handsome, iki kamerayı rehinden

kurtarmıştı. Bingo, lûzumlu diğer malzemeyi temin etmesi için onu bir mağazaya gönderdi.

Ayrıca Bingo, Baby'nin annesine ikinci katta ne kadar oda varsa hepsini kirâlamak niyetinde olduğunu söyledi ve kirâların dört aylığını birden peşin ödedi. Hele şükür, bundan böyle Handsome mükemmel bir karanlık odaya kavuşacak, banyo dâiresinde de kimyevî madde kokmayacaktı.

Herkes üzerindeki elbiseyi beğensin diye, Bingo eve yürüyerek döndü. Handsome, onu kapının önünde bekliyordu. Kolları fotoğrafçılığa âit malzeme paketleriyle doluydu.

— «Biliyor ınusun, Bingo, ben şimdi hep Baby'yi düşünüyorum!»

Bingo'nun kalbi sıkışır gibi oldu. Fakat Handsome, onun en candan arkadaşıydı. Ona kızması, hele böyle bir şey için hiddetlenmesi, hiçbir zaman doğru olmazdı.

— «İyi ya işte, ne duruyorsun? Artık paran var... Onu restorana, tiyatroya, ne bileyim, dilediğin yere götürebilirsin...»

— «Şey... Bingo, aslında bütün bunları ona senin teklif etmen daha iyi olacak! Ben öyle istiyorum.»

Birbirlerinin yüzüne baktılar. Bingo, «Ama nasıl olur, kız seni tercih ediyor...» dedi: «Nişanlın değil mi o senin?»

Handsome, «Hayır.» diye ciddî bir şekilde cevap verdi. «O, seni seviyor.»

— «Ne yâni şimdi de bu iş için yazı tura mı atacağız?»

— «Ne münâsebet canım, ne münâsebet! Olur mu öyle şey?»

— «Olur, yahut olmaz... O halde bir çâre var, kıza fikrini soracağız. Karar verecek olan odur. Tamam mı?»

— «Tamam! Ama Bingo, sonradan bozuşmayalım, kız şâyet beni seçerse, darılmazsın, değil mi?»

Bingo, «Yok canım, niye darılayım?» diye istemeye istemeye sordu. «Şâyet ben seçilecek olursam, sen de darılmazsın İnşallah?»

— «Elbette darılmam.»

Handsome saçını tarayıp, kravatını düzeltti. Bingo o sırada elbisesini fırçalıyordu. Yanyana olmak üzere merdiveni tırmandılar ve Baby'nin kapısını tıkırdattılar.

Kapıyı onlara genç kız açtı. Makyajının yeni olduğu belliydi. Saçlarını bir türbanla tutturmuştu. Bingo onu niçin ziyâret ettiklerinin, genç kız tarafından anlaşılmış olduğunu kestiriverdi. Baby, kimi seçeceğini biliyordu her halde. Kararını çoktan vermişti... Bir iki dakika sonra, bunu bildirecekti.

Bir şey söylemeden içeri daldılar. Ve kapı arkalarından yavaşça kapandı.

2

Flatı

7,50

Liradır.